

หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชามานุษยวิทยา

(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2563)

คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

รายละเอียดของหลักสูตร
หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชามานุษยวิทยา
(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2563)

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
วิทยาเขต/คณะ/ภาควิชา ศูนย์ท่าพระจันทร์ คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา

หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. รหัสและชื่อหลักสูตร

รหัสหลักสูตร 25510051100327

ชื่อหลักสูตร

ภาษาไทย หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชามานุษยวิทยา

ภาษาอังกฤษ Doctor of Philosophy Program in Anthropology

2. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา

ภาษาไทย ชื่อเต็ม ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (มานุษยวิทยา)

ชื่อย่อ ป.ด. (มานุษยวิทยา)

ภาษาอังกฤษ ชื่อเต็ม Doctor of Philosophy (Anthropology)

ชื่อย่อ Ph.D. (Anthropology)

3. วิชาเอก

ไม่มี

4. จำนวนหน่วยกิตที่เรียนตลอดหลักสูตร

4.1 แบบ 1 แบบ 1.1 ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท จะต้องศึกษาโดยทำวิทยานิพนธ์อย่างเดียว 48 หน่วยกิต

4.2 แบบ 2 แบบ 2.1 ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท จะต้องศึกษาไม่น้อยกว่า 60 หน่วยกิต

4.3 แบบ 2 แบบ 2.2 ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี จะต้องศึกษาไม่น้อยกว่า 72 หน่วยกิต

5. รูปแบบของหลักสูตร

5.1 รูปแบบ หลักสูตรระดับปริญญาเอก

แบบ 1 แบบ 1.1 ระยะเวลาศึกษา 2 ปีครึ่ง (5 ภาคการศึกษาปกติ)

แบบ 2 แบบ 2.1 ระยะเวลาศึกษา 3 ปีครึ่ง (7 ภาคการศึกษาปกติ)

แบบ 2 แบบ 2.2 ระยะเวลาศึกษา 4 ปี (8 ภาคการศึกษาปกติ)

5.2 ภาษาที่ใช้ ภาษาไทย

5.3 การรับเข้าศึกษา รับนักศึกษาไทยเป็นหลักและนักศึกษาต่างชาติที่ใช้ภาษาไทยได้เป็นอย่างดี

5.4 ความร่วมมือกับสถาบันอื่น เป็นหลักสูตรเฉพาะของสถาบันที่จัดการเรียนการสอน

โดยตรง

5.5 การให้ปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษา ให้ปริญญาเพียงสาขาวิชาเดียว

6. สถานภาพของหลักสูตรและการพิจารณาอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตร

หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2563 ปรับปรุงจากหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา
มานุษยวิทยา ฉบับ พ.ศ. 2557 กำหนดเปิดสอนในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2563

ได้พิจารณากลับกรองโดยคณะกรรมการนโยบายวิชาการ

ในการประชุมครั้งที่ 1/2563 เมื่อวันที่ 22 เดือนมกราคม พ.ศ. 2563

ได้รับอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตรจากสภามหาวิทยาลัย

ในการประชุมครั้งที่ 2/2563 เมื่อวันที่ 24 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2563

7. ความพร้อมในการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐาน

หลักสูตรจะมีความพร้อมในการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามมาตรฐาน
คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ในปีการศึกษา 2565

8. อาชีพที่สามารถประกอบได้หลังจบการศึกษา

ดุษฎีบัณฑิตทางมานุษยวิทยามีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในการทำ
ความเข้าใจปรากฏการณ์ทางสังคม วัฒนธรรม ที่มีความเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาอย่างลุ่มลึก
ไม่เพียงสามารถวิเคราะห์ถึงความเชื่อมโยงของปัจจัยต่างๆ อย่างชัดเจนและเป็นระบบ หากยัง
สามารถศึกษาเปรียบเทียบข้ามวัฒนธรรม สามารถเข้าทำงานทั้งในภาครัฐ องค์กรเอกชนและองค์กร
ระหว่างประเทศได้อย่างกว้างขวางไม่ว่าจะเป็นในด้านการวิจัย การพัฒนา การเรียนการสอน
ระดับอุดมศึกษา การบริหารงานด้านวัฒนธรรม และประกอบอาชีพอิสระด้านให้คำปรึกษา
(consultant) ทางสังคมวัฒนธรรม

9. เลขประจำตัวประชาชน ตำแหน่งทางวิชาการ ชื่อ นามสกุล และคุณวุฒิการศึกษาของอาจารย์
ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

เลขประจำตัวบัตรประชาชน	ตำแหน่งทางวิชาการ	ชื่อ -สกุล	คุณวุฒิการศึกษา/สถาบัน/ปีการศึกษาที่จบ
	ศาสตราจารย์ ดร.	เสมอชัย พูลสุวรรณ	- Ph.D. (Physical Anthropology), University of Michigan, Ann Arbor, U.S.A. (2534) - M.A. (Physical Anthropology), University of Michigan, Ann Arbor, U.S.A. (2530) - วท.บ. (เกษตรศาสตร์) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2523)
	รองศาสตราจารย์ ดร.	ยุกติ มุกดาวิจิตร	- Ph.D. (Anthropology), University of Wisconsin-Madison, U.S.A. (2550) - M.A. (Anthropology), University of Wisconsin-Madison, U.S.A. (2543) - สม.ม. (มานุษยวิทยา) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2538) - ศ.บ. (เศรษฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2533)
	รองศาสตราจารย์ ดร.	อนุสรณ์ อุณโณ	- Ph.D. (Anthropology), University of Washington, U.S.A. (2553) - M.A. (Anthropology), University of Washington, U.S.A. (2551) - สม.ม. (มานุษยวิทยา) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2540) - อ.ม. (วรรณคดีเปรียบเทียบ) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2539) - อ.บ. (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยศิลปากร (2536)

10. สถานที่จัดการเรียนการสอน

10.1 สถานที่: โครงการบัณฑิตศึกษา คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา อาคารอเนกประสงค์ 3 ชั้น 3 และคณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา (อาคารคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ชั้น 4) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์

10.2 อุปกรณ์การสอน: โครงการบัณฑิตศึกษา คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มีอุปกรณ์การเรียน การสอน ได้แก่ ห้องอ่านหนังสือที่มีหนังสือ ตำรา วารสาร วิทยานิพนธ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่เรียน ห้องปฏิบัติการวิจัย (คอมพิวเตอร์) ไว้ให้บริการแก่นักศึกษา ตลอดจนมีสื่อทัศนูปกรณ์ต่างๆ เช่น เครื่องขยายเสียง เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ เครื่องฉายภาพนิ่ง เครื่องฉายวิดีโอทัศน์ และเครื่อง LCD เป็นต้น

11. สถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการวางแผนหลักสูตร

11.1 สถานการณ์หรือการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

ปัจจุบันความต้องการผู้มีการศึกษาระดับปริญญาเอกทางมานุษยวิทยาในประเทศไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ประกอบกับการไปศึกษาระดับปริญญาเอกในต่างประเทศมีค่าใช้จ่ายสูง จึงมีการขยายตัวของความต้องการหลักสูตรดุขศึกษบัณฑิตสาขาวิชาต่างๆ ในประเทศไทยมากขึ้นเรื่อยๆ ทั้งจากความต้องการของปัจเจกชนผู้ต้องการเพิ่มพูนความรู้ทั่วไป และจากหน่วยงานเอกชนและหน่วยงาน

ของรัฐ หลักสูตรปรัชญาคุณิบัณฑิต สาขาวิชามานุษยวิทยานี้เป็นหลักสูตรคุณิบัณฑิตที่เน้นความ เชี่ยวชาญเฉพาะทางมานุษยวิทยาเป็นหลักสูตรแรกและหลักสูตรเดียวในประเทศไทย จัดการเรียน การสอนเป็นโครงการปกติ ศึกษาเต็มเวลาในวันและเวลาราชการ เน้นจัดการเรียนการสอนในเชิง วิชาการที่นักศึกษาสามารถหาความรู้และใช้ทรัพยากรของคณะและมหาวิทยาลัยได้อย่างเต็มที่ จึงมี ส่วนตอบสนองความต้องการดังกล่าว ในขณะเดียวกัน การขยายตัวของความสัมพันธ์เชื่อมต่อกันใน ระดับนานาชาติ ทั้งในโลกสากลและในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ส่งผลให้ทิศทางการศึกษา จำเป็นต้องปรับตัวเพื่อให้เท่าทันการเชื่อมต่อและพัฒนาการใหม่ๆ ของสังคมโลกและภูมิภาค ตลอดจนเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันทางวิชาการกับโลกวิชาการสากลและในภูมิภาค

11.2 สถานการณ์หรือการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม

ความเปลี่ยนแปลงทางสังคม การเมือง เศรษฐกิจ และเทคโนโลยี ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ ส่งผลต่อความเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยอย่างรวดเร็ว จึงมีความ จำเป็นที่จะต้องพัฒนาความรู้ทางสังคมศาสตร์สาขามานุษยวิทยาให้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น นอกเหนือจากประเด็นวิจัยทางด้านสังคมและวัฒนธรรมในมิติต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเศรษฐกิจ การเมือง ศาสนา สิ่งแวดล้อมแล้ว ยังมีมิติด้านการเคลื่อนย้ายผู้คน เทคโนโลยีดิจิทัล และการก้าวข้ามศาสตร์ ระหว่างมานุษยวิทยากับสาขาวิชาอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นการแพทย์ โบราณคดี มานุษยวิทยาภาษา ภาษา หรือแม้แต่กฎหมาย ยิ่งไปกว่านั้น จากความตื่นตัวในการศึกษาและอนุรักษ์มรดกวัฒนธรรม ระดับชาติและระดับนานาชาติ ทำให้คณะเล็งเห็นถึงแนวโน้มของความสนใจศึกษาเน้นหนักใน ประเด็นมรดกวัฒนธรรมมากยิ่งขึ้น

12. ผลกระทบจาก ข้อ 11.1 และ 11.2 ต่อการพัฒนาหลักสูตรและความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของ สถาบัน

12.1 การพัฒนาหลักสูตร

เน้นและสนับสนุนให้นักศึกษาค้นคว้าหาความรู้ในเรื่องที่ตนเองมีความสนใจอย่างเต็มที่ นักศึกษามานุษยวิทยาจะได้เน้นการฝึกฝนให้เป็นผู้ที่คิดเป็น มองเห็นความเชื่อมโยงระหว่างปัจจัยต่างๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับมนุษย์ สามารถอธิบายความเชื่อมโยงนั้นอย่างมีเหตุมีผล มีหลักฐานรองรับ ตลอดจนสามารถวิพากษ์และเสนอความคิดของตนเองได้อย่างครอบคลุมและชัดเจน รวมทั้งสามารถ นำไปประยุกต์ใช้ในสาขาอาชีพและสาขาวิชาต่างๆ ได้อย่างกว้างขวาง นอกจากนั้น การพัฒนา หลักสูตรยังมีเนื้อหาที่มีทิศทางสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของสังคมและแนวโน้มทางวิชาการใหม่ๆ ทั้งในระดับโลกและระดับภูมิภาค

ในแง่ของการพัฒนาความสนใจเฉพาะทาง นอกจากหลักสูตรนี้จะเปิดโอกาสให้ นักศึกษาพัฒนาความสนใจทางวิชาการเฉพาะทางของตนเองได้ เพื่อให้มีความชัดเจนและสอดคล้อง กับความสนใจใหม่ๆ ของโลกวิชาการสากลและภูมิภาค หลักสูตรนี้จึงสร้างจุดเน้นของแขนงวิชาอย่าง

ชัดเจน กล่าวคือมีแขนงวิชามานุษยวิทยาวัฒนธรรมและแขนงวิชามรดกวัฒนธรรมและพิพิธภัณฑศึกษา ทั้งนี้ ทั้งสองแขนงต่างก็มีพื้นฐานร่วมกันที่การสร้างให้นักศึกษามานุษยวิทยาจะมีความชำนาญการวิจัย สามารถศึกษาข้อมูลภาคสนามระดับลึกเพื่อเปรียบเทียบสังคม เพื่อสร้างความรู้ใหม่ และเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการประยุกต์ใช้ ตลอดจนสามารถสร้างบทสนทนากับวงการวิชาการมานุษยวิทยาสากลได้

ขณะที่แขนงมานุษยวิทยาวัฒนธรรมจะเน้นให้นักศึกษาพัฒนาความสนใจด้านสังคมและวัฒนธรรมในมิติต่างๆ ตามความเชี่ยวชาญของอาจารย์ผู้สอนที่เปิดรายวิชาต่างๆ เช่น มานุษยวิทยาภาษา มานุษยวิทยาการเมืองชาติพันธุ์วิทยา มานุษยวิทยาการแพทย์ มานุษยวิทยาศาสนา ส่วนแขนงมรดกวัฒนธรรมและพิพิธภัณฑศึกษาจะเน้นให้นักศึกษาที่สนใจงานทางด้านโบราณคดี มานุษยวิทยากายภาพ มรดกวัฒนธรรม และพิพิธภัณฑศึกษา ได้พัฒนาความเชี่ยวชาญเฉพาะทางอย่างสอดคล้องกับการเติบโตของบุคลากรทั้งอาจารย์และนักวิจัยด้านมรดกวัฒนธรรมและพิพิธภัณฑศึกษาและทรัพยากรด้านนี้ของคณะ อันมีห้องปฏิบัติการทางมานุษยวิทยากายภาพและชาติพันธุ์วิทยาและพิพิธภัณฑศาสตร์เฉลิมพระเกียรติเป็นทรัพยากรที่สำคัญ

12.2 ความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

คณาจารย์คณาจารย์ทางมานุษยวิทยาจะได้รับการคาดหวังให้เป็นกำลังสำคัญของสังคมที่จะทำหน้าที่ทางด้านการสอน การวิจัย การทำงานพัฒนา ให้คำปรึกษาทางด้านวัฒนธรรมแก่หน่วยงานทั้งในภาครัฐและเอกชน นอกจากนี้จะผลิตทรัพยากรบุคคลที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพการณ์ทางสังคมและวัฒนธรรมให้แก่สังคมแล้ว หลักสูตรปรารภรณนาที่จะสร้างสมาชิกของสังคมที่ตระหนักถึงความหลากหลายของวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของคนกลุ่มต่างๆ สามารถพิจารณาความแตกต่างโดยปรารภรณนาจะทำความเข้าใจ มีความอดทนอดกลั้นต่อความคิด ค่านิยม วิถีปฏิบัติของผู้อื่น สามารถพินิจและสร้างข้อเสนอเกี่ยวกับวิถีการมีชีวิตร่วมกันของตนเองร่วมกับคนกลุ่มอื่นในสังคมไทย ในระดับภูมิภาค และระบบโลกได้อย่างสร้างสรรค์ มีคุณธรรม และมีความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและผู้อื่น มุ่งสร้างสรรค์สังคมที่มีความเสมอภาคและเป็นธรรม

หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิตทางมานุษยวิทยาเปิดทางเลือกที่มากขึ้นให้กับผู้เรียนว่าจะนำความรู้ทางมานุษยวิทยาในหลักสูตรใหม่ไปประยุกต์ใช้ โดยสามารถเลือกที่จะเข้ามาศึกษาเพื่อนำความรู้ไปต่อยอดในทางวิชาการ หรือเพื่อนำไปใช้ในวิชาชีพของตนเอง ซึ่งถือได้ว่าเป็นการขยายฐานความรู้ของสาขามานุษยวิทยาเพื่อตอบสนองกับความต้องการของสังคมในระดับต่างๆ ซึ่งเท่ากับเป็นการขยายโอกาสให้คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาและมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้ใช้ความรู้เพื่อตอบรับกับความคาดหวังของสังคมให้เพิ่มมากขึ้นโดยที่ยังคงรักษาความเข้มแข็งในทางวิชาการไปพร้อมกัน

13. ความสัมพันธ์กับหลักสูตรอื่นที่เปิดสอนในคณะ/ภาควิชาอื่นของสถาบัน

13.1 รายวิชาที่เปิดสอนโดยมหาวิทยาลัย/คณะ/ภาควิชา/หลักสูตรอื่น

วิชาบังคับและวิชาเลือกศึกษาร่วมกับหลักสูตรสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา
มหบัณฑิต สาขาวิชามานุษยวิทยา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2563 ของคณะฯ

13.2 รายวิชาในหลักสูตรที่เปิดสอนให้มหาวิทยาลัย/คณะ/ภาควิชา/หลักสูตรอื่นที่ต้องมาเรียน

-ไม่มี-

13.3 การบริหารจัดการ

-ไม่มี-

หมวดที่ 2 ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร

1. ปรัชญา ความสำคัญ และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1.1 ปรัชญา

มานุษยวิทยาเป็นแขนงหนึ่งของสังคมศาสตร์ ที่ปรารถนาจะทำความเข้าใจมนุษย์ ทั้งในแง่ที่มนุษย์เป็นผลิตผลของระบบสังคมวัฒนธรรมที่เขามีชีวิตอยู่ และในแง่ที่มนุษย์เป็นศูนย์กลางในการสร้างสรรค์ ควบคุม และเปลี่ยนแปลงสภาพชีวิตรอบๆ ตัวของเขา ดังนั้นเนื้อหาของมานุษยวิทยาจึงมีขอบเขตที่กว้างขวางครอบคลุมความรู้เกี่ยวกับมนุษย์ทั้งทางด้านกายภาพ วิถีชีวิต พฤติกรรม ความคิดความเข้าใจ การให้ความหมาย ตลอดจนอารมณ์ความรู้สึก มานุษยวิทยาเน้นการพิจารณาปัญหาอย่างรอบด้าน แต่ในขณะเดียวกันก็มีวิธีการศึกษาที่เจาะลึกเฉพาะเรื่องเฉพาะกลุ่ม ในระดับชุมชนและปัจเจกบุคคล มีแนวทางการค้นคว้าข้อเท็จจริงในระดับที่เป็นประสบการณ์ของบุคคล และเชื่อมโยงประสบการณ์นั้นเข้ากับโครงสร้างหรือระบบที่ใหญ่และกว้างกว่าบุคคล

หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชามานุษยวิทยา เน้นการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี การศึกษาข้ามวัฒนธรรมและการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ เพื่อให้นักศึกษามีโอกาสเรียนรู้และพัฒนาทางวิชาการอย่างเต็มศักยภาพของแต่ละคน นอกจากนี้ ยังเน้นการทำงานอย่างใกล้ชิดระหว่างอาจารย์และนักศึกษาในประเด็นศึกษาที่ทั้งสองฝ่ายมีความสนใจร่วมกัน ทั้งนี้ เพื่อสร้างบุคลากรทางวิชาการและการวิจัยให้แก่สังคม ผู้จะมีส่วนในการพัฒนาและเสริมสร้างความเป็นธรรมในสังคมและการพัฒนาที่ยั่งยืน

คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาตระหนักถึงความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งทางเทคโนโลยี เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ระดับโลกและระดับท้องถิ่น ที่ส่งผลกระทบต่ออย่างใหญ่หลวงต่อวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของผู้คนในสังคมไทย การปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่จำเป็นต้องรู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลง และมีองค์ความรู้ที่เข้มแข็งเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นอันจะเป็นพลังในการปรับเปลี่ยนสังคมให้ดำรงอยู่ได้อย่างมีเสถียรภาพ

ด้วยเหตุนี้ สังคมไทยจึงจำเป็นต้องมีบุคลากรที่มีความสามารถทางด้านการวิจัยในระดับสูง เพื่อสร้างองค์ความรู้ทางสังคมวัฒนธรรม หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชามานุษยวิทยา เน้นการฝึกฝน ให้ผู้ศึกษามีความรู้ความชำนาญทางการวิจัยทางมานุษยวิทยา สามารถค้นหาและศึกษาข้อมูลภาคสนามได้ในระดับลึก สามารถใช้การเปรียบเทียบสภาพสังคมและการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในประเทศใกล้เคียงในภูมิภาคเดียวกันและในส่วนอื่นๆ ของโลกมาวิเคราะห์ข้อมูลภาคสนามได้อย่างรอบด้าน และเชื่อมโยงกันอย่างมีระบบ และสามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ

อนึ่ง หลักสูตรนี้เป็นหลักสูตรที่สามารถเรียนต่อเนื่องจากหลักสูตรสังคมวิทยาและมานุษยวิทยามหาบัณฑิต ของคณะฯ ในสาขาวิชามานุษยวิทยา

1.2 ความสำคัญ

ในปัจจุบัน ประเทศไทยยังไม่มีการจัดการศึกษาระดับดุขฎฐิบัณฑิตทางมานุขยวิททยา บุคคลากรทางด้ำนมานุขยวิททยาที่ม่การศึกษาระดับดุขฎฐิบัณฑิตจึงจบการศึกษามาจากต่างประเทศ ทั้งสิ้น เพื่อการปรับตัวให้เท่าทันกับความเปลี่ยนแปลงของประเทศ ภูมิภาค และส่วนอื่นๆของโลก ดังกล่าว และเพื่อตอบสนองความต้องการบุคคลากรทางมานุขยวิททยาด้ำนกล่าว คณะสังคมนตรีทยาและ มานุขยวิททยาจึงเล็งเห็นถึงความจำเป็นในการเปิดหลักสูตรปรัชญาดุขฎฐิบัณฑิต สาขาวิชามานุขยวิททยา

1.3 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

เพื่อให้ดุขฎฐิบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรมีลักษณะ ดังนี้

1) สามารถสังเคราะห์ ประเมิน และพัฒนาความรู้ทางมานุขยวิททยาที่เป็นสากล และได้มาตรฐาน ความรู้นี้ได้จากการศึกษาเปรียบเทียบลักษณะของสังคมนตรีทยาในที่แตกต่างกัน ของโลก ทั้งที่เกี่ยวกับลักษณะของสังคมนตรีทยามนุษย์ในด้านต่างๆ อาทิ ครอบครั้ว ความคิดความเชื่อ ระบบ เศรษฐกิจ ระบบสุขภาพ อำนาจ ทรัพยากรทางวัฒนธรรม ประกอบเข้ากับข้อสังเกตและข้อค้นพบจากการทำวิจัยภาคสนามของนักศึกษา เพื่อสร้างข้อเสนอที่ผ่านการไตร่ตรอง วิพากษ์วิจารณ์ สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการทำความเข้าใจปรากฏการณ์ต่างๆ ทางสังคมนตรีทยาร่วมสมัย

2) พัฒนาความรู้ความเข้าใจวิถีชีวิตในสังคมไทย เพื่อนำไปสู่ความเข้าใจชีวิตในมิติต่างๆ ของสังคมไทยที่กำลังเปลี่ยนแปลงไป และจะมีผลกระทบอย่างลึกซึ้งและกว้างไกล ก่อให้เกิดประเด็น ปัญหา และความสนใจใหม่ๆ ตลอดเวลา เพื่อสรรค์สร้างองค์ความรู้ที่จะสนองตอบความต้องการของ สังคม โดยเฉพาะในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา สถาบันวิจัย และหน่วยงานเอกชนที่ดำเนินการ ด้านงานพัฒนา

3) พัฒนาความรู้ที่มีความเป็นเฉพาะทาง นอกจากหลักสูตรนี้จะเปิดโอกาสให้นักศึกษา พัฒนาความสนใจทางวิชาการเฉพาะทางของตนเองได้ เพื่อให้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับความ สนใจใหม่ๆ ของโลกวิชาการสากลและภูมิภาค หลักสูตรนี้จึงสร้างจุดเน้นของแขนงวิชาอย่างชัดเจน กล่าวคือมีแขนงวิชามานุขยวิททยาวัฒนธรรมและแขนงวิชามรดกวัฒนธรรมและพิพิธภัณฑศึกษา แขนง มานุขยวิททยาวัฒนธรรมจะเน้นพัฒนาความสนใจด้ำนสังคมและวัฒนธรรมในมิติต่างๆ เช่น มานุขยวิททยาภาษา มานุขยวิททยาการเมือง ชาติพันธุ์วิทยา มานุขยวิททยาการแพทย์ มานุขยวิททยา ศาสนา ส่วนแขนงมรดกวัฒนธรรมและพิพิธภัณฑศึกษาจะเน้นพัฒนาความสนใจงานทางด้าน โบราณคดี มานุขยวิททยากายภาพ มรดกวัฒนธรรม และพิพิธภัณฑศึกษา

2. แผนพัฒนาปรับปรุง

คาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จครบถ้วนภายในรอบการศึกษา (5 ปี)

การพัฒนา/เปลี่ยนแปลง	กลยุทธ์	หลักฐาน/ตัวบ่งชี้
1. แผนการพัฒนาการเรียนการสอนที่เน้นการวิจัยเป็นหลัก	<ol style="list-style-type: none"> ส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนทำวิจัยและเชื่อมโยงงานวิจัยสู่การเรียนการสอน ให้นักศึกษาทำวิจัยตั้งแต่การเรียนรายวิชาไปจนถึงการทำวิทยานิพนธ์ ส่งเสริมกิจกรรมวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย เช่น การสัมมนา เเสวนา การประชุมทางวิชาการ ส่งเสริมให้คณาจารย์ผลิตผลงานระดับนานาชาติ 	<ol style="list-style-type: none"> จำนวนงานวิจัยของอาจารย์ จำนวนผลงานวิชาการและวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาที่ได้รับการนำเสนอ ตีพิมพ์ในการประชุมวิชาการ ระดับชาติ ระดับนานาชาติ จำนวนโครงการกิจกรรมวิชาการที่คณะจัด/พานักศึกษาเข้าร่วมประชุม สัมมนาภายนอกสถาบัน จำนวนการเผยแพร่ผลงานและการตีพิมพ์ผลงานของอาจารย์และนักศึกษาในระดับชาติและนานาชาติ
2. แผนการส่งเสริมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง	<ol style="list-style-type: none"> เพิ่มพูนทักษะอาจารย์ในการส่งเสริมผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ พัฒนา/ปรับปรุงระบบอาจารย์ที่ปรึกษาและกิจกรรมให้สะท้อนความเอื้ออาทรและให้ความสำคัญต่อผู้เรียน พัฒนาระบบสารสนเทศที่สนับสนุนการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมการประเมินผลที่เน้นพัฒนาการของผู้เรียน อบรมทักษะการวิจัยและการเขียนเพิ่มจากหลักสูตร 	<ol style="list-style-type: none"> ผลการประเมินประสิทธิผลการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อระบบอาจารย์ที่ปรึกษาและกิจกรรมเสริมหลักสูตรของคณะ ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อระบบสารสนเทศที่สนับสนุนการเรียนรู้ด้วยตนเอง จำนวนรายวิชาที่ใช้การประเมินผลที่เน้นพัฒนาการของผู้เรียน ผลการประเมินการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการจัดการเรียนการสอน กิจกรรมทางวิชาการและกิจกรรมอื่น ๆ ของคณะ

การพัฒนา/เปลี่ยนแปลง	กลยุทธ์	หลักฐาน/ตัวบ่งชี้
		6. จำนวนกิจกรรมการอบรมทักษะการวิจัยและการเขียนงานวิจัยเสริมหลักสูตร
3. แผนการพัฒนาทักษะการสอน/การประเมินผลของอาจารย์ตามผลการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้าน	1. พัฒนาทักษะการสอนของอาจารย์ที่เน้นการสอนด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความรู้ทักษะ ทางปัญญาทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ทักษะในการวิเคราะห์และการสื่อสาร	1.จำนวนโครงการการพัฒนาทักษะการสอนและการประเมินผลของอาจารย์ตามผลการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้าน 2.ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อทักษะการสอนของอาจารย์ที่มุ่งผลการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้าน

หมวดที่ 3 ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างของหลักสูตร

1. ระบบการจัดการศึกษา

1.1 ระบบการศึกษา

ใช้ระบบการศึกษาแบบทวิภาค โดย 1 ปีการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ภาคการศึกษาปกติ
1 ภาคการศึกษาปกติ มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์

1.2 การจัดการศึกษาภาคฤดูร้อน ไม่มี

1.3 การเทียบเคียงหน่วยกิตในระบบทวิภาค ไม่มี

2. การดำเนินการหลักสูตร

2.1 วัน – เวลาในการดำเนินการเรียนการสอน

วัน-เวลาราชการปกติ

ภาคการศึกษาที่ 1 เดือนสิงหาคม – ธันวาคม

ภาคการศึกษาที่ 2 เดือนมกราคม – พฤษภาคม

2.2 คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

1) ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท (แบบ 1 แบบ 1.1)

1.1 เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททางสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา หรือสาขา
อื่นๆ ที่เทียบเท่า ทั้งในหรือต่างประเทศ จากสถาบันที่สภามหาวิทยาลัยรับรองวิทยฐานะ

1.2 ต้องมีค่าระดับเฉลี่ยสะสมอย่างต่ำ 3.25 จากระบบ 4.0

1.3 ต้องมีผลงานทางวิชาการที่มีคุณภาพ (เช่น งานวิจัย บทความวิชาการที่ได้รับการ
ตีพิมพ์ บทความทางวิชาการที่เสนอในที่ประชุมสัมมนาในระดับมหาวิทยาลัยขึ้นไป เป็นต้น) ภายใน
ระยะเวลาไม่เกิน 5 ปีที่ผ่านมา

2) ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท (แบบ 2 แบบ 2.1)

2.1 เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททางสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา หรือสาขา
อื่นๆ ที่เทียบเท่า ทั้งในหรือต่างประเทศ จากสถาบันที่สภามหาวิทยาลัยรับรองวิทยฐานะ

2.2 ต้องมีค่าระดับเฉลี่ยสะสมอย่างต่ำ 3.25 จากระบบ 4.0 หรือมีผลงานทางวิชาการ
ที่มีคุณภาพ

3) ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี (แบบ 2 แบบ 2.2)

3.1 เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทางสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา หรือสาขาอื่นๆ
ที่เทียบเท่า ทั้งในหรือต่างประเทศ จากสถาบันที่สภามหาวิทยาลัยรับรองวิทยฐานะ โดยมีผลการเรียนที่มี
ค่าเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 3.5 จากระบบ 4.0

3.2 ต้องมีผลงานทางวิชาการที่มีคุณภาพ (เช่น งานวิจัย บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ บทความทางวิชาการที่เสนอในที่ประชุมสัมมนาในระดับมหาวิทยาลัยขึ้นไป เป็นต้น) ภายในระยะเวลาไม่เกิน 5 ปีที่ผ่านมา

3.3 สำหรับผู้ที่กำลังศึกษาในหลักสูตรสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา สาขาวิชามานุษยวิทยา ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มีคุณสมบัติครบตามเกณฑ์ข้อ 3.1 และมีหน่วยกิตสะสมไม่ต่ำกว่า 15 หน่วยกิต และมีค่าเฉลี่ยสะสมอย่างต่ำ 3.5 จากระบบ 4.0 สามารถสมัครและขออนุมัติจากคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาและคณบดีเพื่อเข้าศึกษาในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชามานุษยวิทยาได้

4) ผู้เข้าศึกษาตามข้อ 1) – 3) ต้องเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติตามข้อ 22-23 แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2561 ดังนี้

ข้อ 22 นักศึกษาต้องมีคุณสมบัติทั่วไปและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังนี้

(1) สำเร็จการศึกษาขั้นต่ำตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดหลักสูตร

(2) ไม่เป็นผู้ป่วยหรืออยู่ในสภาวะที่จะเป็นอุปสรรคร้ายแรงต่อการศึกษา

(3) ไม่เป็นผู้ประพฤติผิดศีลธรรมอันดีหรือมีพฤติกรรมเสื่อมเสียร้ายแรง

(4) ต้องไม่เคยถูกคัดชื่อออกจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นเพราะมีความผิดทางวินัย ภายในระยะเวลา 10 ปี ก่อนสมัครเข้าเป็นนักศึกษา

นอกจากคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามตามวรรคหนึ่ง ผู้ซึ่งจะเข้าศึกษาในหลักสูตรการศึกษาใด ต้องมีคุณสมบัติเฉพาะตามข้อกำหนดหลักสูตรที่เข้าศึกษาและตามประกาศมหาวิทยาลัยว่าด้วยการรับเข้าศึกษาด้วย

ข้อ 23 การกำหนดคุณสมบัติตาม ข้อ 22 (1) ในข้อกำหนดหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

การคัดเลือกผู้เข้าศึกษา

1) ผู้เข้าศึกษาต้องผ่านการสอบข้อเขียนและการสอบสัมภาษณ์

2) ผู้เข้าศึกษาต้องส่งผลทดสอบภาษาอังกฤษ TU-GET ไม่น้อยกว่า 550 หรือ TOEFL ไม่น้อยกว่า 79 คะแนน สำหรับ Internet-Based Test (หรือเทียบเท่า) หรือมีผลสอบ IELTS ไม่น้อยกว่า 6.5 โดยผลสอบต้องไม่เกิน 2 ปี นับแต่วันที่ทดสอบจนถึงวันที่สอบคัดเลือกเข้าศึกษา

3) ในกรณีที่ผลทดสอบภาษาอังกฤษไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนด อาจได้รับการพิจารณารับเข้าศึกษาก่อนได้ โดยมีเงื่อนไขว่าต้องมีผลทดสอบภาษาอังกฤษ TU-GET 500 คะแนนขึ้นไป หรือ TOEFL ไม่น้อยกว่า 61 คะแนน สำหรับ Internet-Based Test (หรือเทียบเท่า) หรือ IELTS ในระดับ 6.0 ขึ้นไป โดยผู้เข้าศึกษาจะต้องผ่านการทดสอบภาษาอังกฤษให้ได้ผลคะแนนตามเกณฑ์ ข้อ 2) ภายในปีการศึกษาที่หนึ่งของการเรียนตามหลักสูตร มิฉะนั้นนักศึกษาจะต้องพ้นสถานภาพนักศึกษา

4) ผู้เข้าศึกษาจะต้องเสนอข้อเสนอโครงการวิจัย (research proposal) ที่ผู้สมัครประสงค์จะพัฒนาเป็นวิทยานิพนธ์ระดับดุขฎีบัณฑิต ความยาวประมาณ 5-7 หน้า ข้อเสนอดังกล่าวจะต้องระบุหัวข้อวิจัย ประเด็นวิจัย และวิธีการวิจัยที่นักศึกษาจะพัฒนาต่อไปเป็นวิทยานิพนธ์ระดับดุขฎีบัณฑิต โดยข้อเสนอดังกล่าวต้องสอดคล้องกับประเด็นศึกษาที่คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาตั้งไว้ในแต่ละปี พร้อมทั้งชี้ให้เห็นว่า โครงการดุขฎีบัณฑิตทางมานุขยวิทยาของคณะสังคมวิทยาและมานุขยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จะตอบสนองการพัฒนาศัทยภาพทางวิชาการของนักศึกษาได้อย่างไร

5) ผู้เข้าศึกษาจะต้องแสดงจดหมายรับรองคุณสมบัติ (letter of recommendation) จากบุคคลที่สามารถประเมินศัทยภาพทางการศึกษาและการวิจัยของผู้สมัครได้ จำนวน 2 ฉบับ

6) กรณีผู้เข้าสมัครที่มีคุณสมบัติครบตามข้อ 3.3 ให้ดำเนินการ ดังนี้

6.1 ต้องยื่นเรื่องขอโอนลักษณะวิชาทุกวิชาที่เรียนในหลักสูตรมหาบัณฑิต ให้เป็นลักษณะวิชาในหลักสูตรดุขฎีบัณฑิตหลักสูตรนี้

6.2 ส่งผลทดสอบภาษาอังกฤษ TU-GET ไม่น้อยกว่า 550 หรือ TOEFL ไม่น้อยกว่า 79 คะแนน สำหรับ Internet-Based Test หรือมีผลสอบ IELTS ไม่ต่ำกว่า 6.5 โดยผลสอบต้องไม่เกิน 2 ปี นับแต่วันที่ทดสอบจนถึงวันที่สอบคัดเลือกเข้าศึกษา

ทั้งนี้ไม่สามารถนำผลการเรียนภาษาอังกฤษวิชา TU005 และ TU006 มานับเป็นเกณฑ์ผ่านภาษาอังกฤษเพื่อจบการศึกษาในหลักสูตรดุขฎีบัณฑิตนี้ได้

6.3 กรณีที่ผลทดสอบภาษาอังกฤษไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนด อาจได้รับการพิจารณารับเข้าศึกษาก่อนได้ โดยมีเงื่อนไขว่าต้องมีผลทดสอบภาษาอังกฤษ TU-GET 500 คะแนนขึ้นไป หรือ TOEFL ไม่น้อยกว่า 61 คะแนน สำหรับ Internet-Based Test (หรือเทียบเท่า) หรือ IELTS ในระดับ 6.0 ขึ้นไป โดยผู้เข้าศึกษาจะต้องผ่านการทดสอบภาษาอังกฤษให้ได้ผลคะแนนตามเกณฑ์ ข้อ 6.1 ภายในปีการศึกษาที่หนึ่งของการเรียนตามหลักสูตร มิฉะนั้นนักศึกษาจะต้องพ้นสถานภาพนักศึกษา

6.4 ต้องผ่านการสอบสัมภาษณ์

7) เงื่อนไขอื่นๆ ให้เป็นไปตามประกาศรับสมัครบุคคลเข้าศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และ/หรือคณะสังคมวิทยาและมานุขยวิทยา

2.3 ปัญหาของนักศึกษาแรกเข้า

- 1) บางรายขาดทุนการศึกษา
- 2) คะแนนภาษาอังกฤษในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาได้ไม่ถึงเกณฑ์มาตรฐานของมหาวิทยาลัย

2.4 กลยุทธ์ในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาและข้อจำกัดของนักศึกษาในข้อ 2.3

1) ประชาสัมพันธ์และพิจารณาให้ทุนแก่นักศึกษาปริญญาเอกทุกรายที่ผ่านการคัดเลือกตามนโยบายของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เรื่อง “ทุนส่งเสริมการวิจัย ความเป็นนานาชาติและการศึกษา (ทุนเต็มจำนวน)”

2) ให้ผู้สมัครที่ผลทดสอบภาษาอังกฤษได้ไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนด ได้รับการพิจารณารับเข้าศึกษาก่อนได้ โดยมีเงื่อนไขว่าต้องมีผลทดสอบภาษาอังกฤษขั้นต่ำตามที่คณะระบุ (ข้อ 3 ของการคัดเลือกเข้าศึกษา) แล้วจะต้องผ่านการทดสอบภาษาอังกฤษใหม่เพื่อให้ได้ผลคะแนนตามเกณฑ์ (ข้อ 2 ของการคัดเลือกเข้าศึกษา) ภายในปีการศึกษาที่หนึ่งของการเรียนตามหลักสูตร มิฉะนั้นจะต้องพ้นสภาพนักศึกษา นอกจากนี้ ยังสนับสนุนให้นักศึกษาฝึกฝนภาษาอังกฤษโดยเน้นการอ่านตำราที่เป็นภาษาอังกฤษทุกรายวิชา

2.5 แผนการรับนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระยะ 5 ปี

รับปีละ 3 คน แผนการศึกษาละ 1 คน (แบบ 1.1 = 1 คน, แบบ 2.1 = 1 คน, แบบ 2.2 = 1 คน)

นักศึกษา	จำนวนนักศึกษาแต่ละปีการศึกษา														
	2563			2564			2565			2566			2567		
	แบบ 1.1	แบบ 2.1	แบบ 2.2	แบบ 1.1	แบบ 2.1	แบบ 2.2	แบบ 1.1	แบบ 2.1	แบบ 2.2	แบบ 1.1	แบบ 2.1	แบบ 2.2	แบบ 1.1	แบบ 2.1	แบบ 2.2
ชั้นปีที่ 1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
ชั้นปีที่ 2	-	-	-	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
ชั้นปีที่ 3	-	-	-	-	-	-	1	1	1	1	1	1	1	1	1
ชั้นปีที่ 4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	1	1	1	1
รวม	1	1	1	2	2	2	3	3	3	4	4	4	4	4	4
จำนวนบัณฑิตที่คาดว่าจะจบ	-	-	-	-	-	-	1	-	-	1	1	1	1	1	1

2.6 งบประมาณตามแผน (ปีงบประมาณ 2563)

การบริหารจัดการหลักสูตรนี้เป็นการบริการจัดการหลักสูตรโครงการปกติ ซึ่งงบประมาณหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชามานุษยวิทยา คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาได้รับงบประมาณจาก 2 แหล่ง คือ งบประมาณแผ่นดิน และงบประมาณรายได้หน่วยงาน (งบพิเศษ) ดังนี้

ค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักศึกษา (ที่ มธ.คิดเหมาจ่าย) ภาคละ 19,800 บาท คิดเป็นค่าใช้จ่ายประมาณปีละ 40,000 บาท

ค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร (4 ปี-6 ปี) ต่อหัวของนักศึกษา คือ 160,000-180,000 บาท

ดังนั้น รัฐบาลและมหาวิทยาลัยอุดหนุนค่าใช้จ่ายของนักศึกษาต่อหัว ต่อปี ประมาณ 50,277.65 บาท

หมวดเงิน	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566	หมายเหตุ
ก.งบดำเนินการ					วิธีการคำนวณ
1. ค่าใช้จ่ายบุคคลากร	681,982.14	580,851.71	656,723.54	590,582.47	ค่าใช้จ่ายทั้งหมด x จำนวน
2. ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน	18,257.14	15,549.81	17,580.95	15,810.31	นักศึกษา
3. ทุนการศึกษา	-	-	-	-	จำนวนนักศึกษาทั้งหมดของ
4.รายจ่ายระดับมหาวิทยาลัย	123,250.00	104,973.38	118,685.19	106,731.96	คณะฯ
(ยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาที่ได้					ปีที่ 1
มาตรฐาน)					= 23.05ล้านบาท*15 คน/140
(รวม ก)					คน
ข.งบลงทุน					ปีที่ 2
ค่าครุภัณฑ์	-	-	-	-	= 23.05 ล้านบาท*30 คน/263
					คน
รวมทั้งสิ้น (ก+ข)	823,489.29	701,374.90	792,989.68	713,124.74	ปีที่ 3
					= 23.05 ล้านบาท*40 คน/378
จำนวนนักศึกษา (คน)	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	คน
ป.เอก – มานุษยวิทยา	3	6	9	12	ปีที่ 4
ค่าใช้จ่ายต่อนักศึกษา / ปี	164,697.86	87,671.86	60,999.21	47,541.65	= 23.05 ล้านบาท*50 คน/485
					คน
รวมค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร 4 ปี	<u>360,910.58 บาท</u>				
เฉลี่ยค่าใช้จ่ายต่อปี	<u>90,227.65 บาท</u>				

2.7 ระบบการศึกษา

- จัดการศึกษาแบบชั้นเรียน
- แบบทางไกลผ่านสื่อสิ่งพิมพ์เป็นหลัก
- แบบทางไกลผ่านสื่อแพรภาพและเสียงเป็นสื่อหลัก
- แบบทางไกลทางอินเทอร์เน็ต
- อื่น ๆ (ระบุ)

2.8 การเทียบโอนหน่วยกิต รายวิชาและการลงทะเบียนเรียนข้ามมหาวิทยาลัย

1) เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2561 ข้อ 42-45 และประกาศมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เรื่อง การลงทะเบียนข้ามหลักสูตรและการลงทะเบียนข้ามสถาบัน พ.ศ.2560 หรือระเบียบหรือข้อบังคับอื่นๆ ที่มีผลบังคับใช้

2) นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สาขาวิชามานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2563 ที่ได้รับอนุมัติให้ศึกษาต่อในหลักสูตรนี้ สามารถขอโอนลักษณะวิชาทุกวิชาที่เรียนในหลักสูตรมหบัณฑิต ยกเว้นการค้นคว้าอิสระหรือวิทยานิพนธ์ ให้เป็นลักษณะวิชาในหลักสูตรดุสิตหลักสูตรนี้ได้ ทั้งนี้ ต้องเป็นลักษณะวิชาที่ได้ค่าระดับไม่ต่ำกว่า B โดยวิชาที่ได้รับการโอนจะได้รับการบันทึกค่าระดับเดิมและให้นำหน่วยกิตมาคำนวณค่าระดับเฉลี่ยสะสม

3. หลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน

3.1 หลักสูตร

3.1.1 จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรและระยะเวลาศึกษา

จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร

- 1) แบบ 1 แบบ 1.1 ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท จะต้องศึกษาโดยทำวิทยานิพนธ์อย่างเดียว 48 หน่วยกิต
- 2) แบบ 2 แบบ 2.1 ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท จะต้องศึกษาไม่น้อยกว่า 60 หน่วยกิต
- 3) แบบ 2 แบบ 2.2 ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี จะต้องศึกษาไม่น้อยกว่า 72 หน่วยกิต

เงื่อนไขการโอนข้ามหลักสูตร (จากหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิตไปหลักสูตรสังคมวิทยาและมานุษยวิทยามหาบัณฑิต)

นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชามานุษยวิทยา แบบ 2 แบบ 2.1 (ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาโททางสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาหรือสาขาอื่นๆ ที่เทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยอื่น) ที่ประสงค์จะโอนเป็นนักศึกษาในหลักสูตรสังคมวิทยาและมานุษยวิทยามหาบัณฑิต สาขาวิชามานุษยวิทยาจะต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาและคณบดี ทั้งนี้สามารถโอนลักษณะวิชาทุกวิชาในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ยกเว้นวิทยานิพนธ์ เป็นลักษณะวิชาตามโครงสร้างหลักสูตรสังคมวิทยาและมานุษยวิทยามหาบัณฑิต และจะต้องศึกษาให้สำเร็จตามโครงสร้างหลักสูตรสังคมวิทยาและมานุษยวิทยามหาบัณฑิต ภายใน 8 ภาคการศึกษาปกติ นับตั้งแต่วันขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชามานุษยวิทยา ในครั้งแรก

ระยะเวลาศึกษา เป็นหลักสูตรแบบศึกษาเต็มเวลาโดย

- 1) นักศึกษาแผนการศึกษา แบบ 1 แบบ 1.1 ต้องใช้ระยะเวลาการศึกษาตลอดหลักสูตรอย่างน้อย 5 ภาคการศึกษาปกติ (2 ปีครึ่ง) และอย่างมากไม่เกิน 12 ภาคการศึกษาปกติ (6 ปี)
- 2) นักศึกษาแผนการศึกษาแบบ 2 แบบ 2.1 ต้องใช้ระยะเวลาการศึกษาตลอดหลักสูตรอย่างน้อย 7 ภาคการศึกษาปกติ (3 ปีครึ่ง) และอย่างมากไม่เกิน 12 ภาคการศึกษาปกติ (6 ปี)
- 3) นักศึกษาแผนการศึกษาแบบ 2 แบบ 2.2 ต้องใช้ระยะเวลาการศึกษาตลอดหลักสูตรอย่างน้อย 8 ภาคการศึกษาปกติ (4 ปี) และอย่างมากไม่เกิน 12 ภาคการศึกษาปกติ (6 ปี)

3.1.2 โครงสร้างหลักสูตร แบ่งการศึกษาเป็น 3 แบบ คือ

3.1.2.1 แผนการศึกษาแบบ 1 แบบ 1.1 คือ เน้นการวิจัยที่มีคุณภาพสูง และก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการ วิชาชีพ (ทำเฉพาะวิทยานิพนธ์)

วิทยานิพนธ์ 48 หน่วยกิต

จำนวนหน่วยกิตรวม 48 หน่วยกิต

3.1.2.2 แผนการศึกษาแบบ 2 แบบ 2.1 คือ เน้นการวิจัยโดยมีการทำ วิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพสูงและก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการ วิชาชีพ และศึกษารายวิชาเพิ่มเติม

แขนงมานุษยวิทยาวัฒนธรรม

วิชาบังคับร่วม 9 หน่วยกิต

วิชาบังคับแขนง 6 หน่วยกิต

วิชาเลือกไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต

วิทยานิพนธ์ 36 หน่วยกิต

จำนวนหน่วยกิตรวม 60 หน่วยกิต

แขนงมรดกวัฒนธรรมและพิพิธภัณฑ์ศึกษา

วิชาบังคับร่วม 9 หน่วยกิต

วิชาบังคับแขนง 9 หน่วยกิต

วิชาเลือกไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต

วิทยานิพนธ์ 36 หน่วยกิต

จำนวนหน่วยกิตรวม 60 หน่วยกิต

3.1.2.3 แผนการศึกษาแบบ 2 แบบ 2.2 คือ เน้นการวิจัยโดยมีการทำ วิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพสูงและก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพ และศึกษารายวิชาเพิ่มเติม

แขนงมานุษยวิทยาวัฒนธรรม

วิชาบังคับร่วม 9 หน่วยกิต

วิชาบังคับแขนง 6 หน่วยกิต

วิชาเลือกไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต

วิทยานิพนธ์ 48 หน่วยกิต

จำนวนหน่วยกิตรวม 72 หน่วยกิต

แขนงมรดกวัฒนธรรมและพิพิธภัณฑ์ศึกษา

วิชาบังคับร่วม 9 หน่วยกิต

วิชาบังคับแขนง 9 หน่วยกิต

วิชาเลือกไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต

วิทยานิพนธ์ 48 หน่วยกิต

จำนวนหน่วยกิตรวม 72 หน่วยกิต

ทั้งนี้ คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาของคณะฯ สามารถพิจารณาให้นักศึกษาศึกษารายวิชาใน ระดับบัณฑิตศึกษาเพิ่มเติม (จดทะเบียน Audit) ในรายวิชาที่จำเป็นต่อการทำวิทยานิพนธ์ โดย รายวิชาดังกล่าวจะไม่นำมาคำนวณค่าระดับเฉลี่ยสะสมและไม่นำมาคำนวณจำนวนหน่วยกิตสะสม

3.1.3 รายวิชาในหลักสูตร

3.1.3.1 รหัสวิชา

รหัสวิชาในหลักสูตร ประกอบด้วยอักษรย่อและตัวเลขรหัส 3 ตัว โดยมีความหมายดังนี้
อักษรย่อ ม./ AN หมายถึง อักษรย่อของสาขาวิชาและรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตรปรัชญา
ดุष्ฎีบัณฑิต สาขาวิชามานุษยวิทยา

เลขรหัสวิชาในหลักสูตรประกอบด้วย 3 หลัก มีความหมายดังนี้

เลขหลักหน่วย หมายถึง ลำดับวิชาของวิชาบังคับและวิชาเลือก

เลขหลักสิบ หมายถึง กลุ่มของลักษณะวิชา

เลข 0 หมายถึง รายวิชาบังคับ

เลข 1-2-3 หมายถึง รายวิชาเลือก

เลข 9 หมายถึง กลุ่มวิชาการศึกษาเฉพาะเรื่องและรายวิชาเอกเทศ

เลขหลักร้อย หมายถึง ระดับของวิชา

เลข 6 หมายถึง รายวิชาระดับต้นทั้งระดับมหาบัณฑิตและระดับดุष्ฎีบัณฑิต

เลข 7 หมายถึง รายวิชาระดับสูง

เลข 9 หมายถึง วิทยานิพนธ์ระดับดุष्ฎีบัณฑิต

3.1.3.2 วิชาบังคับ

นักศึกษาที่เลือกแผนการศึกษาแบบ 2 แบบ 2.1 และแบบ 2 แบบ 2.2
ต้องศึกษาวิชาบังคับรวมจำนวน 3 วิชา รวม 9 หน่วยกิต และวิชาบังคับแขนง จำนวน 2 หรือ 3 วิชา
รวม 6 หรือ 9 หน่วยกิต ตามแขนงที่เลือกศึกษา ดังนี้

วิชาบังคับร่วม

รหัสวิชา	รายวิชา	จำนวนหน่วยกิต
		(บรรยาย-ปฏิบัติ- ศึกษาด้วยตนเอง)
ม.601 AN601	ประวัติศาสตร์และพัฒนาการแนวคิดและทฤษฎีทางมานุษยวิทยา History and Development of Anthropological Theories and Concepts	3 (3-0-9)
ม.602 AN602	การวิจัยทางมานุษยวิทยา Anthropological Research	3 (3-0-9)
ม.603 AN603	สำรวจประเด็นวิจัยทางมานุษยวิทยา Review of Research Topics in Anthropology	3 (3-0-9)

วิชาบังคับแขนง

แขนงมานุษยวิทยาวัฒนธรรม (Cultural Anthropology Section)		จำนวน หน่วยกิต	แขนงมรดกวัฒนธรรมและพิพิธภัณฑ์ศึกษา (Heritage and Museum Studies Section)		จำนวน หน่วยกิต
รหัส วิชา	รายวิชา	(บรรยาย- ปฏิบัติ-ศึกษา ด้วยตนเอง)	รหัส วิชา	รายวิชา	(บรรยาย- ปฏิบัติ-ศึกษา ด้วยตนเอง)
ม.604 AN604	แนวคิดและทฤษฎีทาง มานุษยวิทยาร่วมสมัย Contemporary Anthropological Theories and Concepts <u>เลือกศึกษา 1 วิชา จาก 2 วิชา ดังนี้</u>	3 (3-0-9)	ม.605 AN605	มานุษยวิทยากายภาพ Physical Anthropology	3 (3-0-9)
ม.605 AN605	มานุษยวิทยากายภาพ Physical Anthropology	3 (3-0-9)	ม.606 AN606	โบราณคดีเชิงมานุษยวิทยา Archaeological Anthropology	3 (3-0-9)
ม.606 AN606	โบราณคดีเชิงมานุษยวิทยา Archaeological Anthropology	3 (3-0-9)	ม.607 AN607	มรดกวัฒนธรรมและพิพิธภัณฑ์ ศึกษาเบื้องต้น Introduction to Heritage and Museum Studies	3 (3-0-9)

3.1.3.3 วิชาเลือก

1) นักศึกษาที่เลือกศึกษาแบบ 2 แบบ 2.1 และแบบ 2 แบบ 2.2 ที่เลือกศึกษาแขนงมานุษยวิทยาวัฒนธรรม ต้องศึกษาวิชาเลือกไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต โดยเลือกศึกษาจากรายวิชาใดก็ได้ในสาขา

2) นักศึกษาที่เลือกศึกษา แบบ 2 แบบ 2.1 และแบบ 2 แบบ 2.2 ที่เลือกศึกษาแขนงมรดกวัฒนธรรมและพิพิธภัณฑ์ศึกษา ต้องศึกษาวิชาเลือกไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต โดยเลือกศึกษาจากรายวิชาใดก็ได้ในสาขา

รหัส วิชา	รายวิชา	จำนวนหน่วยกิต
		(บรรยาย-ปฏิบัติ- ศึกษาด้วยตนเอง)
	<u>1. กลุ่มวิชาในแขนงมานุษยวิทยาวัฒนธรรม (Cultural Anthropology Section)</u>	
ม.611 AN611	มานุษยวิทยาภาษา Linguistic Anthropology	3 (3-0-9)
ม.612 AN612	มานุษยวิทยาศาสนาและความเชื่อ Anthropology of Religion and Belief	3 (3-0-9)
ม.613 AN613	สัญลักษณ์นิยมในงานพุทธศิลป์เอเชียอาคเนย์ Symbolism in the Buddhist Arts of Southeast Asia	3 (3-0-9)
ม.614 AN614	ชาติพันธุ์ศึกษา Ethnicity	3 (3-0-9)
ม.615 AN615	มานุษยวิทยาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ Anthropology of Southeast Asia	3 (3-0-9)
ม.616 AN616	จีนศึกษาเชิงมานุษยวิทยา Anthropological Perspectives on Chinese Studies	3 (3-0-9)
ม.617 AN617	มานุษยวิทยาประวัติศาสตร์ Historical Anthropology	3 (3-0-9)
ม.618 AN618	มานุษยวิทยากฎหมาย Anthropology of Law	3 (3-0-9)
ม.619 AN619	มานุษยวิทยารัฐ Anthropology of the State	3 (3-0-9)
ม.620 AN620	มานุษยวิทยาอำนาจ Anthropology of Power	3 (3-0-9)

รหัส วิชา	รายวิชา	จำนวนหน่วยกิต
		(บรรยาย-ปฏิบัติ- ศึกษาด้วยตนเอง)
ม.621 AN621	มานุษยวิทยาเศรษฐกิจ Economic Anthropology	3 (3-0-9)
ม.622 AN622	มานุษยวิทยาเพศภาวะและเพศวิถี Anthropology of Gender and Sexuality	3 (3-0-9)
ม.623 AN623	มานุษยวิทยาเมือง Anthropology of the Cities	3 (3-0-9)
ม.624 AN624	ทฤษฎีและวิธีวิทยาศึกษาข้ามพรมแดน Theory and Methodology in Transnational Cultures	3 (3-0-9)
ม.625 AN625	มานุษยวิทยาการเดินทางและการท่องเที่ยว Anthropology of Travel and Tourism	3 (3-0-9)
ม.626 AN626	มานุษยวิทยาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี Anthropology of Science and Technology	3 (3-0-9)
ม.627 AN627	มานุษยวิทยาการแพทย์ Medical Anthropology	3 (3-0-9)
ม.628 AN628	มานุษยวิทยาสิ่งแวดล้อม Environmental Anthropology	3 (3-0-9)
ม.629 AN629	มานุษยวิทยาดิจิทัล Digital Anthropology	3 (3-0-9)
ม.630 AN630	วัตถุวัฒนธรรมและวัตถุสภาวะ: แนววิธีทางมานุษยวิทยา Material Culture and Materiality: Anthropological Approaches	3 (3-0-9)

รหัส วิชา	รายวิชา	จำนวนหน่วยกิต
		(บรรยาย-ปฏิบัติ- ศึกษาด้วยตนเอง)
	<u>2. กลุ่มวิชาในแขนงมรดกวัฒนธรรมและพิพิธภัณฑ์ศึกษา (Heritage and Museum Studies Section)</u>	
ม.631 AN631	ประเด็นเฉพาะเรื่องทางมานุษยวิทยากายภาพ Special Topics in Physical Anthropology	3 (3-0-9)
ม.632 AN632	โบราณคดีในโลกสมัยใหม่ Archaeologies in Modern World	3 (3-0-9)
ม.633 AN633	โบราณคดีความตาย Archaeology of Death	3 (3-0-9)
ม.634 AN634	โบราณคดีอาณานิคมและหลังอาณานิคม Archaeology of Colonialism and Post-colonialism	3 (3-0-9)
ม.635 AN635	พิพิธภัณฑ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และการเมืองของอดีต Southeast Asian Museums and Politics of the Past	3 (3-0-9)
ม.636 AN636	การจัดแสดงวัฒนธรรม Curating Cultures	3 (3-0-9)
ม.637 AN637	วัตถุทางชีว-กายภาพกับการจัดแสดงวัฒนธรรม Bio-physical Objects and Exhibiting Culture	3 (3-0-9)
ม.638 AN638	พุทธศาสนาและมรดกสืบทอดในเอเชียอาคเนย์ Buddhism and its legacy in South and Southeast Asia	3 (3-0-9)
ม.639 AN639	สัมมนา มรดกวัฒนธรรมเชิงวิพากษ์ Seminar on Critical Heritage	3 (3-0-9)

รหัส วิชา	รายวิชา	จำนวนหน่วยกิต
		(บรรยาย-ปฏิบัติ- ศึกษาด้วยตนเอง)
	<u>3. กลุ่มวิชาการศึกษาเฉพาะเรื่องและรายวิชาเอกเทศ (Special Topics and Individual Course)</u>	
ม.691 AN691	สัมมนาปัญหาเฉพาะทางมานุษยวิทยา I Special Topics Seminar in Anthropology I	3 (3-0-9)
ม.692 AN692	สัมมนาปัญหาเฉพาะทางมานุษยวิทยา II Special Topics Seminar in Anthropology II	3 (3-0-9)
ม.699 AN699	รายวิชาเอกเทศ Individual Course	3 (3-0-9)

3.1.3.4 วิทยานิพนธ์

รหัสวิชา	รายวิชา	จำนวนหน่วยกิต
		(บรรยาย-ปฏิบัติ-ศึกษาด้วยตนเอง)
ม.900 AN900	วิทยานิพนธ์ Dissertation	36 (แบบ 2 แบบ 2.1)
ม.901 AN901	วิทยานิพนธ์ Dissertation	48 (แบบ 1 แบบ 1.1) 48 (แบบ 2 แบบ 2.2)

3.1.4 แสดงแผนการศึกษา มี 3 แบบ คือ

3.1.4.1 แบบ 1 แบบ 1.1 นักศึกษาสามารถวางแผนการศึกษาให้จบได้
ภายใน 5 ภาคการศึกษา หรือ 2 ปีครึ่ง ดังนี้

ปีการศึกษาที่ 1					
แบบ 1.1					
ภาคการศึกษาที่ 1			ภาคการศึกษาที่ 2		
xxx	รายวิชาที่คณะให้ศึกษา เพิ่มเติม (ไม่นับหน่วยกิต)		ม.901	วิทยานิพนธ์	12 หน่วยกิต
xxx	รายวิชาที่คณะให้ศึกษา เพิ่มเติม (ไม่นับหน่วยกิต) สอบวัดคุณสมบัติ				
	รวม			รวม	12 หน่วยกิต

ปีการศึกษาที่ 2					
แบบ 1.1					
ภาคการศึกษาที่ 1			ภาคการศึกษาที่ 2		
ม.901	วิทยานิพนธ์	12 หน่วยกิต	ม.901	วิทยานิพนธ์	12 หน่วยกิต
	รวม	12 หน่วยกิต		รวม	12 หน่วยกิต

ปีการศึกษาที่ 3					
แบบ 1.1					
ภาคการศึกษาที่ 1			ภาคการศึกษาที่ 2		
ม.901	วิทยานิพนธ์	12 หน่วยกิต			
	รวม	12 หน่วยกิต			

3.1.4.2 แบบ 2 แบบ 2.1 และ แบบ 2 แบบ 2.2 นักศึกษาผู้ที่เลือกศึกษา
 แขนงมานุษยวิทยาวัฒนธรรม สามารถวางแผนการศึกษาให้จบได้ภายใน 7 ภาคการศึกษา หรือ 3 ปี
 ครั้ง และ 8 ภาคการศึกษา หรือ 4 ปี ตามลำดับ ดังนี้

ปีการศึกษาที่ 1					
แบบ 2.1			แบบ 2.2		
ภาคการศึกษาที่ 1			ภาคการศึกษาที่ 1		
ม.601	ประวัติศาสตร์และพัฒนาการ แนวคิดและทฤษฎีทาง มานุษยวิทยา	3 หน่วยกิต	ม.601	ประวัติศาสตร์และพัฒนาการ แนวคิดและทฤษฎีทาง มานุษยวิทยา	3 หน่วยกิต
ม.602	การวิจัยทางมานุษยวิทยา	3 หน่วยกิต	ม.602	การวิจัยทางมานุษยวิทยา	3 หน่วยกิต
ม.603	สำรวจประเด็นวิจัยทาง มานุษยวิทยา	3 หน่วยกิต	ม.603	สำรวจประเด็นวิจัยทาง มานุษยวิทยา	3 หน่วยกิต
รวม		9 หน่วยกิต	รวม		9 หน่วยกิต
ภาคการศึกษาที่ 2			ภาคการศึกษาที่ 2		
ม.xxx	วิชาเลือก	3 หน่วยกิต	ม.xxx	วิชาเลือก	3 หน่วยกิต
ม.604	แนวคิดและทฤษฎีทาง มานุษยวิทยาร่วมสมัย <u>เลือกศึกษา 1 วิชาจาก 2 วิชานี้</u>	3 หน่วยกิต	ม.604	แนวคิดและทฤษฎีทาง มานุษยวิทยาร่วมสมัย <u>เลือกศึกษา 1 วิชาจาก 2 วิชานี้</u>	3 หน่วยกิต
ม.605	มานุษยวิทยากายภาพ	3 หน่วยกิต	ม.605	มานุษยวิทยากายภาพ	3 หน่วยกิต
ม.606	โบราณคดีเชิงมานุษยวิทยา	3 หน่วยกิต	ม.606	โบราณคดีเชิงมานุษยวิทยา	3 หน่วยกิต
รวม		9 หน่วยกิต	รวม		9 หน่วยกิต

ปีการศึกษาที่ 2					
แบบ 2.1			แบบ 2.2		
ภาคการศึกษาที่ 1			ภาคการศึกษาที่ 1		
ม.xxx	วิชาเลือก	3 หน่วยกิต	ม.xxx	วิชาเลือก	3 หน่วยกิต
ม.xxx	วิชาเลือก	3 หน่วยกิต	ม.xxx	วิชาเลือก	3 หน่วยกิต
รวม		6 หน่วยกิต	รวม		6 หน่วยกิต
ภาคการศึกษาที่ 2			ภาคการศึกษาที่ 2		
สอบวัดคุณสมบัติ			สอบวัดคุณสมบัติ		
รวม		- หน่วยกิต	รวม		- หน่วยกิต

ปีการศึกษาที่ 3					
แบบ 2.1			แบบ 2.2		
ภาคการศึกษาที่ 1			ภาคการศึกษาที่ 1		
ม.900	วิทยานิพนธ์	12 หน่วยกิต	ม.901	วิทยานิพนธ์	12 หน่วยกิต
รวม		12 หน่วยกิต	รวม		12 หน่วยกิต
ภาคการศึกษาที่ 2			ภาคการศึกษาที่ 2		
ม.900	วิทยานิพนธ์	12 หน่วยกิต	ม.901	วิทยานิพนธ์	12 หน่วยกิต
รวม		12 หน่วยกิต	รวม		12 หน่วยกิต

ปีการศึกษาที่ 4					
แบบ 2.1			แบบ 2.2		
ภาคการศึกษาที่ 1			ภาคการศึกษาที่ 1		
ม.900	วิทยานิพนธ์	12 หน่วยกิต	ม.901	วิทยานิพนธ์	12 หน่วยกิต
รวม		12 หน่วยกิต	รวม		12 หน่วยกิต
ภาคการศึกษาที่ 2			ภาคการศึกษาที่ 2		
			ม.901	วิทยานิพนธ์	12 หน่วยกิต
			รวม		12 หน่วยกิต

3.1.4.2 แบบ 2 แบบ 2.1 และ แบบ 2 แบบ 2.2 นักศึกษาผู้ที่เลือกศึกษา
 แขนงมรดกวัฒนธรรมและพิพิธภัณฑศึกษา สามารถวางแผนการศึกษาให้จบได้ภายใน 7 ภาค
 การศึกษา หรือ 3 ปีครึ่ง และ 8 ภาคการศึกษา หรือ 4 ปี ตามลำดับ ดังนี้

ปีการศึกษาที่ 1					
แบบ 2.1			แบบ 2.2		
ภาคการศึกษาที่ 1			ภาคการศึกษาที่ 1		
ม.601	ประวัติศาสตร์และพัฒนาการ แนวคิดและทฤษฎีทาง มานุษยวิทยา	3 หน่วยกิต	ม.601	ประวัติศาสตร์และพัฒนาการ แนวคิดและทฤษฎีทาง มานุษยวิทยา	3 หน่วยกิต
ม.602	การวิจัยทางมานุษยวิทยา	3 หน่วยกิต	ม.602	การวิจัยทางมานุษยวิทยา	3 หน่วยกิต
ม.603	สำรวจประเด็นวิจัยทาง มานุษยวิทยา	3 หน่วยกิต	ม.603	สำรวจประเด็นวิจัยทาง มานุษยวิทยา	3 หน่วยกิต
รวม		9 หน่วยกิต	รวม		9 หน่วยกิต
ภาคการศึกษาที่ 2			ภาคการศึกษาที่ 2		
ม.605	มานุษยวิทยากายภาพ	3 หน่วยกิต	ม.605	มานุษยวิทยากายภาพ	3 หน่วยกิต
ม.606	โบราณคดีเชิงมานุษยวิทยา	3 หน่วยกิต	ม.606	โบราณคดีเชิงมานุษยวิทยา	3 หน่วยกิต
ม.607	มรดกวัฒนธรรมและ พิพิธภัณฑศึกษาเบื้องต้น	3 หน่วยกิต	ม.607	มรดกวัฒนธรรมและ พิพิธภัณฑศึกษาเบื้องต้น	3 หน่วยกิต
รวม		9 หน่วยกิต	รวม		9 หน่วยกิต

ปีการศึกษาที่ 2					
แบบ 2.1			แบบ 2.2		
ภาคการศึกษาที่ 1			ภาคการศึกษาที่ 1		
ม.xxx	วิชาเลือก	3 หน่วยกิต	ม.xxx	วิชาเลือก	3 หน่วยกิต
ม.xxx	วิชาเลือก	3 หน่วยกิต	ม.xxx	วิชาเลือก	3 หน่วยกิต
รวม		6 หน่วยกิต	รวม		6 หน่วยกิต
ภาคการศึกษาที่ 2			ภาคการศึกษาที่ 2		
สอบวัดคุณสมบัติ			สอบวัดคุณสมบัติ		
รวม		- หน่วยกิต	รวม		- หน่วยกิต

ปีการศึกษาที่ 3					
แบบ 2.1			แบบ 2.2		
ภาคการศึกษาที่ 1			ภาคการศึกษาที่ 1		
ม.900	วิทยานิพนธ์	12 หน่วยกิต	ม.901	วิทยานิพนธ์	12 หน่วยกิต
รวม		12 หน่วยกิต	รวม		12 หน่วยกิต
ภาคการศึกษาที่ 2			ภาคการศึกษาที่ 2		
ม.900	วิทยานิพนธ์	12 หน่วยกิต	ม.901	วิทยานิพนธ์	12 หน่วยกิต
รวม		12 หน่วยกิต	รวม		12 หน่วยกิต

ปีการศึกษาที่ 4					
แบบ 2.1			แบบ 2.2		
ภาคการศึกษาที่ 1			ภาคการศึกษาที่ 1		
ม.900	วิทยานิพนธ์	12 หน่วยกิต	ม.901	วิทยานิพนธ์	12 หน่วยกิต
รวม		12 หน่วยกิต	รวม		12 หน่วยกิต
ภาคการศึกษาที่ 2			ภาคการศึกษาที่ 2		
			ม.901	วิทยานิพนธ์	12 หน่วยกิต
			รวม		12 หน่วยกิต

3.1.5 คำอธิบายรายวิชา

3.1.5.1 วิชาบังคับ (Compulsory Course)

หน่วยกิต

ม.601 ประวัติศาสตร์และพัฒนาการแนวคิดและทฤษฎีทางมานุษยวิทยา 3 (3-0-9)

AN601 History and Development of Anthropological Theories and Concepts

แนวคิดและทฤษฎีสังคมวิทยาคลาสสิก และงานชาติพันธุ์วรรณาที่เป็นพื้นฐานของการศึกษาทางมานุษยวิทยา เช่น งานของ Karl Marx, Emile Durkheim, Max Weber ข้อเสนอทางทฤษฎีและงานชาติพันธุ์วรรณาของนักมานุษยวิทยายุคแรก จนถึงทศวรรษ 1970 เช่น ทฤษฎีและงานวิจัยที่ใช้ทฤษฎีวิวัฒนาการทางสังคม หน้าที่นิยม โครงสร้าง-หน้าที่นิยม วัฒนธรรมและบุคลิกภาพ เศรษฐศาสตร์การเมือง มานุษยวิทยานิเวศ มานุษยวิทยาการตีความ และโครงสร้างนิยม

Classical sociological concepts and theories and early ethnographic accounts comprising works of Karl Marx, Emile Durkheim, and Max Weber. Anthropological concepts, theories, and ethnographies up to the 1970s informed by social evolutionism, functionalism, structural- functionalism, culture and personality, political economy, ecological anthropology, interpretive anthropology, and structuralism.

ม.602 การวิจัยทางมานุษยวิทยา 3 (3-0-9)

AN602 Anthropological Research

วิธีวิทยาและกระบวนการสร้างความรู้ทางมานุษยวิทยา ประกอบด้วย การทำวิจัยภาคสนาม การศึกษาเปรียบเทียบวัฒนธรรม การศึกษาเอกสาร กระบวนการเขียนงานชาติพันธุ์วรรณาที่เชื่อมโยงแนวคิดและทฤษฎีกับข้อมูลและประสบการณ์ภาคสนามของนักมานุษยวิทยา ประเด็นปัญหาอันเกี่ยวเนื่องกับการทำงานภาคสนาม อาทิ อัตวิสัยและตัวตนของนักมานุษยวิทยากับความเป็นวัตถุวิสัยของการศึกษา จริยธรรมในการทำงานภาคสนาม

Methodology and the production of anthropological knowledge: fieldwork, comparative study of cultures, and document research. Process of writing an ethnography informed by theories while taking in to consideration issues such as the self and subjectivity of the ethnographer as well as scientific objectivity and research ethics.

ม.603 สัมภาษณ์ประเด็นวิจัยทางมานุษยวิทยา 3 (3-0-9)

AN603 Review of Research Topics in Anthropology

สำรวจและอภิปรายประเด็นวิจัยร่วมสมัยทางมานุษยวิทยา ทั้งผลงานวิจัยด้านมานุษยวิทยา วัฒนธรรม โบราณคดี มานุษยวิทยากายภาพ และมรดกวัฒนธรรมและพิพิธภัณฑ์ศึกษา

Exploration and discussion on contemporary research topics in anthropology, including researches in cultural anthropology, archaeology, physical anthropology, and heritage and museum studies.

3.1.5.2 วิชาบังคับแขนง (Section Compulsory Course)

ม.604 แนวคิดและทฤษฎีทางมานุษยวิทยาร่วมสมัย 3 (3-0-9)

AN604 Contemporary Anthropological Theories and Concepts

แนวคิดและทฤษฎีสังคมศาสตร์ที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาทางมานุษยวิทยาร่วมสมัย เช่น งานของ Antonio Gramsci, Michel Foucault, Giorgio Agamben, Raymond Williams, Pierre Bourdieu, Julia Kristeva, Gayatri Chakravorty Spivak และ Judith Butler และผลงานทางมานุษยวิทยาร่วมสมัย เช่น งานเขียนแนวทฤษฎีปฏิบัติการชาติพันธุ์วรรณาหลังโครงสร้างนิยม มานุษยวิทยาหลังสมัยใหม่ วัฒนธรรมศึกษา หลังอาณานิคมศึกษา มานุษยวิทยาข้ามพรมแดนและโลกาภิวัตน์ มานุษยวิทยาสิ่งแวดล้อม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีศึกษา

Contemporary social theories and concepts used in ethnographic studies such as the works of Antonio Gramsci, Michel Foucault, Giorgio Agamben, Raymond Williams, Pierre Bourdieu, Julia Kristeva, Gayatri Chakravorty Spivak, and Judith Butler. Anthropological concepts and theories informed by contemporary intellectual movements including theory of practice, postmodernism, post-structuralism, cultural studies, post-colonial studies, transnationalism and globalization, environmentalism, and Science and Technology Studies (STS).

ม.605 มานุษยวิทยากายภาพ 3 (3-0-9)

AN605 Physical Anthropology

สำรวจมโนทัศน์และทฤษฎีพื้นฐานต่างๆ ซึ่งจำเป็นสำหรับการทำความเข้าใจวิวัฒนาการของสิ่งมีชีวิต ทบทวนความรู้ว่าด้วยความเป็นมาของมนุษย์ในทางวิวัฒนาการ ครอบคลุมข้อถกเถียงต่างๆ บนพื้นฐานการตีความหลักฐานที่เป็นรูปธรรมอย่างเคร่งครัด สอบสวนประวัติและรูปแบบการอพยพเคลื่อนย้ายของประชากรมนุษย์ยุคต้น ทำความเข้าใจมโนทัศน์เรื่อง “เชื้อชาติ” ในทางชีววิทยารวมถึงผลกระทบทางการเมืองและสังคมอันอาจเกิดจากการนำมโนทัศน์นี้ไปใช้โดยขาดความรู้ความเข้าใจ

Exploring basic concepts and theories of biological evolution; reviewing the human evolution and its controversies based on various types of hard evidence and critical interpretations; investigating the migration history of early mankind; understanding the biological concept of ‘race’ and its misuse in the social and political contexts.

ม.606 โบราณคดีเชิงมานุษยวิทยา 3 (3-0-9)

AN606 Archaeological Anthropology

แนวคิด ทฤษฎี วิธีวิทยาทางโบราณคดี กระบวนการศึกษาสังคมในอดีตผ่านวัตถุทางวัฒนธรรม โบราณคดีกับความรู้ทางมานุษยวิทยา เช่น แนวคิดวัฒนธรรมศึกษา อุตสาหกรรม วัฒนธรรม เพศสภาวะ รวมทั้งข้อถกเถียงทางโบราณคดี และวิพากษ์โบราณคดีในปัจจุบัน

Theories and methodology in studying past societies through their cultural artifacts. Interpreting archaeological evidence using anthropological approaches including cultural studies, cultural industry, and gender. Contemporary debates and critiques of the use of archaeological evidence and artifacts.

ม.607 มรดกวัฒนธรรมและพิพิธภัณฑ์ศึกษาเบื้องต้น 3 (3-0-9)

AN607 Introduction to Heritage and Museum Studies

ประวัติและพัฒนาการของแนวคิดสากลเรื่องมรดกวัฒนธรรม และพิพิธภัณฑ์ รวมถึงนิยาม และหลักการที่สำคัญ ประเด็นปัญหาและความท้าทายในบริบทท้องถิ่นในมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ความเชื่อมโยงระหว่างแนวคิดทางด้านมรดกวัฒนธรรมและพิพิธภัณฑ์

Definition, history and development of the international concepts regarding cultural heritage and museum including key definitions and principles. Major issues and challenges in the local contexts in political, economic, social and culture aspects. The linkages between heritage and museum concepts.

3.1.5.3 วิชาเลือก (Elective Course)

1. กลุ่มวิชาในแขนงมานุษยวิทยาวัฒนธรรม (Cultural Anthropology Section)

ม.611 มานุษยวิทยาภาษา 3 (3-0-9)

AN611 Linguistic Anthropology

วิธีวิทยาทางมานุษยวิทยาภาษาและชาติพันธุ์วรรณนามานุษยวิทยาภาษาเพื่อเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษาในฐานะระบบการสื่อสาร กับวัฒนธรรมซึ่งภาษาเป็นสื่อ ความสัมพันธ์ทางสังคมวัฒนธรรมที่สะท้อนผ่านการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน เช่น ความสัมพันธ์เชิงอำนาจ ชนชั้น เพศสภาวะ

Research methodology in studying language and culture. Survey of ethnographies of linguistic anthropology to understand relationships between language as communication system and culture, itself constituted and mediated by language. Everyday use of language and social and cultural relations such as power relations, class, and gender relations.

ม.612 มานุษยวิทยา ศาสนาและความเชื่อ

3 (3-0-9)

AN612 Anthropology of Religion and Belief

สำรวจข้อเสนองานทางทฤษฎีและวิธีการศึกษา ศาสนาและความเชื่อ ศึกษาการประยุกต์ใช้ทฤษฎี โดยการอ่านวิพากษ์งานชาติพันธุ์นิพนธ์ การนำทฤษฎีและวิธีวิจัยไปใช้ทำความเข้าใจปรากฏการณ์ ทางศาสนาและความเชื่อในสังคมร่วมสมัย

Survey of theories and methods in studying religions and beliefs as cultural phenomena. Critical reading of ethnographical study of religions and beliefs to appraise the strength and shortcoming of theories and methods. The application of theories and methods to understand contemporary religious and spiritual phenomena.

ม.613 สัญลักษณ์นิยมในงานพุทธศิลป์เอเชียอาคเนย์

3 (3-0-9)

AN613 Symbolism in the Buddhist Arts of Southeast Asia

ความรู้ที่มีฐานการวิจัยว่าด้วยการทำความเข้าใจความหมายในแง่มุมทางสัญลักษณ์ ของงาน พุทธศิลป์ในบริบทพุทธศาสนาเถรวาทของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยเฉพาะในพม่าและไทย การพัฒนาประเด็นเฉพาะตามความสนใจของนักศึกษาแต่ละคน ภายใต้ขอบเขตของวิชา ซึ่งสามารถ ต่อ ยอดเป็นงานวิจัยที่รัดกุมและเข้มงวดได้

A research based knowledge on symbolism of the Buddhist arts in the Theravadin Buddhist context of Southeast Asia, particularly in Myanmar and Thailand. Each student is expected to develop his or her own interest on the subject towards a critical research.

ม.614 ชาติพันธุ์ศึกษา

3 (3-0-9)

AN614 Ethnicity

ทฤษฎีและวิธีวิทยาในการศึกษาทางชาติพันธุ์ ได้แก่ พรหมแดนชาติพันธุ์ ชาติพันธุ์กับภาวะ ชายขอบ อัตลักษณ์ชาติพันธุ์ ชาติพันธุ์อำนาจ ความขัดแย้งทางชาติพันธุ์ ประวัติศาสตร์ชาติพันธุ์ ภาษาศาสตร์ชาติพันธุ์ สำรวจประเด็นชาติพันธุ์ศึกษาในปัจจุบัน เช่น รัฐชาติกับชาติพันธุ์ ชาตินิยมกับ ชาตินิยมเชิงชาติพันธุ์ ชาติพันธุ์อำนาจแนวใหม่ กลุ่มชาติพันธุ์ส่วนน้อยกับรัฐ ชาติพันธุ์อำนาจในบริบท ข้ามพรหมแดนและโลกาภิวัตน์

Theory and method in ethnic studies, i.e., ethnic boundary, ethnicity, ethnicity and marginality, ethnic identity, ethnic conflict, ethnohistory, ethnolinguistic. Current issues in ethnic studies: ethnic groups and nation-state, nationalism and ethno-nationalism, rethinking ethnicity, ethnic minority and the state, including ethnicity in the context of transnationalism and globalization.

ม.615 มานุษยวิทยาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

3 (3-0-9)

AN615 Anthropology of Southeast Asia

แนวคิด ทฤษฎี และวิธีวิทยาในงานชาติพันธุ์วรรณาที่ศึกษาสังคม วัฒนธรรม และกลุ่มชาติพันธุ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ทั้งในภาคพื้นทวีปและหมู่เกาะ งานเขียนหลักเกี่ยวกับเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษาในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง เช่น โบราณคดี ประวัติศาสตร์ รัฐศาสตร์ ภาษาศาสตร์ และนิเวศวิทยา ประเด็นสำคัญๆ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา เช่น การก่อตัวเป็นรัฐยุคแรก การค้าและทุนนิยม อิทธิพลของอินเดียและจีน วัฒนธรรมร่วมของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อุคตการณ์ทางเพศ ลัทธิอาณานิคม อาเซียน และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในบริบทโลกาภิวัตน์

Theory, concepts, and methodology in the ethnography of Southeast Asian societies, cultures and ethnic groups in mainland and maritime Southeast Asia. Survey major works on Southeast Asia in related disciplines, such as archaeology, history, political science, linguistics, and ecology. Key issues in Southeast Asian studies including early state formation, trade and capitalism, Indianization and Sinoization, shared Southeast Asian culture, gender ideology, colonialism, ASEAN, and Southeast Asia in the global context.

ม.616 จีนศึกษาเชิงมานุษยวิทยา

3 (3-0-9)

AN616 Anthropological Perspectives on Chinese Studies

แนวคิด ทฤษฎี และวิธีวิทยาในงานชาติพันธุ์วรรณาที่ศึกษาสังคมจีน ก่อนและหลังการเปิดประเทศเมื่อปี 2521 สำรวจงานเขียนที่เป็นความรู้หลักเกี่ยวกับสังคมจีน ครอบคลุมทั้งการศึกษาสังคมชนบทและสังคมเมือง กลุ่มสังคมต่างๆ กลุ่มชาติพันธุ์ มานุษยวิทยาว่าด้วยรัฐจีนและสังคม-วัฒนธรรมจีนในบริบทโลกาภิวัตน์

Theory, concepts and methodology in ethnography of Chinese society before and after China opened the country to the outside world since 1978. Survey literature on Chinese society including rural and urban societies, social groups, ethnic groups, anthropology of Chinese state, and Chinese social and culture in the global context.

ม.617 มานุษยวิทยาประวัติศาสตร์

3 (3-0-9)

AN617 Historical Anthropology

วิธีวิทยาทางประวัติศาสตร์และประวัติศาสตร์นิพนธ์ในงานชาติพันธุ์วรรณา แนวการทำงานประวัติศาสตร์นิพนธ์เชิงมานุษยวิทยา เช่น วัตถุนิยมประวัติศาสตร์และเศรษฐศาสตร์การเมือง Annales School ประวัติศาสตร์สังคมและวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ชาติพันธุ์ และประวัติศาสตร์นิพนธ์ของชนพื้นเมือง เวลาและอดีต ความทรงจำทางสังคมและการเมืองของความทรงจำ

Historical method and historiography in ethnographic works; approaches to anthropological historiography including historical materialism and political economy, the Annales School, social and cultural history, ethnohistory, and ethno-historiography. Anthropological works on time and the past, social memory, and politics of memory.

ม.618 มานุษยวิทยากฎหมาย

3 (3-0-9)

AN618 Anthropology of Law

แนวคิด ทฤษฎี และระเบียบวิธีที่นักมานุษยวิทยาใช้ศึกษากฎหมายและปรากฏการณ์ทางสังคมวัฒนธรรมที่มีลักษณะเหมือนกฎหมาย ความสัมพันธ์ระหว่างกฎหมาย ประเพณี และวัฒนธรรมในการศึกษาเปรียบเทียบ มิติเชิงวัฒนธรรมของการจัดการข้อพิพาทในกระบวนการที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ พหุลักษณะทางกฎหมาย และแนวโน้มการศึกษากฎหมายในระดับประเทศและโลก

Approaches, theories and methods used by anthropologists to study law and law-like social and cultural phenomena; relationships between law, custom and culture in comparative perspective; cultural analysis of disputing process in both formal and informal contexts; legal pluralism; and trends in anthropological analysis of law in both local and global levels.

ม.619 มานุษยวิทยารัฐ

3 (3-0-9)

AN619 Anthropology of the State

แนวทางการศึกษารัฐจากมุมมองของมานุษยวิทยา ทฤษฎีและวิธีวิทยาที่ใช้ศึกษารัฐในฐานะภาพแทนและรัฐในฐานะปฏิบัติการ การวิเคราะห์รัฐผ่านปฏิบัติการและปฏิสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหน้าที่รัฐและประชาชน รัฐและอำนาจอธิปไตยจากมุมมองของชีวิตประจำวัน กรณีศึกษาเปรียบเทียบกลไกของรัฐในรูปแบบหน่วยงานและองค์กรจากวัฒนธรรมต่างๆ

Anthropological approaches to the study of the state. Theories and methodologies to study the state as representation and practice. Examination of the state through the practices and interaction between state agents and their clients. The state and sovereignty

in everyday life perspectives. Cross-cultural examples of state apparatus in the forms of bureaucracy and agency.

ม.620 มานุษยวิทยาอำนาจ 3 (3-0-9)

AN620 Anthropology of Power

แนวคิด ทฤษฎี และวิธีวิทยาทางมานุษยวิทยาเพื่อการศึกษาอำนาจ ทั้งที่เป็นการศึกษาแนวประเพณี และที่ได้รับอิทธิพลจากนักทฤษฎีสังคมนิยม เช่น Antonio Gramsci, Michel Foucault, และ Giorgio Agamben สํารวจประเด็นการศึกษาอำนาจในสังคมนิยม เช่น ตัวตน ศักยภาพกระทำการ และความเป็นสากลโลก

Anthropological approaches to power, both classical and the more recent ones such as those proposed by Antonio Gramsci, Michel Foucault, and Giorgio Agamben. Reading in current issues such as power and subjectivity, agency, and cosmopolitanism.

ม.621 มานุษยวิทยาเศรษฐกิจ 3 (3-0-9)

AN621 Economic Anthropology

ข้อถกเถียงทางมานุษยวิทยาและพัฒนาการการศึกษาาระบบเศรษฐกิจและความสัมพันธ์เชิงเศรษฐกิจ สํารวจและเปรียบเทียบงานศึกษาพฤติกรรมทางเศรษฐกิจของมนุษย์ในวัฒนธรรมต่างๆ ทั้งที่เป็นแบบพึ่งพาตนเองและแบบตลาด โดยให้ความสนใจกับยุทธศาสตร์ในการปรับตัวทางเศรษฐกิจและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจกับมิติทางสังคมวัฒนธรรมอื่นๆ

History and principles of economic anthropology. Comparative study of economic behaviors and strategies in both subsistence and market economies, emphasizing the interconnection between economy and society in different cultures.

ม.622 มานุษยวิทยาเพศสภาวะและเพศวิถี 3 (3-0-9)

AN622 Anthropology of Gender and Sexuality

ข้อเสนอทางมานุษยวิทยาในการศึกษาเพศสภาวะ และเพศวิถี ศึกษางานชาติพันธุ์วรรณาที่เกี่ยวข้อง การวิพากษ์งานชาติพันธุ์วรรณาในประเด็นเพศสภาวะและเพศวิถี อาทิ อัตลักษณ์ทางเพศสภาวะ ความเป็นหญิง ความเป็นชาย เพศวิถี

Gender and sexuality from anthropological perspectives. Survey ethnographic works in those issues. Critical views on ethnography of gender and sexuality such as gender identities, femininity, masculinity, and sexuality.

ม.623 มานุษยวิทยาเมือง

3 (3-0-9)

AN623 Anthropology of the Cities

สำรวจทฤษฎีเกี่ยวกับการศึกษาเมือง สังคมสมัยใหม่กับเมืองประเภทต่างๆ การศึกษาเมืองร่วมสมัยในมิติประวัติศาสตร์ การบริหารจัดการ ระบบนิเวศเมือง วัฒนธรรมเมือง วิถีชีวิต วัฒนธรรมและความขัดแย้งระหว่างคนในเมืองกลุ่มต่างๆ

Survey of theories and methods of the study of the city. Ethnographical and historical study of the city in order to connect modern conditions to the transformation of the built forms of the city as well as the everyday life of its citizen.

ม.624 ทฤษฎีและวิธีวิทยาศึกษาข้ามพรมแดน

3 (3-0-9)

AN624 Theory and Methodology in Transnational Cultures

แนวทฤษฎีเกี่ยวกับวัฒนธรรมการเมืองข้ามพรมแดน ลัทธิล่าเมืองขึ้น ลัทธิชาตินิยม และหลังอาณานิคม การทบทวนวรรณกรรมอย่างวิพากษ์ในประเด็นที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ วัฒนธรรมการเดินทาง สินค้า และการบริโภค สื่อสารมวลชน การเคลื่อนย้าย การอพยพ สภาวะพลัดถิ่น และการข้ามท้องถิ่น ผิวสี เพศสภาวะ เพศวิถี และการวิเคราะห์งานศึกษาแนวชาติพันธุ์วรรณาตัวบทต่างๆ

Theories of transnational cultural politics focusing on colonialism, nationalism and postcoloniality. Critical review of ethnography on related issues, such as traveling culture, commodities and consumption, mass media, mobilities, migration, diaspora and translocality, race, gender and sexuality.

ม.625 มานุษยวิทยาการเดินทางและการท่องเที่ยว

3 (3-0-9)

AN625 Anthropology of Travel and Tourism

ความหมาย ความสำคัญของการเดินทาง และความปรารถนาใน “ที่อื่น” ของมนุษย์ โดยเฉพาะลักษณะและความสำคัญของการเดินทางรูปแบบต่างๆ ในอดีตและปัจจุบัน เช่น การพนจร การแสวงบุญ การผจญภัย การสำรวจ การอพยพ การลี้ภัย และการท่องเที่ยว รวมถึงผลกระทบในทางวัฒนธรรมอันเนื่องมาจากเคลื่อนที่ของมนุษย์นอกจากนั้น ยังสนใจศึกษาความสัมพันธ์ของการเดินทางและการถ่ายทอดประสบการณ์เดินทางผ่านการบันทึกและงานเขียน

Cultural meanings and the significance of travel, and the longing for the “other place”. History of movement and contemporary issues regarding wandering, pilgrimage, adventure, exploration, migration, exile, and eventually tourism. Impacts to culture on mobilities as well as relationships between travel and writing.

ม.626 มานุษยวิทยาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

3 (3-0-9)

AN626 Anthropology of Science and Technology

อิทธิพลของสังคม วัฒนธรรม และการเมืองต่อการวิจัยทางวิทยาศาสตร์และประดิษฐ์กรรมทางเทคโนโลยี ผลกระทบของการวิจัยทางวิทยาศาสตร์และประดิษฐ์กรรมทางเทคโนโลยีต่อสังคม วัฒนธรรม และการเมือง มิติทางชาติพันธุ์ ชนชั้น และเพศภาวะในการวิจัยทางวิทยาศาสตร์และประดิษฐ์กรรมทางเทคโนโลยี วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน การศึกษาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเชิงชาติพันธุ์วรรณนา

Influences of society, culture, and politics on scientific research and technological invention and the effects of scientific research and technological invention on society, culture and politics. Aspects of ethnicity, class, and gender in scientific research and technological invention. Science and technology in everyday life. Ethnographic studies of science and technology.

ม.627 มานุษยวิทยาการแพทย์

3 (3-0-9)

AN627 Medical Anthropology

สุขภาพ ความเจ็บป่วย การดูแลสุขภาพและการรักษาเยียวยาในวัฒนธรรมต่างๆ พัฒนาการและการครอบงำของการแพทย์สมัยใหม่ในความสัมพันธ์ระหว่างผู้เชี่ยวชาญในการดูแลสุขภาพ การรักษาโรค กับผู้ป่วย ความรู้ทางการแพทย์กับการคิดและปฏิบัติต่อชีวิตและร่างกาย รวมถึงการรื้อฟื้นเปลี่ยนแปลงปรับทางเลือกในการดูแลรักษาความเจ็บป่วย

Understanding and practices regarding health, illness, and healing in different cultures. The social life of biomedicine as practical knowledge and its practitioners. the hegemonic role of biomedical knowledge and practice in people's life course. The reinvention of alternative cure and healing.

ม.628 มานุษยวิทยาสิ่งแวดล้อม

3 (3-0-9)

AN628 Environmental Anthropology

แนวคิด ทฤษฎี และวิธีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมผ่านปัจจัยทางวัฒนธรรม การเมือง และเศรษฐกิจ ได้แก่ กลุ่มที่ให้ความสำคัญกับการปรับตัวเข้าหากันระหว่างมนุษย์ วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม เช่น นิเวศวิทยาวัฒนธรรม นิเวศวิทยาชาติพันธุ์ นิเวศวิทยาประชากร นิเวศวิทยาระบบ และยุทธวิธีปรับตัว กลุ่มที่ได้รับอิทธิพลจากเศรษฐศาสตร์การเมือง เช่น นิเวศวิทยาการเมือง และนิเวศวิทยาประวัติศาสตร์ กลุ่มที่ได้รับอิทธิพลจากทฤษฎีร่วมสมัย เช่น นิเวศวิทยาหลังสมัยใหม่ กลุ่มที่สนใจปัจจัยเฉพาะ เช่น นิเวศวิทยาจิตวิญญาณ รวมถึงการศึกษา

ประเด็นปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมร่วมสมัย เช่น การจัดการทรัพยากร การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม และภัยพิบัติ เป็นต้น

Theories and concepts of and approaches to the relationship between humans and environment through cultures, politics, and economy, including those focusing on mutual adaptation between humans, cultures, and environment such as cultural ecology, ethnoecology, population ecology, system ecology, and adaptive strategy, those influenced by political economy such as political ecology and historical ecology, those influenced by contemporary theories such as postmodern ecology, those focusing on specific factors such as spiritual ecology, as well as studies of contemporary environmental problems and issues such as natural resource management, climate change, and disaster.

ม.629 มานุษยวิทยาดิจิทัล 3 (3-0-9)

AN629 Digital Anthropology

เทคโนโลยีดิจิทัลกับสังคม สังคมแอนาล็อกกับสังคมดิจิทัล ทฤษฎีและวิธีวิทยาทางมานุษยวิทยาในการศึกษาดิจิทัล สื่อดิจิทัล สังคมและวัฒนธรรมออนไลน์ ชชาติพันธุ์นิพนธ์ออนไลน์ การศึกษาเปรียบเทียบเทคโนโลยีดิจิทัลในต่างสังคม-วัฒนธรรม เทคโนโลยีดิจิทัลและสังคมโลกาภิวัตน์ ภาวะดิจิทัลกับภาวะพหุมนุษย์

Digital Technology and society, digital societal beings and analog societal beings, anthropological theories and methodologies in digital studies, digital medial, online society and culture, online ethnography, comparative studies of digital technology in different cultures and societies, digital technology and globalization, the digital and the post-human.

ม.630 วัตถุวัฒนธรรมและวัตถุสภาวะ: แนววิธีทางมานุษยวิทยา 3 (3-0-9)

AN630 Material Culture and Materiality: Anthropological approaches

ทำความเข้าใจกับมโนทัศน์ทางมานุษยวิทยาและสังคมศาสตร์ที่เป็นพื้นฐานของประเด็นศึกษาว่าด้วยวัตถุวัฒนธรรมและวัตถุสภาวะ สำรวจแนววิธีศึกษาทางมานุษยวิทยาที่เชื่อมโยงนัยของวัตถุวัฒนธรรมและวัตถุสภาวะ ในการทำความเข้าใจสภาวะความเป็นสังคมผ่านการเชื่อมร้อยระหว่างผู้กระทำการทั้งที่เป็นมนุษย์และไม่ใช่มนุษย์ พัฒนาประเด็นวิจัยเชิงชาติพันธุ์วรรณาว่าด้วยของกำนัล สินค้า และการบริโภค วัฒนธรรมทัศน์และโลกของผัสสะ วัตถุสะสมและการจัดแสดงทางพิพิธภัณฑ์ ภูมิทัศน์และมรดกวัฒนธรรม สื่อและเทคโนโลยีดิจิทัล ฯลฯ

Introduction to key concepts in Anthropology and social sciences for the study of material culture and materiality. Review of anthropological approaches that engage with material culture and materiality in the understanding of sociality and relations between human and non-human actors. Develop ethnographic research issues on gift, commodity and consumption; visual culture and the sensory worlds; museum collection and display; cultural landscape and heritage; digital media and technologies, etc.

2. กลุ่มวิชาในแขนงมรดกวัฒนธรรมและพิพิธภัณฑ์ศึกษา (Heritage and Museum Studies Section)

ม.631 ประเด็นเฉพาะเรื่องทางมานุษยวิทยากายภาพ 3 (3-0-9)

AN631 Special Topics in Physical Anthropology

อ่านและอภิปรายประเด็นความรู้ร่วมสมัยด้านมานุษยวิทยากายภาพ

Reading and discussion on the selected current issues in physical anthropology.

ม.632 โบราณคดีในโลกสมัยใหม่ 3 (3-0-9)

AN632 Archaeologies in Modern World

ศึกษาและสำรวจโบราณคดีในโลกสมัยใหม่ที่มีความหลากหลาย ทั้งแนวคิดทฤษฎีและวิธีวิทยาโบราณคดีในหลากหลายความหมาย ความเข้าใจและการรับรู้ของสาธารณะ ตลอดจนอาณาบริเวณใหม่ของการศึกษาโบราณคดี เช่น โบราณคดีของโลกสมัยใหม่ โบราณคดีสงคราม นอกจากนี้ยังศึกษาแนวคิดด้วยเรื่องบทบาทหน้าที่ของโบราณคดีต่อสังคมในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการศึกษา การจัดการมรดกวัฒนธรรมและพิพิธภัณฑ์ การสร้างการตระหนักรู้ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ผ่านวัตถุโบราณคดีและกรณีศึกษาสังคมในอดีต เช่น ความไม่เท่าเทียม ความขัดแย้งทางศาสนา การใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่ไม่สมดุล และภัยพิบัติ เป็นต้น รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากโบราณคดีของสังคมร่วมสมัย เช่น การสร้างอัตลักษณ์ สิทธิทางวัฒนธรรม การท่องเที่ยว เป็นต้น

Studies of archaeologies in modern world, focusing on diversity of theories and practices and archaeologies in different perspectives perceived by people with different backgrounds and interests. Roles of archaeology to contemporary society in education, cultural heritage and museum management. Contributions of archaeology in reinforcing the awareness in society on issues such as inequality, religious conflict, overexploitation of natural resources and disaster. Contemporary issues on usage of archaeology in identity formation, cultural right and tourism.

ม.633 โบราณคดีความตาย

3 (3-0-9)

AN633 Archaeology of Death

สำรวจแนวคิดและทฤษฎี ที่ใช้ในการการศึกษาโบราณคดีความตาย ที่นอกเหนือจากการศึกษาและตีความสังคมในอดีตผ่านหลักฐานทางโบราณคดี ผ่านหลุมฝังศพ โดยยกกรณีศึกษาจากแหล่งโบราณคดีต่าง ๆ ทั่วโลก รายวิชานี้ยังให้ความสนใจต่อประเด็นเชิงจริยธรรมของการจัดการและจัดแสดงชิ้นส่วน และเรือนร่างของมนุษย์ในฐานะโบราณวัตถุ รวมไปถึงสิทธิชุมชน และสิทธิของคนพื้นเมือง

Archaeology of death, studying and interpreting ancient societies not only through contexts and artefacts from burials, but also to explore concepts and theories in archaeology of death by using global case studies to illustrate ethical issues relating to manipulating and displaying human remains. Aspect of body as archaeological specimen, and issues on community and native rights.

ม.634 โบราณคดีอาณานิคมและหลังอาณานิคม

3 (3-0-9)

AN634 Archaeology of Colonialism and Post-colonialism

การวิพากษ์การสร้างองค์ความรู้ทางโบราณคดีอันได้รับอิทธิพลสำคัญจากกระบวนการทัศน์สมัยใหม่ในช่วงศตวรรษที่ 19 กระบวนทัศน์และอิทธิพลของกระบวนการทัศน์ต่างๆ ในโบราณคดีร่วมสมัย ได้แก่ การสร้างความรู้ ปฏิบัติการพิพิธภัณฑ์ และการจัดการมรดกวัฒนธรรม ที่มาของสาขาวิชาโบราณคดี มโนทัศน์ดั้งเดิมและทฤษฎีระยะแรก

Critical approaches to archaeological knowledge and production derived from the paradigm of modernism since the 19th century. Paradigms and their influences in contemporary archaeology: including knowledge formation, museum practice, and cultural heritage management. The origin of archaeology discipline, its early concepts and theories.

ม.635 พิพิธภัณฑ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และการเมืองของอดีต

3 (3-0-9)

AN635 Southeast Asian Museums and Politics of the Past

ประเด็นศึกษาด้านพิพิธภัณฑ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีประเด็นหลักที่บริบททางประวัติศาสตร์ยุคอาณานิคม การเมืองของการจัดการอดีต การสร้างภาพแทนความจริงผ่านพิพิธภัณฑ์ ความเป็นชาติพันธุ์ ชาตินิยม และประเด็นร่วมสมัย

Issues of museums in Southeast Asia. Historical context since the colonial period, politics of the past, representation in museum, ethnicity, nationalism, and contemporary issues.

ม.636 การจัดแสดงวัฒนธรรม

3 (3-0-9)

AN636 Curating Cultures

ทฤษฎีและการปฏิบัติ การออกแบบและจัดแสดงนิทรรศการในพิพิธภัณฑ์ ประเด็นเชิงวิพากษ์ในการจัดแสดง การวิจัย และตีความวัตถุที่ใช้ในการจัดแสดง การออกแบบ และเขียนนิทรรศการ และจริยธรรมในการจัดแสดง ปฏิบัติการออกแบบและจัดแสดงนิทรรศการโดยใช้ชุดสะสมต่าง ๆ เช่น วัตถุชาติพันธุ์ โบราณวัตถุ และวัตถุวัฒนธรรมร่วมสมัย ของพิพิธภัณฑ์ธรรมชาติวิทยา พระเกียรติ ผลงานการออกแบบและจัดแสดงจะติดตั้งในห้องจัดแสดงนิทรรศการชั่วคราวของพิพิธภัณฑ์ธรรมชาติวิทยา

Theories and practices in design and exhibition for museums. Critical approaches on museum display, collection research, and collections interpretation. Design and writing for exhibition, ethical issues regarding museum display. Practice to design an exhibition by using collections such as ethnographic materials, archaeological specimens, or contemporary cultural materials from the collections of Thammasat Museum of Anthropology. Students' exhibition installed and displayed at the temporary exhibition gallery of Thammasat Museum of Anthropology.

ม.637 วัตถุทางชีว-กายภาพกับการจัดแสดงวัฒนธรรม

3 (3-0-9)

AN637 Bio-physical Objects and Exhibiting Culture

ประวัติการอธิบายพัฒนาการของธรรมชาติและวิวัฒนาการมนุษย์ในโลกตะวันตกและตะวันออก ที่จัดวางให้ “มนุษย์” เป็นศูนย์กลางของคำอธิบาย เช่น การจัดจำแนกสิ่งมีชีวิตของลินเนียสและดาร์วิน คัมภีร์ปุราณของอินเดีย และข้อวิพากษ์วิจารณ์ของแนวคิดดังกล่าว รวมถึงปัญหาของการจัดแสดงซากร่างกายของมนุษย์ หรือชิ้นส่วนทางชีว-กายภาพของมนุษย์ในพิพิธภัณฑ์ซึ่งกลายมาเป็นประเด็นขัดแย้งที่แหลมคมมากขึ้นในปัจจุบัน ศึกษาองค์ความรู้การจัดจำแนกมนุษย์และสิ่งอื่น ๆ ว่ามีผลอย่างไรต่อการนำไปใช้เพื่อการจัดแสดงทั้งในพิพิธภัณฑ์ทางธรรมชาติวิทยา ชาติพันธุ์วิทยา นิทรรศการทางศิลปะและวิธีการนำมาอธิบายวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับความเป็นมนุษย์ การแบ่งแยกระหว่างโลกธรรมชาติและวัฒนธรรม สืบค้นข้อถกเถียงในประเด็นปัญหาของการจัดแสดง “วัตถุทางชีว-กายภาพ” ในพิพิธภัณฑ์ ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับข้อขัดแย้งทั้งในทางการเมือง กฎหมาย ปรัชญาและจริยธรรม

Narratives of the history of natural sciences and the literature relating to the evolution of human and the origin of human in the Western and Eastern cultures, such as Linnaeus's and Darwin's Classifications and Puranas of India, that are always human oriented. Critique of such concepts. Problems and controversy in exhibiting human remains or human bio-physical parts in museums of natural history, ethnology and arts. Classifications of human and objects; their manifestation in museum exhibitions, their effects on methods used in explaining cultures, and their influences in the division of nature and culture. Debates on exhibiting "Biological-Physical Objects" in museums, relating to the issues of politics, law, philosophy and ethics.

ม.638 พุทธศาสนาและมรดกสืบทอดในเอเชียอาคเนย์ 3 (3-0-9)

AN638 Buddhism and its legacy in South and Southeast Asia

ศึกษาการเติบโตของพุทธศาสนาในเอเชียใต้และการแพร่ของพุทธศาสนาไปยังเอเชียอาคเนย์ผ่านหลักฐานทางโบราณคดี และทำความเข้าใจถึงบทบาทสำคัญของวัตถุวัฒนธรรมในการแพร่ตัวของพุทธศาสนา เช่น พระธาตุ ผอบบรรจุพระธาตุและลูกปัด ทำความเข้าใจปฏิสัมพันธ์ของชุมชนท้องถิ่นในโลกปัจจุบันที่มีต่อวัตถุวัฒนธรรมอันเป็นมรดกสืบทอดจากการที่พุทธศาสนาเข้าไปตั้งถิ่นฐาน รวมถึงศึกษาบทบาทของวัตถุวัฒนธรรมเหล่านี้ในการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพของชุมชนท้องถิ่น

Studying the growth of Buddhism in the Indian Subcontinent and its spread to Southeast Asia from archaeological evidence The important role of material cultures such as relics, relic caskets, and beads in the movement of this religion, and their associated legacy in the living of present-day local communities in the areas where Buddhism established itself.

ม.639 สัมมนา มรดกวัฒนธรรมเชิงวิพากษ์ 3 (3-0-9)

AN639 Seminar on Critical Heritage

ประเด็นปัญหาของมรดกวัฒนธรรมเกี่ยวกับมุมมองของการใช้อดีตในปัจจุบัน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้คน มรดกวัฒนธรรมและอำนาจ ความเชื่อมโยงระหว่างมรดกวัฒนธรรมที่เป็นกายภาพและไม่เป็นกายภาพ การใช้ประโยชน์มรดกวัฒนธรรม การจัดการ การมีส่วนร่วมของชุมชน

Heritage issues regarding the use of the past for present. Relationship between people, heritage and power. Relationship between tangible and intangible heritage. The use of heritage, management and community engagement.

3. กลุ่มวิชาการศึกษาเฉพาะเรื่องและรายวิชาเอกเทศ (Special Topics and Individual Course)
- ม.691 สัมมนาปัญหาเฉพาะทางมานุษยวิทยา I 3 (3-0-9)
 AN691 Special Topics Seminar in Anthropology I
 การสัมมนาประเด็นเฉพาะบางประเด็นทางมานุษยวิทยาในระดับลึก ของกลุ่มนักศึกษาและ
 อาจารย์หรือผู้เชี่ยวชาญประเด็นดังกล่าว
 Reading and discussion on the selected current issues in anthropology.
- ม.692 สัมมนาปัญหาเฉพาะทางมานุษยวิทยา II 3 (3-0-9)
 AN692 Special Topics Seminar in Anthropology II
 การสัมมนาประเด็นเฉพาะบางประเด็นทางมานุษยวิทยาในระดับลึก ของกลุ่มนักศึกษาและ
 อาจารย์หรือผู้เชี่ยวชาญประเด็นดังกล่าว
 Reading and discussion on the selected current issues in anthropology.
- ม.699 รายวิชาเอกเทศ 3 (3-0-9)
 AN699 Individual Course
 การค้นคว้าหัวข้อหรือประเด็นเฉพาะทางมานุษยวิทยา ตามความสนใจของนักศึกษาแต่ละคน
 ภายใต้การแนะนำดูแลของอาจารย์
 Extensive individual study on specific topic or issue in anthropology under
 supervision of academic staffs.

3.1.5.4 วิทยานิพนธ์

- ม.900 วิทยานิพนธ์ 36 (แบบ 2 แบบ 2.1)
 AN900 Dissertation
 การสร้างโครงการและดำเนินการวิจัยประเด็นเฉพาะเรื่องทางมานุษยวิทยา การเขียนและ
 นำเสนอผลงานวิทยานิพนธ์ระดับดุษฎีบัณฑิตทางมานุษยวิทยา จริยธรรมในการวิจัยและการเผยแพร่
 ผลงานวิชาการ
 Project design and research on specific anthropological topic; write-up and
 presentation of Ph.D. dissertation; research and publication ethics.

ม.901 วิทยานิพนธ์

48 (แบบ 1 แบบ 1.1)

48 (แบบ 2 แบบ 2.2)

AN901 Dissertation

การสร้างโครงการและดำเนินการวิจัยประเด็นเฉพาะเรื่องทางมานุษยวิทยา การเขียนและนำเสนอผลงานวิทยานิพนธ์ระดับดุษฎีบัณฑิตทางมานุษยวิทยา จริยธรรมในการวิจัยและการเผยแพร่ผลงานวิชาการ

Project design and research on specific anthropological topic; write-up and presentation of Ph.D. dissertation; research and publication ethics.

3.2 เลขประจำตัวประชาชน ตำแหน่งทางวิชาการ ชื่อ สกุล และคุณวุฒิของอาจารย์ประจำหลักสูตร

เลขประจำตัวบัตรประชาชน	ตำแหน่งทางวิชาการ	ชื่อ -สกุล	คุณวุฒิการศึกษา /สถาบัน/ ปีการศึกษาที่จบ
3.2.1 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร			
	ศาสตราจารย์ ดร.	เสมอชัย พูลสุวรรณ	- Ph.D. (Physical Anthropology), University of Michigan, Ann Arbor, U.S.A. (2534) - M.A. (Physical Anthropology), University of Michigan, Ann Arbor, U.S.A. (2530) - วท.บ. (เกษตรศาสตร์) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2523)
	รองศาสตราจารย์ ดร.	ยุกติ มุกดาวิจิตร	- Ph.D. (Anthropology), University of Wisconsin-Madison, U.S.A. (2550) - M.A. (Anthropology), University of Wisconsin-Madison, U.S.A. (2543) - สม.ม. (มานุษยวิทยา) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2538) - ศ.บ. (เศรษฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2533)
	รองศาสตราจารย์ ดร.	อนุสรณ์ อุดมโณ	- Ph.D. (Anthropology), University of Washington, U.S.A. (2553) - M.A. (Anthropology), University of Washington, U.S.A. (2551) - สม.ม. (มานุษยวิทยา) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2540) - อ.ม. (วรรณคดีเปรียบเทียบ) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2539) - อ.บ. (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยศิลปากร (2536)
3.2.1 อาจารย์ประจำหลักสูตร			
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	พจนก กาญจนจันทร์	- Ph.D. (Archaeology), University of Bristol, UK (2549) - M.A. (Landscape Archaeology), University of Bristol, UK (2544) - M.A. (Translation Studies), Warwick University, UK (2543) - ศศ.บ. (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยรามคำแหง (2536)

เลขประจำตัวบัตรประชาชน	ตำแหน่งทางวิชาการ	ชื่อ -สกุล	คุณวุฒิการศึกษา /สถาบัน/ ปีการศึกษาที่จบ
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	พิเชษฐ สายพันธ์	- Ph.D. (Ethnology) Vietnam National University, Vietnam (2554) - สม.ม. (มานุษยวิทยา) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2539) - บช.บ. (การบัญชี) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2535)
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	ประเสริฐ แรงค์กล้า	- Ph.D. (Culture, History and Language), Australian National University, Australia (2556) - M.Sc. (Natural Resources Management), Asian Institute of Technology, Thailand (2547) - ร.บ. (ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2541)
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	บุญเลิศ วิเศษปรีชา	- Ph.D. (Anthropology), University of Wisconsin-Madison, U.S.A. (2558) - สม.ม. (มานุษยวิทยา) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2546) - วท.บ. (ประมง) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2538)
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	เทียมสุรย์ สิริศรีศักดิ์	- D.Phil. (Urban Engineering), The University of Tokyo, Japan (2554) - สด.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2544) - สด.บ. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (2541)
	อาจารย์ ดร.	วรวิทย์ บุญไทย	- Ph.D. (Anthropology, Archaeology and Ethnology) University of Paris I, Pantheon-Sorbonne, France. (2561) - M.Res (Archaeology and Art History) University Paris-Sorbonne (Paris IV), France. (2555) - B.A. (Human and Social Sciences and Art, Humanities, Language), National Institute for Oriental Language and Civilization, France. (2559) - M.A. (Archaeology) (First Class), Deccan College Postgraduate and Research Institute, India (2546) - วท.บ. (พืชไร่) มหาวิทยาลัยแม่โจ้ (2540)
	อาจารย์ ดร.	วรรณพร เรียนแจ้	- Ph.D. (Archaeology), University of Cambridge, UK (2560) - M.A. (Archaeology), University College London (UCL), UK (2553) - อ.บ. (ภาษาญี่ปุ่น), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2538)
	รองศาสตราจารย์ ดร.	ธีระ สิ้นเดชารักษ์	- พร.ด. (ประชากรศาสตร์), มหาวิทยาลัยมหิดล (2551) - วท.ม. (สถิติประยุกต์) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2544) - วท.บ. (สถิติ) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2541)
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	จันทน์ เจริญศรี	- Ph.D. (Sociology) University of Essex, UK. (2554) - M.A. (Sociology) University of Essex, UK. (2550) - สม.ม. (สังคมวิทยา) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2544) - ว.บ. (ภาพยนตร์และการถ่ายภาพ) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2539)

เลขประจำตัวบัตรประชาชน	ตำแหน่งทางวิชาการ	ชื่อ -สกุล	คุณวุฒิการศึกษา /สถาบัน/ ปีการศึกษาที่จบ
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	ปณิธิ บรรวณ	- Ph.D. (Gender Studies) Leiden University, The Netherlands (2552) - M.A. (Gender Studies) University of Amsterdam, The Netherlands (2547) - สม.ม. (สังคมวิทยา) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2545) - สม.บ. (สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2541)
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	ณัฐจรี สุวรรณภักดิ์	- Ph.D. (Sociology) La Trobe University, Australia (2557) - สม.ม. (มานุษยวิทยา) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2546) - สม.บ. (สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2541)
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	วิลาสินี พนานครทรัพย์	- Ph.D. (Sociology) La Trobe University, Australia (2558) - สม.ม. (สังคมวิทยา) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2545) - สม.บ. (สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2541)
	อาจารย์ ดร.	เอกสิทธิ์ หนูนุกัถิ	- ปร.ด. (รัฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2559) - ศศ.ม. (ญี่ปุ่นศึกษา) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2546) - บธ.บ. (การจัดการ) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล (2540)

4. องค์ประกอบเกี่ยวกับประสบการณ์ภาคสนาม

-ไม่มี-

5. ข้อกำหนดเกี่ยวกับการทำวิจัยและการทำวิทยานิพนธ์

5.1 คำอธิบายโดยย่อ

การสร้างโครงการและการดำเนินการวิจัยประเด็นเฉพาะเรื่องทางมานุษยวิทยา การเขียนและนำเสนอวิทยานิพนธ์ระดับดุษฎีบัณฑิตทางมานุษยวิทยา จริยธรรมในการวิจัยและการเผยแพร่ผลงานวิชาการ

5.2 มาตรฐานผลการเรียนรู้

วิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพเพียงพอในระดับที่จะผ่านได้นั้น จะต้องเป็นงานเขียนที่เสนอข้อมูลใหม่ทางสังคม วัฒนธรรม หรือชาติพันธุ์ จากการทำงานภาคสนาม หรือเสนอผลการวิเคราะห์โดยใช้แนวความคิดทางมานุษยวิทยา หรือเสนอข้อสรุปใหม่ทางทฤษฎีที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาวิชาการ

5.3 ช่วงเวลา

5.3.1 ตั้งแต่ภาคที่ 2 ของปีการศึกษาที่ 1 สำหรับแผนการศึกษา แบบ 1 แบบ 1.1

5.3.2 ตั้งแต่ภาคที่ 1 ของปีการศึกษาที่ 3 สำหรับแผนการศึกษา แบบ 2 แบบ 2.1

และ แผนการศึกษา แบบ 2 แบบ 2.2

5.4 จำนวนหน่วยกิต

5.4.1 แผนการศึกษา แบบ 1 แบบ 1.1 วิทยานิพนธ์ 48 หน่วยกิต

5.4.2 แผนการศึกษา แบบ 2 แบบ 2.1 วิทยานิพนธ์ 36 หน่วยกิต

5.4.3 แผนการศึกษา แบบ 2 แบบ 2.2 วิทยานิพนธ์ 48 หน่วยกิต

5.5 ข้อกำหนดการทำวิทยานิพนธ์

5.5.1 การสอบวัดคุณสมบัติ (qualifying examination)

1) นักศึกษามีสิทธิ์สอบวัดคุณสมบัติได้เมื่อได้คะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 3.00 และศึกษารายวิชามาแล้วไม่น้อยกว่า 24 หน่วยกิตในแผนการศึกษา แบบ 2 แบบ 2.1 และแผนการศึกษาแบบ 2 แบบ 2.2

สำหรับแผนการศึกษาแบบ 1 แบบ 1.1 นักศึกษาสามารถยื่นขอวัดคุณสมบัติได้เมื่อพร้อมโดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2) นักศึกษาในแผนการศึกษา แบบ 2 แบบ 2.1 และแผนการศึกษา แบบ 2 แบบ 2.2 จะต้องยื่นความจำนงขอสอบวัดคุณสมบัติตั้งแต่ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษาที่ 2 โดยต้องสอบวัดคุณสมบัติให้ได้ระดับ P (ผ่าน) ภายใน 3 ครั้ง ซึ่งการสอบแต่ละครั้งต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า 90 วัน และจะต้องสอบให้ผ่านภายในปีการศึกษาที่ 3 ทั้งนี้ผลการสอบทุกครั้งจะบันทึกไว้ในระเบียบ

สำหรับนักศึกษาในแผนการศึกษา แบบ 1 แบบ 1.1 ควรยื่นความจำนงขอสอบวัดคุณสมบัติตั้งแต่ภาคการศึกษาที่ 1 หรือ 2 ของปีการศึกษาที่ 1 โดยต้องสอบวัดคุณสมบัติให้ได้ระดับ P (ผ่าน) ภายใน 3 ครั้ง ซึ่งการสอบแต่ละครั้งต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า 90 วัน และจะต้องสอบให้ผ่านภายในปีการศึกษาที่ 2 ทั้งนี้ผลการสอบทุกครั้งจะบันทึกไว้ในระเบียบ

3) การสอบวัดคุณสมบัติประกอบด้วย การสอบข้อเขียนและสอบปากเปล่า ภายใต้การดูแลของคณะกรรมการสอบวัดคุณสมบัติ ซึ่งแต่งตั้งโดยคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

5.5.2 การเตรียมการทำวิทยานิพนธ์

1) นักศึกษาตามแผนการศึกษาแบบ 2 แบบ 2.1 และ แบบ 2 แบบ 2.2 จะจดทะเบียนวิทยานิพนธ์ได้ เมื่อศึกษามาแล้วไม่น้อยกว่า 3 ภาคการศึกษาปกติ มีหน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่า 24 หน่วยกิต โดยได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 3.00 ทั้งนี้ต้องสอบวัดคุณสมบัติให้ได้ระดับ P (ผ่าน) กรณีนักศึกษาตามหลักสูตร แบบ 1 แบบ 1.1 สามารถลงทะเบียนทำวิทยานิพนธ์ได้ตั้งแต่ภาคการศึกษาที่ 2 ของปีการศึกษาที่ 1

2) นักศึกษาต้องทำวิทยานิพนธ์เป็นภาษาไทย ทั้งนี้ คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา อาจพิจารณาให้นักศึกษาเขียนวิทยานิพนธ์เป็นภาษาอื่นได้ตามแต่สมควร

3) หลังจากจดทะเบียนทำวิทยานิพนธ์แล้ว นักศึกษาต้องเสนอเค้าโครงวิทยานิพนธ์ต่อคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาของคณะฯ เพื่อให้คณบดีแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษา

วิทยานิพนธ์และกรรมการวิทยานิพนธ์รวมไม่น้อยกว่า 5 ท่าน ซึ่งจะแนะนำนักศึกษา รวมทั้งสอบเค้า
โครงวิทยานิพนธ์และสอบวิทยานิพนธ์

5.5.3 การสอบเค้าโครงข้อเสนอวิทยานิพนธ์ (Dissertation proposal examination)

1) หลังจากสอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติเรียบร้อยแล้ว นักศึกษาควรสอบผ่าน
เค้าโครงข้อเสนอวิทยานิพนธ์ภายในภาคการศึกษาที่ 1 ของปีการศึกษาที่ 3 ในแผนการศึกษา แบบ 2
แบบ 2.1 และแผนการศึกษา แบบ 2 แบบ 2.2 และควรสอบผ่านเค้าโครงข้อเสนอวิทยานิพนธ์ในภาค
การศึกษาที่ 1 ของปีการศึกษาที่ 2 ในแผนการศึกษา แบบ 1 แบบ 1.1

2) เค้าโครงข้อเสนอวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพเพียงพอในระดับที่จะสอบผ่านได้นั้น
ต้องแสดงถึงความรอบรู้ในงานศึกษาค้นคว้า ประเด็นศึกษา ข้อถกเถียง และกรอบคิดทฤษฎีซึ่งจะ
นำมาใช้ในการสังเคราะห์/วิเคราะห์เรื่องที่จะศึกษา พร้อมทั้งมีแผนการ ขั้นตอน และทิศทางใน
การศึกษาค้นคว้า ที่แสดงระเบียบวิธีการวิจัยที่มีความชัดเจนในระดับหนึ่ง นักศึกษาต้องมี
ความสามารถทางภาษาที่จำเป็นสำหรับการทำวิจัยภาคสนาม นักศึกษาต้องนำเสนอในเค้าโครง
ข้อเสนอวิทยานิพนธ์ด้วยว่า การทำวิทยานิพนธ์ในเรื่องนั้นๆ จะก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการ
หรือมีส่วนช่วยในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ในเรื่องที่นักศึกษาเลือกเขียนวิทยานิพนธ์อย่างไรบ้าง

5.5.4 การสอบวิทยานิพนธ์ (dissertation defense)

1) นักศึกษามีสิทธิ์สอบวิทยานิพนธ์ได้ เมื่อจดทะเบียนศึกษาและสอบผ่าน
วิชาบังคับและวิชาเลือกไม่น้อยกว่า 24 หน่วยกิต และได้จดทะเบียนวิทยานิพนธ์จำนวน 36 หน่วยกิต
(แบบ 2.1) หรือ 48 หน่วยกิต (แบบ 2.2) หรือ 48 หน่วยกิต (แบบ 1.1) ครบตามโครงสร้างของ
หลักสูตร สอบวัดคุณสมบัติได้ระดับ P (ผ่าน) สอบเค้าโครงข้อเสนอวิทยานิพนธ์ผ่าน
สอบภาษาต่างประเทศได้ระดับ P (ผ่าน) และอาจารย์ที่ปรึกษาเห็นว่านักศึกษามีความพร้อมที่จะเสนอ
วิทยานิพนธ์ (นักศึกษาที่ผ่านการคัดเลือกโดยมีเงื่อนไข ต้องศึกษาวิชาเสริมพื้นฐานให้ได้ระดับ P
(ผ่าน) ก่อนจึงจะมีสิทธิ์สอบวิทยานิพนธ์)

วิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพเพียงพอในระดับที่จะสอบผ่านได้นั้น จะต้องเป็นงาน
เขียนซึ่งให้ข้อมูลที่สำคัญแก่วงวิชาการ ซึ่งหมายถึงการเสนอข้อมูลใหม่ทางมานุษยวิทยาจากการ
ทำงานภาคสนาม การเสนอผลการวิเคราะห์โดยใช้แนวคิดและวิธีวิทยาทางมานุษยวิทยา และการ
เสนอข้อสรุปใหม่ทางทฤษฎีที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาวิชาการ

2) ในการเสนอขอสอบวิทยานิพนธ์ นักศึกษาควรกระทำอย่างน้อย 60 วัน ก่อน
สิ้นปีการศึกษาในแต่ละปี โดยนักศึกษาจะต้องสอบเค้าโครงข้อเสนอวิทยานิพนธ์และสอบ
ภาษาต่างประเทศให้ได้ระดับ P (ผ่าน) ก่อนการเสนอขอสอบวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้ นักศึกษาต้องส่งร่าง
วิทยานิพนธ์ให้คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ มากกว่าจำนวนกรรมการ 1 ฉบับ และควรส่งล่วงหน้า
อย่างน้อย 30 วัน ก่อนการสอบวิทยานิพนธ์ เพื่อให้คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้ตรวจสอบและ
แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างวิทยานิพนธ์

3) การสอบวิทยานิพนธ์กระทำโดยใช้วิธีนำเสนอในที่ประชุมและสอบปากเปล่า โดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์เป็นกรรมการชุดเดียวกันกับคณะกรรมการสอบเค้าโครงข้อเสนอ วิทยานิพนธ์ การแต่งตั้งคณะกรรมการเพิ่มเติม หรือเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ จะกระทำ ได้เฉพาะกรณีที่มีเหตุจำเป็น ทั้งนี้การสอบวิทยานิพนธ์จะต้องประกาศ วัน เวลา และสถานที่สอบโดย เปิดเผยล่วงหน้า เพื่อให้สาธารณชนที่สนใจเข้ารับฟังได้

4) การสอบวิทยานิพนธ์จะต้องมีกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ครบทุกคนจึงจะถือ ว่าการสอบนั้นมีผลสมบูรณ์ ถ้ากรรมการไม่ครบให้เลื่อนสอบออกไป ในกรณีที่มีความจำเป็นอาจ เปลี่ยนกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ใหม่ หรือแต่งตั้งเพิ่มเติมได้ ทั้งนี้อาจารย์ที่ปรึกษาหลักและอาจารย์ ที่ปรึกษาร่วม ไม่สามารถเป็นประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และวิทยานิพนธ์ที่ได้รับผลระดับ S (ใช้ได้) ต้องได้มติเป็นเอกฉันท์จากคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

5) การดำเนินการทำและสอบวิทยานิพนธ์ให้เป็นไปตามข้อบังคับ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2561

5.6 การเตรียมการ

คณะฯ มีการปฐมนิเทศนักศึกษาแรกเข้าให้รับรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอน ข้อบังคับ กฎระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อมูลต่างๆ ที่นักศึกษาพึงรับทราบเพื่อเป็นประโยชน์ ในการวางแผนและเตรียมการสำหรับทำวิทยานิพนธ์ นอกจากนี้ ตามหลักสูตรคณะฯ ได้จัดรายวิชา สัมมนาหัวข้อวิจัย วิจัยซึ่งเป็นรายวิชาบังคับ เพื่อให้นักศึกษาได้เตรียมการเกี่ยวกับหัวข้อหรือประเด็น ที่สนใจศึกษา เพื่อพัฒนาเป็นหัวข้อในการทำวิทยานิพนธ์ โดยอาศัยความสนใจของนักศึกษาและ การศึกษารายวิชาบังคับและวิชาเลือกที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้ง เปิดโอกาสให้ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อร่วมกันพัฒนาหัวข้อในการสัมมนาให้เป็นหัวข้อในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป ทั้งนี้ คณะฯ จะจัด สัมมนาความก้าวหน้าและนำเสนอผลการศึกษาในหัวข้อที่นักศึกษาได้ทำการศึกษา เพื่อเป็นประโยชน์ ในการเตรียมการของนักศึกษาในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป อีกทั้งยังเป็นเวทีแลกเปลี่ยนและรับฟัง ความคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมการสัมมนาอีกด้วย

5.7 กระบวนการประเมินผล

5.7.1 ประเมินคุณภาพเค้าโครงวิทยานิพนธ์จากการสอบโดยคณะกรรมการสอบเค้าโครง วิทยานิพนธ์อย่างน้อย 5 คน ซึ่งประกอบด้วย ประธานกรรมการวิทยานิพนธ์ อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ กรรมการวิทยานิพนธ์ และกรรมการวิทยานิพนธ์ที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกสถาบัน

5.7.2 ประเมินความก้าวหน้าในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์โดยการจัดสัมมนา วิทยานิพนธ์ เพื่อให้ให้นักศึกษาเสนอความก้าวหน้าของวิทยานิพนธ์ที่กำลังทำอยู่ให้คณะกรรมการ วิทยานิพนธ์ของนักศึกษาเองตลอดจนคณาจารย์ในคณะและนักศึกษาสาขาอื่น ชั้นปีอื่นได้ร่วมรับฟัง ซักถาม และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่องานวิทยานิพนธ์ที่นำเสนอ

สำหรับการให้ค่าหน่วยกิตในการประเมินความก้าวหน้าวิทยานิพนธ์ให้เป็นไปตามข้อบังคับฯ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

5.7.3 ประเมินผลบทความจากวิทยานิพนธ์โดยอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) ก่อนส่งบทความตีพิมพ์หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการที่มีกรรมการภายนอกมาร่วมกลั่นกรอง (peer review) ก่อนการตีพิมพ์และเป็นที่ยอมรับในสาขามานุษยวิทยา

5.7.4 ประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์จากการสอบโดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ซึ่งเป็นคณะกรรมการชุดเดียวกันกับคณะกรรมการสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์ที่คณะแต่งตั้ง

5.7.5 กลไกการทวนสอบมาตรฐาน คณะปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เรื่องการแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และกรรมการสอบวิทยานิพนธ์และระเบียบมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยวิทยานิพนธ์ พ.ศ. 2559

หมวดที่ 4 ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล

1. การพัฒนาคุณลักษณะพิเศษของนักศึกษา

คุณลักษณะพิเศษ	กลยุทธ์หรือกิจกรรมของนักศึกษา
1.1 ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ	- ให้ผู้ที่สอบภาษาอังกฤษได้ไม่ถึงเกณฑ์มาตรฐานที่คณะกำหนด ไปสอบใหม่ให้ผ่านภายในปีการศึกษาที่หนึ่งของการเรียนตามหลักสูตร มิฉะนั้นจะต้องพ้นสภาพนักศึกษา - เน้นการอ่านตำราที่เป็นภาษาอังกฤษในทุกรายวิชา
1.2 ความสามารถในการเก็บข้อมูลภาคสนาม	- จัดกิจกรรมวิชาการลักษณะเสวนา สัมมนา บรรยายพิเศษ เกี่ยวกับเทคนิคในการเก็บข้อมูลภาคสนาม - ฝึกการวิจัยภาคสนามในรายวิชาต่างๆ
1.3 มีจรรยาบรรณต่อแหล่งข้อมูล	- บรรจุเนื้อหาเรื่องจรรยาบรรณต่อแหล่งข้อมูลให้นักศึกษาได้ตระหนักในรายวิชาต่างๆ และกำกับดูแลให้นักศึกษาปฏิบัติตามจรรยาบรรณในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์

2. การพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน

2.1 คุณธรรม จริยธรรม

2.1.1 ผลการเรียนรู้ ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- 1) มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคมเป็นอย่างดี
- 2) เคารพในคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์เป็นอย่างดี
- 3) มีความเข้าใจและมีความอดกลั้นในความแตกต่างของความเชื่อ ความคิดและ

วัฒนธรรมอันหลากหลายทั้งที่อยู่รอบตนและสังคม วัฒนธรรมอื่นซึ่งอยู่ห่างออกไป

2.1.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านคุณธรรมและจริยธรรม

เน้นและสนับสนุนฝึกฝนให้นักศึกษาสามารถมองเห็นความเชื่อมโยงของปรากฏการณ์ทางสังคมวัฒนธรรม จากระดับส่วนตัวสู่ส่วนรวม เพื่อนำไปสู่ความเข้าใจอย่างแท้จริงเกี่ยวกับสังคมวัฒนธรรม ทั้งของตนเองและของผู้อื่น โดยใช้หัวข้อวิจัยของนักศึกษาเป็นกรณีศึกษา

2.1.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรมและจริยธรรม

ใช้วิธีการประเมินหลากหลายวิธี ทั้งการประเมินระหว่างเรียน ภายหลังสิ้นสุดวิชา และภายหลังสำเร็จการศึกษา

- 1) ประเมินระหว่างเรียนและหลังสิ้นสุดวิชา โดยผู้เรียนประเมินตนเอง ประเมินโดยผู้อื่น (เพื่อน, อาจารย์ผู้สอน, ผู้ใช้บัณฑิตและชุมชน) โดยใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย ทั้งการสัมภาษณ์ การสังเกต ใช้แบบสอบถาม

2) ประเมินภายหลังจากสำเร็จการศึกษาแล้ว โดยให้บัณฑิตประเมินตนเอง ประเมินจากผู้ใช้บัณฑิต ผู้ร่วมงานและ/หรือกลุ่มชุมชนที่เข้าไปศึกษา โดยใช้แบบสอบถาม หรือการสัมภาษณ์

2.2 ความรู้

2.2.1 ผลการเรียนรู้ด้านความรู้

1) มีความรู้และความเข้าใจในองค์ความรู้मानุษยวิทยาสากลได้มาตรฐาน เพื่อเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการให้บรรดาธิบายและทำความเข้าใจปรากฏการณ์ทางสังคมวัฒนธรรมทั้งของสังคมที่ตนเองสังกัดและสังคมวัฒนธรรมอื่น

2) สามารถนำแนวทฤษฎีที่ตนเองสนใจมาประยุกต์ใช้เพื่ออธิบายและวิพากษ์วิจารณ์ปรากฏการณ์ทางสังคมได้อย่างลุ่มลึก

3) สามารถใช้ฐานคิดทางทฤษฎีมาประยุกต์ใช้เพื่อนำเสนอข้อคิดเห็นหรือทางออกต่อสังคมในวงกว้างได้

4) สามารถนำความรู้ทางมานุษยวิทยาไปประยุกต์ใช้ในวิชาชีพของตน

2.2.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านความรู้

ใช้การบรรยายร่วมกับการอภิปรายวิเคราะห์เชิงลึกเป็นหลัก และใช้กรณีศึกษาในการอภิปรายผ่านกรอบความคิดในเชิงทฤษฎี

2.2.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านความรู้

ประกอบด้วย การประเมินหลายวิธี/กิจกรรม เพื่อให้ครอบคลุมการประเมินผลด้านความรู้ ทั้งในทางทฤษฎีและฐานข้อมูลเชิงประจักษ์

2.3 ทักษะทางปัญญา

2.3.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

1) สามารถคิด วิเคราะห์ปรากฏการณ์ทั้งในระดับปัจเจก และสังคมได้อย่างเป็นระบบผ่านฐานข้อมูลและกรอบคิดทฤษฎี

2) สามารถมองเห็นความเชื่อมโยงของปัจจัยต่างๆ ได้อย่างชัดเจนและเป็นระบบ

3) สามารถเสนอความคิด อธิบายความเชื่อมโยงและความสัมพันธ์ดังกล่าวได้อย่างวิพากษ์และสร้างสรรค์ สามารถเพิ่มพูนหรือต่อยอดองค์ความรู้ในสาขาวิชาให้กว้างขวางและลึกซึ้งขึ้น

2.3.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

ใช้การสอนที่หลากหลาย เปิดโอกาสให้ค้นคว้าและอภิปรายอย่างเป็นอิสระภายใต้การแนะนำของผู้สอนและผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชา และเอื้อให้มีการแลกเปลี่ยนวิพากษ์วิจารณ์ทั้งในเครือข่ายขององค์ความรู้เดียวกันและต่างสาขา

2.3.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

การประเมินหลายวิธีและกิจกรรม ทั้งในระหว่างการเรียนรู้และหลังการสิ้นสุดการศึกษา โดยให้บัณฑิตประเมินตนเอง ประเมินจากผู้เชี่ยวชาญในกลุ่มสาขาวิชาเฉพาะด้าน

2.4 ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

2.4.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความสามารถในการรับผิดชอบ

- 1) มีความเคารพ ยอมรับและอดกลั้นต่อความแตกต่างระหว่างบุคคลและวัฒนธรรม มีความเคารพในศักดิ์ศรีและคุณค่าของความเป็นมนุษย์
- 2) ปรับตัวได้ดีและสร้างสรรค์รวมถึงมีความรับผิดชอบในปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและในชุมชน
- 3) พร้อมที่จะคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการวิเคราะห์ วิพากษ์ปัญหาอย่างอิสระ และรับผิดชอบต่ออย่างสูงต่อการแสดงออกดังกล่าว
- 4) มีความตระหนกอย่างสูงในบทบาทหน้าที่ทางวิชาชีพของตนเองที่มีต่อสังคม

2.4.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

เน้นการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ร่วมกันถกเถียง แลกเปลี่ยน วิพากษ์วิจารณ์อย่างเข้มข้นระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และผู้เรียนด้วยกันเองอย่างอิสระ สร้างสรรค์ และด้วยความรับผิดชอบต่อค่านึงถึงการมีส่วนร่วมกันของความแตกต่างในทางความคิดและแนวคิดในการศึกษาวิเคราะห์

2.4.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

มีการประเมินผลหลายด้าน ทั้งในระหว่างการเรียนรู้และภายหลังจากสิ้นสุดการศึกษา โดยการประเมินความสามารถในการทำงานร่วมกันกับผู้อื่น พิจารณาท่าทีของการแสดงออกในการถกเถียงวิพากษ์วิจารณ์อย่างมีประสิทธิภาพ สร้างสรรค์และเป็นมิตร การประเมินการแสดงออกของการตระหนกถึงความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น

2.5 ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

2.5.1 ผลลัพธ์การเรียนรู้ด้านทักษะในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- 1) สามารถให้อรรถาธิบายเชื่อมโยงปรากฏการณ์ทางสังคมและวัฒนธรรมโดยผ่านฐานทางข้อมูลได้อย่างมีหลักการและเหตุผล
- 2) สามารถใช้การวิเคราะห์เชิงข้อมูลเพื่อตั้งคำถามที่ท้าทาย วิพากษ์วิจารณ์สังคม วัฒนธรรม ทั้งของตนเองและผู้อื่นได้อย่างมีหลักเกณฑ์และสร้างสรรค์

3) สามารถพัฒนาตนเองให้สามารถทำการสอน และทำงานวิจัยเกี่ยวกับสังคมและวัฒนธรรมได้ โดยมีความตระหนักในข้อจำกัดของข้อมูลและพลังในการอธิบายและแปลความหมาย

2.5.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

1) ส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกทักษะการพูด การเขียนและการสื่อความที่มีประสิทธิภาพ และสร้างสรรค์ทั้งในห้องเรียนและในพื้นที่สาธารณะ

2) สนับสนุนให้ผู้เรียนเลือกใช้หรือหาความรู้เพิ่มเติมทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเหมาะสมและทันสมัย ทั้งในการศึกษาค้นคว้า และนำเสนอผลงานต่อผู้อื่นในวงกว้าง

2.5.3 กลยุทธ์การประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านทักษะในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศให้ความสำคัญที่กลยุทธ์ ดังนี้

ประเมินผลงานตามกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนโดยใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์

3. แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

3.1 คุณธรรม จริยธรรม

1. มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคมเป็นอย่างดี
2. เคารพในคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์เป็นอย่างดี
3. มีความเข้าใจและมีความอดกลั้นในความแตกต่างของความเชื่อ ความคิดและวัฒนธรรมอันหลากหลายทั้งที่อยู่รอบตน สังคมอื่นรอบข้างและสังคมวัฒนธรรมอื่นซึ่งอยู่ห่างออกไป

3.2 ความรู้

1. มีความรู้และความเข้าใจองค์ความรู้มานุษยวิทยาสากลได้มาตรฐาน เพื่อเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการให้อธิบายและทำความเข้าใจปรากฏการณ์ทางสังคมวัฒนธรรมทั้งของสังคมที่ตนเองสังกัดและสังคมวัฒนธรรมอื่น
2. สามารถนำแนวทฤษฎีที่ตนเองสนใจมาประยุกต์ใช้เพื่ออธิบายและวิพากษ์วิจารณ์ปรากฏการณ์ทางสังคมได้อย่างลุ่มลึก
3. สามารถใช้ฐานคิดทางทฤษฎีมาประยุกต์ใช้เพื่อนำเสนอข้อคิดเห็นหรือทางออกต่อสังคมในวงกว้างได้

3.3 ทักษะทางปัญญา

1. สามารถคิด วิเคราะห์ปรากฏการณ์ทั้งในระดับปัจเจก และสังคมได้อย่างเป็นระบบผ่านฐานข้อมูลและกริบัติทฤษฎี
2. สามารถมองเห็นความเชื่อมโยงของปัจจัยต่างๆ ได้อย่างชัดเจนและเป็นระบบ

3. สามารถเสนอความคิด อธิบายความเชื่อมโยงและความสัมพันธ์ดังกล่าวได้อย่าง
วิพากษ์และสร้างสรรค์ สามารถเพิ่มพูนหรือต่อยอดองค์ความรู้ในสาขาวิชาให้กว้างขวางและลึกซึ้งขึ้น

3.4 ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

1. มีความเคารพ ยอมรับและอดกลั้นต่อความแตกต่าง ระหว่างบุคคลและวัฒนธรรม
มีความเคารพในศักดิ์ศรีและคุณค่าของความเป็นมนุษย์
2. ปรับตัวได้ดีและสร้างสรรค์ รวมถึงมีความรับผิดชอบในปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและ
ในชุมชน
3. พร้อมที่จะคิดริเริ่มอย่างสร้างสรรค์ในการวิเคราะห์ วิพากษ์ปัญหาอย่างอิสระและ
รับผิดชอบอย่างสูงต่อการแสดงออกดังกล่าว
4. มีความตระหนักอย่างสูงในบทบาทหน้าที่ทางวิชาชีพของตนเองที่มีต่อสังคม

3.5 ทักษะในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

1. สามารถให้รรอธิบายเชื่อมโยงปรากฏการณ์ทางสังคมและวัฒนธรรมโดยผ่านทาง
ฐานข้อมูลได้อย่างมีหลักการและเหตุผล
2. สามารถใช้การวิเคราะห์เชิงข้อมูลเพื่อตั้งคำถามที่ท้าทาย วิพากษ์วิจารณ์สังคม
วัฒนธรรมทั้งของตนเองและผู้อื่นได้อย่างมีหลักเกณฑ์และสร้างสรรค์
3. สามารถพัฒนาตนเองให้สามารถทำการสอน และทำงานวิจัยเกี่ยวกับสังคมและ
วัฒนธรรมได้โดยมีความตระหนักในข้อจำกัดของข้อมูลและพลังในการอธิบายและแปลความหมาย

3. แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

● ความรับผิดชอบหลัก

○ ความรับผิดชอบรอง

รายวิชา	1. คุณธรรม จริยธรรม			2. ความรู้			3. ทักษะทางปัญญา			4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลและความรับผิดชอบ				5. ทักษะการวิเคราะห์เชิง ตัวเลข สื่อสาร และการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศ		
	1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3	4	1	2	3
1) รายวิชาบังคับ																
ม.601 ประวัติศาสตร์และพัฒนนาการแนวคิดและทฤษฎี ทางมานุษยวิทยา	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	●	●	●
ม.602 การวิจัยทางมานุษยวิทยา	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	●	●	●
ม.603 สืบสาวประเด็นวิจัยทางมานุษยวิทยา	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	●	●	●
ม.604 แนวคิดและทฤษฎีทางมานุษยวิทยาร่วมสมัย	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	●	●	●
2) รายวิชาบังคับแขนง																
ม.605 มานุษยวิทยากายภาพ	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	●	●	○
ม.606 โบราณคดีเชิงมานุษยวิทยา	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	○
ม.607 มรดกวัฒนธรรมศึกษา	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	●	●	○
3) รายวิชาเลือก																
1. กลุ่มวิชาในแขนงมานุษยวิทยาวัฒนธรรม																
ม.611 มานุษยวิทยาภาษา	●	●	●	●	●	○	●	●	●	●	○	●	○	●	●	○
ม.612 มานุษยวิทยาศาสนาและความเชื่อ	●	●	●	●	●	○	●	●	●	●	○	●	○	●	●	○
ม.613 สัญลักษณ์นิยมในงานพุทธศิลป์เอเชียอาคเนย์	●	●	●	●	●	○	●	●	●	●	○	●	○	●	●	○

รายวิชา	1. คุณธรรม จริยธรรม			2. ความรู้			3. ทักษะทางปัญญา			4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลและความรับผิดชอบ				5. ทักษะการวิเคราะห์เชิง ตัวเลข สื่อสาร และการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศ		
	1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3	4	1	2	3
ม.614 ชาติพันธุ์ศึกษา	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	○
ม.615 มานุษยวิทยาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	●	●	○
ม.616 จีนศึกษาเชิงมานุษยวิทยา	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	○
ม.617 มานุษยวิทยาประวัติศาสตร์	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	●	●	○
ม.618 มานุษยวิทยากฎหมาย	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	●	●	○
ม.619 มานุษยวิทยารัฐ	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	●	●	○
ม.620 มานุษยวิทยาอำนาจ	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	●	●	○
ม.611 มานุษยวิทยาเศรษฐกิจ	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	●	●	○
ม.622 มานุษยวิทยาเพศภาวะและเพศวิถี	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	○	●	●	○
ม.623 มานุษยวิทยาเมือง	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	○
ม.624 ทฤษฎีและวิธีวิทยาศึกษาข้ามพรมแดน	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	○
ม.625 มานุษยวิทยาการเดินทางและการท่องเที่ยว	●	●	●	●	●	○	●	●	○	●	●	○	●	●	●	○
ม.626 มานุษยวิทยาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	○	●	●	○
ม.627 มานุษยวิทยาการแพทย์	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	○	●	●	○
ม.628 มานุษยวิทยาสิ่งแวดล้อม	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	○	●	●	○
ม.629 มานุษยวิทยาดิจิทัล	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	○	●	○	○

รายวิชา	1. คุณธรรม จริยธรรม			2. ความรู้			3. ทักษะทางปัญญา			4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลและความรับผิดชอบ				5. ทักษะการวิเคราะห์เชิง ตัวเลข สื่อสาร และการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศ		
	1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3	4	1	2	3
ม.630 วัตถุประสงค์คุณธรรมและวัตถุประสงค์ภาวะ: แนววิถีทาง มนุษยวิทยา	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	○	●	○	○
2. กลุ่มวิชาในแขนงมรดกวัฒนธรรมและพิพิธภัณฑ์ศึกษา																
ม.631 ประเด็นเฉพาะเรื่องทางมนุษยวิทยากายภาพ	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	○	●	○	○
ม.632 โบราณคดีในโลกสมัยใหม่	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	●	●	○
ม.633 โบราณคดีความตาย	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	●	●	○
ม.634 โบราณคดีอาณานิคม และหลังอาณานิคม	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	●	●	○
ม.635 พิพิธภัณฑ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และ การเมืองของอดีต	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	●	●	○
ม.636 การจัดแสดงวัฒนธรรม	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	●	●	○
ม.637 วัตถุทางชีว-กายภาพกับการจัดแสดงวัฒนธรรม	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	●	●	○
ม.638 พุทธศาสนาและมรดกสืบทอดในเอเชียอาคเนย์	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	●	●	○
ม.639 สัมมนามรดกวัฒนธรรมเชิงวิพากษ์	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	●	●	○
3. กลุ่มวิชาการศึกษาเฉพาะเรื่องและรายวิชาเอกเทศ																
ม.691 สัมมนาปัญหาเฉพาะทางมนุษยวิทยา I	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	●	●	●
ม.692 สัมมนาปัญหาเฉพาะทางมนุษยวิทยา II	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	●	●	●
ม.699 รายวิชาเอกเทศ	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	●	●	●

รายวิชา	1. คุณธรรม จริยธรรม			2. ความรู้			3. ทักษะทางปัญญา			4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลและความรับผิดชอบ				5. ทักษะการวิเคราะห์เชิง ตัวเลข สื่อสาร และการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศ		
	1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3	4	1	2	3
4) วิทยานิพนธ์																
ม.900 วิทยานิพนธ์	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●
ม.901 วิทยานิพนธ์	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●

4. ความคาดหวังของผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อสิ้นปีการศึกษา

ชั้นปี	ความรู้ ทักษะ ทศนคติ หรืออื่นๆ ที่นักศึกษาจะได้รับเมื่อเรียนจบแต่ละชั้นปี
ปีที่ 1	ความรู้เฉพาะทางของสาขาวิชา ทั้งพื้นฐานทางทฤษฎีและวิธีวิจัย โดยเฉพาะทางด้านมานุษยวิทยาวัฒนธรรม และมรดกวัฒนธรรมและพิพิธภัณฑ์ศึกษา
ปีที่ 2	พัฒนาความรู้ความสนใจเฉพาะด้านตามความเชี่ยวชาญของผู้สอนและความสนใจของนักศึกษา
ปีที่ 3	เตรียมหัวข้อวิทยานิพนธ์ ความรู้ความชำนาญในการวิเคราะห์ ได้แก่ ความเข้าใจในกรอบทฤษฎี การหาข้อมูลภาคสนาม และการเชื่อมโยงความคิดที่เป็นนามธรรมกับข้อมูลรูปธรรม
ปีที่ 4	เรียบเรียงข้อมูลภาคสนาม เขียนและสอบวิทยานิพนธ์

หมวดที่ 5 หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนักศึกษา

1. กฎระเบียบหรือหลักเกณฑ์ ในการให้ระดับคะแนน (เกรด)

1.1 การวัดผลการศึกษาแบ่งเป็น 9 ระดับ มีชื่อและค่าระดับต่อหนึ่งหน่วยวิชาดังต่อไปนี้

ระดับ	A	A-	B+	B	B-	C+	C	D	F
ค่าระดับ	4.00	3.67	3.33	3.00	2.67	2.33	2.00	1.00	0.00

1.2 การนับหน่วยกิตที่ได้จะนับรวมเฉพาะหน่วยกิตลักษณะวิชาที่นักศึกษาได้ค่าระดับ S หรือระดับไม่ต่ำกว่า B เท่านั้น และรายวิชาที่นักศึกษาได้ค่าระดับต่ำกว่า B ไม่ว่าจะป็นรายวิชาบังคับหรือวิชาเลือกให้นำมาคำนวณค่าระดับเฉลี่ยสะสมสำหรับภาคการศึกษานั้นและค่าเฉลี่ยสะสมทุกครั้งไป

1.3 นักศึกษาที่ได้ระดับ U หรือต่ำกว่า B ในรายวิชาใดที่เป็นรายวิชาบังคับในหลักสูตร จะลงทะเบียนศึกษาซ้ำในรายวิชานั้นได้อีกเพียง 1 ครั้ง และครั้งหลังนี้จะต้องได้ค่าระดับ S หรือระดับไม่ต่ำกว่า B มิฉะนั้นจะถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษา

รายวิชาที่ได้ค่าระดับตามความในวรรคแรกนั้น หากเป็นรายวิชาเลือก นักศึกษาอาจจะลงทะเบียนศึกษาซ้ำในรายวิชานั้นอีก หรืออาจจะลงทะเบียนศึกษารายวิชาเลือกอื่นแทนก็ได้ นักศึกษาที่ได้ค่าระดับไม่ต่ำกว่า B ในรายวิชาใด ไม่มีสิทธิจดทะเบียนศึกษาซ้ำในรายวิชานั้นอีก เว้นแต่หลักสูตรจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

1.4 การวัดผลวิทยานิพนธ์ แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ ระดับ S (ใช้ได้) และระดับ U (ใช้ไม่ได้) โดยหน่วยกิตที่ได้จะไม่นำมาคำนวณค่าระดับเฉลี่ย ทั้งนี้ วิทยานิพนธ์ที่ได้ระดับ S จะต้องเป็นมติเอกฉันท์จากกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

1.5 การวัดผลการศึกษาสอบวัดคุณสมบัติ การสอบภาษาต่างประเทศ และการศึกษารายวิชาที่ไม่นับหน่วยกิตรวมตามโครงสร้างหลักสูตร แบ่งเป็น 2 ระดับ คือระดับ P (ผ่าน) และระดับ N (ไม่ผ่าน) และไม่นับหน่วยกิต

1.6 เงื่อนไขการวัดผลการศึกษาอื่นๆ ให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2561 พร้อมด้วยฉบับแก้ไขเพิ่มเติม

2. กระบวนการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา

2.1 การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนักศึกษาที่ไม่สำเร็จการศึกษา

กรณีวิทยานิพนธ์ ต้องปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เรื่องการแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และระเบียบมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ และการค้นคว้าอิสระ พ.ศ. 2559

2.2 การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้หลังจากนักศึกษาสำเร็จการศึกษา

2.2.1 สํารวจระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิต

2.2.2 สํารวจภาวะการดำเนินงานทำของบัณฑิต

2.2.3 สํารวจความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต

3. เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

3.1 ได้ศึกษาลักษณะวิชาต่างๆ ครบตามโครงสร้างหลักสูตร และมีหน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่า 60 หน่วยกิต (แบบ 2 แบบ 2.1) หรือ 72 หน่วยกิต (แบบ 2 แบบ 2.2) หรือ 48 หน่วยกิต (แบบ 1 แบบ 1.1)

3.2 ได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 3.00 จากระบบ 4 ระดับคะแนน (แบบ 2 แบบ 2.1 และแบบ 2 แบบ 2.2)

3.3 ได้ระดับ P (ผ่าน) ในการสอบภาษาต่างประเทศตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยและหลักสูตรกำหนด

3.4 ได้ระดับ P (ผ่าน) ในการสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination)

3.5 ได้ระดับ S (ใช้ได้) ในการสอบวิทยานิพนธ์ จากการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้าย โดยคณะกรรมการวิทยานิพนธ์ ที่คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาแต่งตั้ง ซึ่งต้องประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจากภายในและภายนอกสถาบัน โดยต้องเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้ และนำส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ตามระเบียบมหาวิทยาลัยว่าด้วยวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ และการค้นคว้าอิสระ พ.ศ. 2559

3.6 นักศึกษาต้องเสนอขอทความจากการค้นคว้าเพื่อเขียนวิทยานิพนธ์ในที่ประชุมสัมมนาทางวิชาการอย่างน้อย 1 ครั้ง

3.7 ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์จะต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพ ตามประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 เรื่อง กรณีแผนการศึกษา แบบ 2 หรืออย่างน้อย 2 เรื่อง กรณีแผนการศึกษา แบบ 1

3.8 ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์กำหนด ทั้งนี้เงื่อนไขอื่นๆ ให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2561 พร้อมด้วยฉบับแก้ไขเพิ่มเติม

หมวดที่ 6 การพัฒนาคณาจารย์

1. การเตรียมการสำหรับอาจารย์ใหม่

- 1.1 อาจารย์ใหม่ทุกคนเข้าโปรแกรมปฐมนิเทศที่ประกอบด้วย
 - 1.1.1 บทบาทหน้าที่ของอาจารย์
 - 1.1.2 สิทธิผลประโยชน์ของอาจารย์ และกฎระเบียบต่างๆ
 - 1.1.3 หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนในคณะและกิจกรรมต่างๆของคณะ
- 1.2 คณะมอบหมายอาจารย์อาวุโสเป็นอาจารย์พี่เลี้ยง โดยมีหน้าที่
 - 1.2.1 ให้คำแนะนำและการปรึกษาเพื่อเรียนรู้และปรับตัวเองเข้าสู่การเป็นอาจารย์ในคณะ
 - 1.2.2 ร่วมสอนวิชาเดียวกันในวิชาที่คณะจะมอบหมายให้อาจารย์ใหม่รับผิดชอบสอนต่อไป
 - 1.2.3 ประเมินและติดตามความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานของอาจารย์ใหม่
- 1.3 อาจารย์ทุกคนได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึงในด้านจัดการเรียนการสอนและความรู้ที่ทันสมัย ตลอดจนการวิจัย โดยจัดกิจกรรมพัฒนาวิชาการภายในคณะและส่งเสริมให้เข้าร่วมประชุมสัมมนาและอบรมในสถาบันการศึกษาอื่น ดังนี้
 - 1.3.1 สนับสนุนให้เข้าร่วมอบรม ประชุมวิชาการภายในมหาวิทยาลัยและภายนอกมหาวิทยาลัย
 - 1.3.2 ศึกษาดูงาน อบรม ร่วมประชุมวิชาการในต่างประเทศ
 - 1.3.3 สนับสนุนให้เป็นสมาชิกในหน่วยวิจัย (research unit) ของคณะ
 - 1.3.4 ร่วมทีมวิจัยกับนักวิจัยอาวุโสในคณะ หรือภายนอกคณะ และตีพิมพ์ผลงาน
 - 1.3.5 เข้าร่วมประชุมเสนอผลงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ

2. การพัฒนาความรู้และทักษะให้แก่คณาจารย์

2.1 การพัฒนาทักษะการจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล

- 2.1.1 จัดระบบการประเมินผลด้านการสอนและการประเมินผลอย่างมีส่วนร่วมระหว่างผู้สอน ผู้บริหาร และผู้เรียน
- 2.1.2 จัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อทบทวน/ประเมินผลการจัดการเรียนการสอน
- 2.1.3 สนับสนุนอาจารย์เข้าร่วมประชุมวิชาการและดูงานเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล
- 2.1.4 จัดอาจารย์พี่เลี้ยง (mentor) ให้แก่อาจารย์ใหม่
- 2.1.5 พัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา

2.2 การพัฒนาวิชาการและวิชาชีพด้านอื่นๆ

- 2.2.1 การให้อาจารย์มีส่วนร่วมในกิจกรรมบริการวิชาการแก่ชุมชน
- 2.2.2 ส่งเสริมการทำวิจัย สร้างองค์ความรู้ใหม่
- 2.2.3 ส่งเสริมให้อาจารย์เข้าร่วมอบรมทักษะปฏิบัติ

หมวดที่ 7 การประกันคุณภาพหลักสูตร

1. การกำกับมาตรฐาน

1.1 จะมีคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา อันประกอบด้วยรองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา และอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรรับผิดชอบ โดยมีคณบดีเป็นผู้กำกับดูแลและคอยให้ คำแนะนำ ตลอดจนกำหนดนโยบายปฏิบัติให้แก่อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

1.2 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จะวางแผนการจัดการเรียนการสอนร่วมกับผู้บริหารของคณะ และอาจารย์ผู้สอน ติดตามและรวบรวมข้อมูล สำหรับใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรโดยกระทำทุกปีอย่างต่อเนื่อง

1.3 มีการประเมินความพึงพอใจของหลักสูตรและการเรียนการสอน โดยบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา หรือนักศึกษาปีสุดท้ายที่ใกล้สำเร็จการศึกษาได้ทำแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน

เป้าหมาย	การดำเนินการ	การประเมินผล
1. พัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย เพื่อเป็นผู้นำในการสร้างองค์ความรู้ใหม่	1. พิจารณาปรับปรุงหลักสูตรทุก 5 ปี	- หลักสูตรสามารถอ้างอิงกับหลักสูตรมาตรฐานได้
2. ตรวจสอบและปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพมาตรฐาน	2. กำหนดวุฒิการสอนของอาจารย์ผู้สอนตามเกณฑ์ของ สกอ. และเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด	- จำนวนรายชื่อคณาจารย์และประวัติ
3. ประเมินมาตรฐานของหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ	3. ส่งเสริมให้อาจารย์เป็นผู้นำด้านวิชาการ	- จำนวนบุคลากรผู้สนับสนุนการศึกษา
	4. มีการประเมินหลักสูตรโดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายในทุก 2 ปี และภายนอกอย่างน้อยทุก 5 ปี	- ผลการประเมินการสอนของอาจารย์
	5. ประเมินความพึงพอใจของหลักสูตรและการเรียนการสอน โดยมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา	- ประเมินหลักสูตรโดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายในทุก 2 ปี
		- ประเมินหลักสูตรโดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกทุก 5 ปี
		- ประเมินความพึงพอใจของหลักสูตรและการเรียนการสอนโดยคณาจารย์บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาทุก 2 ปี

2. บัณฑิต

2.1 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (กองแผนงาน) ได้ทำการสำรวจภาวะการมีงานทำ ความต้องการของตลาดแรงงานและความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตและมหาบัณฑิตทุกสิ้นปีการศึกษา ซึ่งโครงการบัณฑิตศึกษาของคณะฯ ได้นำข้อมูลเหล่านี้มาประกอบการพิจารณาปรับปรุงหลักสูตรด้วย

2.2 จัดให้มีการสำรวจความต้องการของตลาดแรงงาน และความพึงพอใจของผู้ใช้มหาบัณฑิต ทุกๆ 5 ปี ก่อนการปรับปรุงหลักสูตร เพื่อนำข้อมูลมาพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

สำหรับความพึงพอใจของผู้ใช้มหาบัณฑิตที่ผ่านมา (ตัวเลขการประกันคุณภาพของคณะฯ ปีการศึกษา 2561) มีดังนี้

ก) อัตราการได้งานทำ/การศึกษาต่อของมหาบัณฑิตใน 1 ปี หลังสำเร็จการศึกษาเท่ากับร้อยละ 100

ข) ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตต่อคุณ ภาพบัณฑิตในภาพรวมไม่น้อยกว่า 3.5 จาก 5 โดยมีความพึงพอใจในด้านความสามารถทางวิชาการ เทคโนโลยีสารสนเทศ และความสามารถในด้านการใช้ภาษาอังกฤษ ในระดับไม่น้อยกว่า 4 จาก 5

3. นักศึกษา

3.1 การรับนักศึกษา

หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชามานุษยวิทยา เป็นหลักสูตรปกติในระบบทวิภาค มีแผนการรับนักศึกษาจำนวน 3 คนต่อปีการศึกษา โดยกำหนดคุณสมบัติและการคัดเลือกตามเกณฑ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ดังรายละเอียดในหมวดที่ 3 ระบบจัดการศึกษา การดำเนินการและโครงสร้างหลักสูตร หัวข้อ 2.2 คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษาและการคัดเลือกเข้าศึกษาของหลักสูตรนี้

สำหรับกระบวนการรับสมัครนักศึกษามีดังนี้

1. ประชาสัมพันธ์การรับสมัคร หลักสูตรฯ รับสมัครนักศึกษาโดยเปิดรับสมัครผ่านงานรับเข้าและธรรมศาสตร์ตลาดวิชา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยเป็นการสมัครผ่านระบบออนไลน์

1.1 งานรับเข้าและธรรมศาสตร์ตลาดวิชา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งเป็นหน่วยงานหลัก ประกาศรับสมัครนักศึกษาโดยลงประกาศรับสมัครผ่านหน้าเว็บไซต์รวมทั้งสื่อสังคมออนไลน์ของมหาวิทยาลัย

1.2 หลักสูตรฯ จะร่วมประชาสัมพันธ์การรับสมัครด้วย ซึ่งจะประชาสัมพันธ์การรับสมัครโดยการประกาศลงบนเว็บไซต์ และ Facebook คณะฯ รวมทั้งจัดทำโปสเตอร์การรับสมัครส่งไปยังมหาวิทยาลัยที่มีการเรียนการสอนในสาขาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา หรือสาขาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

2. สอบข้อเขียน

หลักสูตรฯ ได้กำหนดรายชื่อคณะกรรมการออกข้อสอบข้อเขียนซึ่งเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ประจำสาขาวิชา

ข้อสอบข้อเขียนมี 2 วิชา คือ วิชาความสามารถในการใช้เหตุผลทางสังคมศาสตร์ และ วิชาความรู้ทางการวิจัย โดยข้อสอบข้อเขียนจะมาจากคณะกรรมการออกข้อสอบข้อเขียน ในการประชุมออกข้อสอบที่ประชุมจะกำหนดวัตถุประสงค์ แนวทางการออกข้อสอบ รวมทั้งพิจารณากำหนดเอกสารอ่านล่วงหน้า เพื่อให้ผู้สมัครได้อ่านก่อนการสอบ ทั้งนี้คณะกรรมการออกข้อสอบได้พิจารณาแนวทางการ

ออกข้อสอบ เกณฑ์การประเมิน และผลคะแนนสอบข้อเขียนของปีการศึกษานั้นๆ เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการรับเข้าศึกษาในปีการศึกษาต่อไปด้วย

หลังจากที่ประชุมคณะกรรมการออกข้อสอบข้อเขียนได้ร่วมกันออกข้อสอบและกำหนดเอกสารอ่านล่วงหน้าแล้ว หลักสูตรฯ จะประกาศรายชื่อเอกสารอ่านล่วงหน้าบนเว็บไซต์คณะฯ เพื่อให้ผู้สมัครสอบสามารถดาวน์โหลดหรือมารับเอกสารอ่านล่วงหน้าที่โครงการบัณฑิตศึกษาของคณะฯ

3. ประกาศรายชื่อผู้สอบข้อเขียนผ่านและมีสิทธิ์สอบสัมภาษณ์

คณะกรรมการออกข้อสอบข้อเขียนจะเป็นผู้ตรวจข้อสอบข้อเขียนและสรุปคะแนนประกาศผลผู้สอบผ่านการสอบข้อเขียน และส่งรายชื่อผู้สอบผ่านให้งานรับเข้าและธรรมศาสตร์ตลาดวิชา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิ์สอบสัมภาษณ์บนเว็บไซต์ของงานรับเข้าฯ นอกจากนี้คณะฯ ก็ได้เพิ่มช่องทางประกาศผลผ่านทางเว็บไซต์และ Facebook ของคณะฯ ด้วยอีกทางหนึ่ง

4. สอบสัมภาษณ์

หลักสูตรฯ ได้กำหนดรายชื่อคณะกรรมการสอบสัมภาษณ์ซึ่งมาจากอาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ประจำสาขาวิชา ซึ่งคณะกรรมการสอบสัมภาษณ์กำหนดให้ผู้ผ่านการสอบข้อเขียนและมีสิทธิเข้าสัมภาษณ์เขียนแนะนำตัวเองและความคาดหวังที่มาศึกษาในหลักสูตร จำนวน 1-2 หน้ากระดาษ และในการสอบสัมภาษณ์คณะกรรมการสอบฯ ได้ประชุมหารือเพื่อสรุปแนวทาง เกณฑ์การสอบสัมภาษณ์ของปีการศึกษานั้นๆ เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการรับเข้าศึกษาในปีการศึกษาต่อไปด้วย

5. ประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิ์เข้าศึกษา

งานรับเข้าและธรรมศาสตร์ตลาดวิชา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จะเป็นผู้ประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิ์เข้าศึกษาอย่างเป็นทางการบนเว็บไซต์ของงานรับเข้าฯ นอกจากนี้คณะฯ ก็ได้เพิ่มช่องทางประกาศผลผ่านทางเว็บไซต์และ Facebook ของคณะฯ ด้วยอีกทางหนึ่ง

3.2 การเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษา

1. คณะกรรมการประจำหลักสูตรฯ มีการกำหนดเอกสารอ่านล่วงหน้าสำหรับการสอบข้อเขียนในการสอบคัดเลือก ซึ่งเป็นเอกสารและหนังสือที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชามานุษยวิทยาทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยเอกสารและหนังสือที่กำหนดเป็นการปูพื้นฐานและเตรียมความรู้ทางสาขาวิชามานุษยวิทยาให้กับผู้สมัครเข้าศึกษา

2. จัดปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ก่อนเปิดภาคเรียนประจำปีการศึกษา ในช่วงเดือนต้นสิงหาคม เพื่อชี้แจงเกี่ยวกับการเรียนการสอนของหลักสูตร การปรับตัวในการศึกษาในระดับปริญญาโท โดยอาจารย์ประจำหลักสูตร

รวมทั้งยังมีช่วงเวลาให้นักศึกษาใหม่ได้พบกับอาจารย์ที่ปรึกษา รุ่นพี่ในสาข เพื่อนักศึกษาปริญญาโทจากสาขาวิชาการวิจัยทางสังคมและนักศึกษาปริญญาเอกเข้าใหม่ในปีการศึกษาเดียวกันของคณะฯ ในวันปฐมนิเทศด้วย

อนึ่ง ในการเรียนการสอนของหลักสูตรฯ เอกสารประกอบการเรียนส่วนใหญ่จะเป็น เอกสารและหนังสือภาษาอังกฤษ ซึ่งหลักสูตรฯ โดยอาจารย์ประจำหลักสูตรรวมทั้งอาจารย์ประจำสาขา ได้แนะนำให้นักศึกษาไปเตรียมตัวเรื่องทักษะภาษาอังกฤษให้มากขึ้นในวันปฐมนิเทศ

3.3 การควบคุมการดูแล การให้คำปรึกษาวิชาการและแนะแนว

หลักสูตรฯ ได้จัดอาจารย์ที่ปรึกษาให้นักศึกษาทุกคน ซึ่งนักศึกษาสามารถติดต่ออาจารย์ที่ปรึกษาได้ทางอีเมลหรือสื่อออนไลน์ หรือการขอเข้าพบตามนัดหมาย

การควบคุมระบบการดูแลการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ในระดับบัณฑิตศึกษา

คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาฯ ร่วมกับคณะกรรมการประจำหลักสูตรฯ มีการควบคุมระบบดูแล และให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แก่นักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา ดังนี้

1. นักศึกษาเลือกหัวข้อ/ประเด็นทางวิชาการทางด้านมานุษยวิทยาที่ตนเองสนใจเพื่อพัฒนาเป็นหัวข้อวิทยานิพนธ์ จากนั้นนำหัวข้อที่สนใจไปปรึกษากับอาจารย์ประจำสาขาวิชาท่านใดท่านหนึ่งที่นักศึกษาเห็นว่ามีความสนใจและมีประสบการณ์ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการดูแลวิทยานิพนธ์นักศึกษาได้ เมื่ออาจารย์ตอบตกลงรับเป็นที่ปรึกษา (อย่างไม่เป็นทางการก่อนจนกว่าจะมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการวิทยานิพนธ์อย่างเป็นทางการ) ก็เริ่มมีการทำงานร่วมกันในการดูแลนักศึกษา โดยอาจารย์ที่ปรึกษาช่วยแนะนำการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาหัวข้อวิจัยของนักศึกษาให้มีคุณภาพมากขึ้น

2. เมื่อนักศึกษาสามารถพัฒนาหัวข้อวิทยานิพนธ์ได้อย่างมีคุณภาพแล้ว เช่น มีโจทย์วิจัยชัดเจน มีข้อสมมติฐานการวิจัยเบื้องต้น มีแนวคิดและวิธีวิทยาที่เหมาะสม มีสนาม และผู้คนในการวิจัย อาจารย์ที่ปรึกษาจะเสนอหัวข้อวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาเข้าที่ประชุมคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาฯ โดยมีตัวแทนคณะกรรมการประจำหลักสูตรเข้าร่วมประชุมด้วย เพื่อขออนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์ เมื่อได้รับอนุมัติจากที่ประชุมแล้ว ที่ประชุมจะให้ความเห็นชอบการแต่งตั้งคณะกรรมการวิทยานิพนธ์ รวมทั้งหมด 3 ท่าน โดยพิจารณาจากรายชื่อที่อาจารย์ที่ปรึกษาเสนอมา ประกอบด้วย ประธานกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาและกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ และกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ จากภายนอกมหาวิทยาลัย หลังจากนั้นคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาฯ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำหลักสูตรฯ จะได้นำเสนอรายชื่อคณะกรรมการวิทยานิพนธ์เพื่อให้ทางคณะฯ โดยคณบดีแต่งตั้งอย่างเป็นทางการต่อไป

3. หลังจากนั้น นักศึกษาจะนำหัวข้อวิทยานิพนธ์ไปพัฒนาเป็นโครงร่างวิทยานิพนธ์ โดยการศึกษาค้นคว้าทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องภายใต้การดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษาฯ เมื่อนักศึกษาพัฒนาโครงร่างวิทยานิพนธ์ได้ผลเป็นที่น่าพอใจ มีคุณภาพในทางวิชาการ อาจารย์ที่ปรึกษาฯ ก็จะขอให้จัดการประชุมสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา โดยมีประธานกรรมการวิทยานิพนธ์และกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์จากภายนอกมหาวิทยาลัยเข้าร่วมในการสอบ เมื่อนักศึกษาสอบผ่านการปกป้องโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว จึงจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยจากแหล่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไป

4. ในขณะที่เดียวกันในช่วงก่อนการทำงานวิจัยสนาม นักศึกษาจะต้องเข้าร่วมการสัมมนา หัวข้อวิทยานิพนธ์ร่วมกับนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาในคณะฯ ทั้งหมด ซึ่งจัดโดยคณะกรรมการ บัณฑิตศึกษาฯ และคณะกรรมการประจำหลักสูตร (หลักสูตรฯ จะกำหนดช่วงเวลาในการจัดสัมมนาให้อยู่ ในภาคการศึกษาที่ 1 ของปีการศึกษา) เพื่อให้ให้นักศึกษาได้นำเสนอแนวทางการทำวิจัย โจทย์ ข้อถกเถียงทางวิชาการ แนวทฤษฎีและวิธีวิทยา และสนามในการวิจัยของตนเอง โดยนักศึกษาจะได้รับฟัง ความข้อคิดเห็นจากอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกที่ได้รับเชิญมาร่วมให้ความเห็นวิจารณ์ต่อหัวข้อ/ โครงร่างวิทยานิพนธ์นักศึกษาตลอดจนได้รับฟังความคิดเห็นจากบรรดาคณาจารย์ในสาขาสังคมวิทยาและ มานุษยวิทยาของคณะฯ และจากเพื่อนๆ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่เข้าร่วมรับฟังและแลกเปลี่ยน เรียนรู้จากกันและกัน

5. ภายหลังจากสัมมนาหัวข้อวิทยานิพนธ์ นักศึกษาจะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลสนามตาม วิธีวิทยาที่ได้รับความคิดเห็นชอบจากที่ประชุมคณะกรรมการวิทยานิพนธ์ โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คอยกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด

6. เมื่อทำงานรวบรวมข้อมูลสนามเสร็จสิ้นแล้ว นักศึกษาจะทำการสังเคราะห์และวิเคราะห์ ข้อมูลภายใต้การประยุกต์ใช้แนวทฤษฎีและวิธีวิทยาที่เกี่ยวข้อง ภายใต้การให้คำแนะนำดูแลจากอาจารย์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

7. นักศึกษาที่เสร็จสิ้นการทำงานวิจัยภาคสนามจะเข้าสู่กระบวนการการจัดกระทำข้อมูล เพื่อสร้างข้อสรุปเบื้องต้น และจะต้องเข้าร่วมสัมมนาความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์จัดโดย คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา และคณะกรรมการประจำหลักสูตร (ซึ่งหลักสูตรฯ จะกำหนดให้อยู่ในช่วง ภาคการศึกษาที่ 2 หรือภาคฤดูร้อนของปีการศึกษา) โดยร่วมแลกเปลี่ยนกับเพื่อนนักศึกษาและมี ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกที่ได้รับเชิญมาเข้าร่วมแลกเปลี่ยนในหัวข้อที่นักศึกษาทำวิจัย เพื่อให้เกิด ประโยชน์สูงสุดต่อการทำวิจัยของนักศึกษา

8. ขั้นตอนสุดท้าย เมื่อนักศึกษาเขียนวิเคราะห์ข้อมูลวิจัยทั้งจากเอกสาร สถิติ และงาน สนามจนเสร็จสิ้นแล้ว จึงจะเข้าสู่การสอบปกป้องวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา โดยมีคณะกรรมการ วิทยานิพนธ์เป็นผู้ประเมินการสอบ เมื่อสอบผ่านจึงเป็นอันสิ้นสุดกระบวนการทำวิทยานิพนธ์ ส่วนมาก นักศึกษาจะอยู่ในระดับสอบผ่านอย่างมีเงื่อนไข คือ ให้ปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบ วิทยานิพนธ์

นอกจากนี้หลักสูตรฯ ยังได้เชิญชวนให้นักศึกษาเข้าร่วมการเสวนาวิชาการหรือบรรยาย พิเศษโดยฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการของคณะฯ ซึ่งจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

3.4 การคงอยู่ การสำเร็จการศึกษา

ร้อยละ 100 (รับเข้า 2 คน จากเป้าหมายการรับที่ 3 คน นักศึกษามาขึ้นทะเบียนเรียนจริง 2 คน และคงเหลือ 2 คน)

การสำเร็จการศึกษา

มีผู้สำเร็จการศึกษา 1 คน

3.5 ความพึงพอใจและผลการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษา

3.5.1 นักศึกษาปีสุดท้ายได้ทำแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นแบบประเมินในเชิงปริมาณ หลังจากการประมวลผล พบว่าผลคะแนนความพึงพอใจต่อหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรฯ 5.0 จากคะแนนเต็ม 5.0

สำหรับผลการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษา ยังไม่มี เนื่องจากยังไม่มีข้อร้องเรียนใดๆ ของนักศึกษา

อย่างไรก็ตาม หลักสูตรฯ มีช่องทางที่จะให้นักศึกษาร้องเรียนได้ คือ

1) หลักสูตรฯ ได้ประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษาได้ทราบถึงช่องทางและขั้นตอนของการร้องเรียนตามระเบียบของมหาวิทยาลัย

2) หลักสูตรฯ เปิดโอกาสให้นักศึกษาสามารถเข้าพบผู้อำนวยการบัณฑิตศึกษาฯ ได้ตามเวลาที่นัดหมายในทุกเรื่อง

3) ในทุกวิชาที่สอนก็มีการประเมินผลการเรียนการสอนที่ในแบบสอบถามจะมีข้อที่ให้นักศึกษาสามารถเสนอแนะหรือร้องเรียนได้

3.5.2 การอุทธรณ์ของนักศึกษา

1) กรณีที่นักศึกษามีความสงสัยเกี่ยวกับผลการประเมินรายวิชาใดสามารถยื่นคำร้องขอดูกระดาษคำตอบในการสอบ ตลอดจนดูคะแนนและวิธีการประเมินของอาจารย์ในแต่ละรายวิชาได้

2) การร้องเรียนของนักศึกษาให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยวินัยนักศึกษา พ.ศ. 2547 หมวดที่ 4

4. อาจารย์

4.1 การรับอาจารย์ใหม่

4.1.1 กำหนดคุณสมบัติอาจารย์ให้ได้มาตรฐานตามเกณฑ์ของมหาวิทยาลัยและความต้องการของหลักสูตร

4.1.2 ประกาศและเสาะหาผู้มีคุณสมบัติตามต้องการ

4.1.3 สืบค้นประวัติ และคุณสมบัติของผู้สมัครจากแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้อย่างเป็นระบบ และมีการตรวจสอบข้อมูลอย่างเป็นธรรม

4.1.4 ทดสอบความสามารถในการสอนและการใช้สื่อการศึกษา

4.1.5 เสนอแต่งตั้งและประเมินการปฏิบัติงานตามระเบียบของมหาวิทยาลัย

4.2 การส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์

4.2.1 คณะฯ มีแผนอัตรากำลังในการส่งเสริมให้อาจารย์ขอตำแหน่งทางวิชาการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์)

4.2.2 คณะฯ มีแผนการฝึกอบรม สัมมนา ดูงาน และส่งเสริม (มีทุน) ให้อาจารย์ไปเสนอผลงานวิชาการทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

5. หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน

หลักคิดในการออกแบบหลักสูตร ข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

หลักสูตรฯ และคณะฯ เล็งเห็นว่า คณะฯ ได้จัดการเรียนการสอนสาขาวิชามานุษยวิทยาในระดับปริญญาโทมาเป็นระยะเวลานานพอสมควรแล้ว โดยที่หลักสูตรฯ และคณะฯ มีความพร้อมทั้งด้านองค์ความรู้ คุณสมบัติของอาจารย์ประจำหลักสูตร ในการเปิดสอนในระดับปริญญาเอก สาขาวิชามานุษยวิทยา ซึ่งจากการสำรวจพบว่ายังไม่เคยมีหลักสูตรระดับปริญญาเอก สาขาวิชามานุษยวิทยาเปิดสอนในประเทศไทยมาก่อน ดังนั้นหลักสูตรฯ นี้จะเป็นหลักสูตรแรกและแห่งเดียวของประเทศไทยในปัจจุบันที่เปิดสอนโดยหลักสูตรฯ มีปรัชญาและวัตถุประสงค์หลัก คือ ผลิตดุซฎิบัณฑิตสาขาวิชามานุษยวิทยาให้มีความสามารถในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ ผลิตงานวิจัย และผลิตนักวิชาการด้านมานุษยวิทยาในประเทศให้เพิ่มขึ้นนอกเหนือจากนักมานุษยวิทยาที่สำเร็จการศึกษาจากต่างประเทศ

หลักสูตรฯ และคณะฯ ได้รับอนุมัติหลักสูตรระดับปริญญาเอก สาขาวิชามานุษยวิทยา ในปี พ.ศ.2551 และเริ่มเปิดรับนักศึกษาในการศึกษา 2552 เป็นปีแรก ปรากฏว่าไม่มีผู้สอบผ่านการสอบคัดเลือกเนื่องจากไม่มีผู้ผ่านเกณฑ์คะแนนภาษาอังกฤษตามที่หลักสูตรฯ ได้กำหนด ในปีการศึกษา 2553 หลักสูตรจึงได้เปิดสอนและมีนักศึกษาเข้ามาเรียนเป็นปีแรก จำนวน 5 คน ตามเป้าหมายการรับเข้าศึกษา ซึ่งภายหลังเหลือนักศึกษาอยู่จริงจำนวน 3 คน และในปีการศึกษาต่อๆ มากก็ได้เปิดสอนโดยมีนักศึกษาคงเหลือตามตารางอัตรากำลังของนักศึกษาข้างต้น

การปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยตามความก้าวหน้าในศาสตร์สาขาวิชานั้นๆ

หลักสูตรฯ มีความประสงค์จะปรับปรุงหลักสูตรที่ใช้อยู่ (หลักสูตรใหม่ พ.ศ.2551 ซึ่งเปลี่ยนเป็นรูปแบบ มคอ.2 คือ หลักสูตรปรัชญาดุษฎิบัณฑิต สาขาวิชามานุษยวิทยา ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2555) และใช้มาเกือบ 5 ปี ให้เป็นหลักสูตรปริญญาโทเรียนต่อเนื่องปริญญาเอก สาขาวิชามานุษยวิทยาของคณะฯ จึงได้ทำการศึกษาและทำ “รายงานการวิจัยเพื่อปรับปรุงหลักสูตรปริญญาโท สาขาวิชามานุษยวิทยา และหลักสูตรปริญญาเอก สาขาวิชามานุษยวิทยา” ไปพร้อมกัน

จากรายงานการวิจัยประเมินหลักสูตรสังคมวิทยาและมานุษยวิทยามหาบัณฑิต สาขาวิชามานุษยวิทยา พ.ศ.2553 และหลักสูตรปรัชญาดุษฎิบัณฑิต สาขาวิชามานุษยวิทยา พ.ศ.2555 ซึ่งมีสาระสำคัญ คือ 1) ได้ประเมินทิศทางของหลักสูตรฯ ที่เปิดสอนระหว่าง พ.ศ. 2529-2555 2) หลักสูตร

สาขาวิชามานุษยวิทยาในต่างประเทศ 3) วิเคราะห์ข้อท้าทายของการจัดการศึกษาตามหลักสูตรฯ โดยการ
จัดเสวนากลุ่ม ทางหลักสูตรฯ จึงได้นำผลของรายงานการวิจัยประเมินหลักสูตรฯ ดังกล่าวมาเป็นข้อมูล
สำคัญประกอบการปรับปรุงหลักสูตรฯ ครั้งล่าสุด

คณะฯ ได้ทำการปรับปรุงหลักสูตรเสร็จแล้ว (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2557 และใช้หลักสูตร
ดังกล่าวในปีการศึกษา 2558) และได้รับการอนุมัติหลักสูตรจากสภามหาวิทยาลัยแล้ว รวมทั้งได้เสนอ
หลักสูตรทั้งปริญญาโทและปริญญาเอก ฉบับปรับปรุง ไปยัง สกอ. ให้รับทราบ ซึ่งทาง สกอ. ได้รับทราบ
หลักสูตรทั้ง 2 หลักสูตรแล้ว สำหรับหลักสูตรปริญญาเอก สกอ. แจ้งผลการรับทราบหลักสูตรกลับมาเมื่อ
วันที่ 28 มิถุนายน 2559 ที่ผ่านมา และจัดสอนครบ 5 ปี ในช่วงสิ้นปีการศึกษา 2562 จนกระทั่งมีการ
ปรับปรุงหลักสูตรครั้งล่าสุดมาเป็นหลักสูตรฉบับพ.ศ. 2563

การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน

- การพิจารณากำหนดผู้สอน

คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาฯ ร่วมกับคณะกรรมการประจำหลักสูตรฯ ได้จัดตารางบรรยาย
ประจำปีการศึกษา โดยกำหนดผู้สอนจากความเชี่ยวชาญ/ความสนใจ และการแจ้งความจำนงสอนในวิชา
นั้นๆ ทั้งนี้ ได้สำรวจความต้องการเรียนในวิชาต่างๆ จากนักศึกษาด้วย

ในการประชุมจัดตารางบรรยาย ที่ประชุมได้พิจารณาจากข้อมูลและเงื่อนไขข้างต้น คือ
บันทึกแจ้งความจำนงสอนของอาจารย์แต่ละท่าน และบันทึกขอเปิดรายวิชาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่
รวมกลุ่มกันเสนอขอเปิดรายวิชาเลือกที่สนใจจะเรียนในภาคถัดไป ทั้งนี้ ที่ประชุมได้พิจารณาข้อมูลการจัด
ตารางบรรยายของปีการศึกษาที่ผ่านมาประกอบการเปิดรายวิชาและกำหนดผู้สอนให้เหมาะสมด้วย เช่น
ในวิชาบังคับมีการสลับหรือหมุนเวียนผู้สอน ในวิชาเลือกให้กำหนดผู้สอนจากความเชี่ยวชาญและความ
สนใจของอาจารย์

- การกำกับ ติดตาม และตรวจสอบการจัดทำ มคอ.3

หลักสูตรฯ ได้ติดตามและตรวจสอบการจัดทำ มคอ.3 (รายละเอียดของรายวิชา) ของวิชาที่
เปิดบรรยายในทุกภาคของปีการศึกษา โดยมีบันทึกแจ้งทวงถามไปยังผู้สอนทุกรายวิชาที่เปิดสอนเพื่อให้
ส่ง มคอ.3 ตามกำหนด

- การกำกับกระบวนการเรียนการสอน

คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาฯ ร่วมกับคณะกรรมการประจำหลักสูตรฯ ได้ติดตามดูแล
กระบวนการเรียนการสอนอย่างใกล้ชิด โดยมีฝ่ายเลขานุการโครงการบัณฑิตศึกษาช่วยประสานงานการ
จัดการเรียนการสอนในเรื่องต่างๆ

- การช่วยเหลือ กำกับ ติดตาม ในการทำวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระและการตีพิมพ์ ผลงาน

หลักสูตรฯ มีการติดตามการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาอย่างใกล้ชิดโดยมีบันทึกเตือน
กำหนดการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาชั้นปีสูง ปีการศึกษาละ 3 ครั้ง ได้แก่ ช่วงระยะเวลาการเสนอ

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ และการสอบร่างวิทยานิพนธ์ และหลักสูตรได้มีการประชุมปรึกษาหารือถึงปัญหาการทำวิทยานิพนธ์ล่าช้าของนักศึกษาทั้งในปีการศึกษาที่ผ่านมา เพื่อพยายามหาแนวทางการติดตามช่วยเหลือ เร่งรัด การทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาในปี การศึกษาปัจจุบัน ให้มีระยะเวลาพอเพียงในการเขียนวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพ

อย่างไรก็ตาม ก่อนที่หลักสูตรฯ จะกำหนดจัดการสัมมนาหัวข้อวิทยานิพนธ์นั้น หลักสูตรฯ จะประชุมพูดคุยกับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 4 ร่วมกับอาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ประจำสาขาวิชาอย่างไม่เป็นทางการก่อน เพื่อสอบถามถึงความก้าวหน้าของโครงร่างวิทยานิพนธ์ หรือความเป็นไปได้ของหัวข้อหรือประเด็นในการศึกษาของนักศึกษารายที่เพิ่งเริ่มเตรียมหัวข้อวิทยานิพนธ์

นอกจากนี้หลักสูตรฯ มีการจัดสัมมนาวิทยานิพนธ์ทุกภาคการศึกษา (ภาค 1 เป็นการสัมมนาหัวข้อวิทยานิพนธ์และภาค 2 เป็นการสัมมนาความก้าวหน้าวิทยานิพนธ์) ซึ่งการสัมมนาดังกล่าวเป็นกิจกรรมวิชาการที่จัดเพิ่มเติมจากการเรียนการสอนปกติ โดยนักศึกษาจะได้รับฟังความคิดเห็นจากอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกที่ได้รับเชิญมาร่วมให้ความเห็นวิจารณ์ต่อหัวข้อ/โครงร่างวิทยานิพนธ์ นักศึกษา ตลอดจนได้รับฟังความคิดเห็นจากบรรดาคณาจารย์ในสาขาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาของคณะฯ และจากเพื่อนๆ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่เข้าร่วมรับฟังและแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากกันและกัน

สำหรับการตีพิมพ์ผลงานมีหลายช่องทาง คณะฯ มีวารสารทางวิชาการของคณะฯ ที่อยู่ในฐาน TCI (ปัจจุบันอยู่ในฐาน TCI กลุ่มที่ 1) ที่รับพิจารณาผลงานที่มีคุณภาพของอาจารย์และนักศึกษาทั้งในและนอกคณะฯ หลักสูตรฯ ได้สนับสนุนให้นักศึกษาเข้าร่วมการเสนอผลงานในการสัมมนาเครือข่ายนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา ซึ่งจัดขึ้นเป็นประจำทุกปีและมีการหมุนเวียนการเป็นเจ้าภาพจัดการสัมมนาไปยังมหาวิทยาลัยต่างๆ ที่มีการเรียนการสอนด้านสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา ซึ่งบทความวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพจะได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ใน proceeding จากการสัมมนา

อนึ่ง ตั้งแต่ปีการศึกษา 2557 เป็นต้นไป มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้ออกระเบียบมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ และการค้นคว้าอิสระ พ.ศ.2558 ซึ่งระเบียบดังกล่าวมีสาระสำคัญคือ ให้นักศึกษาที่จะขอสอบวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ และการค้นคว้าอิสระ เพื่อสำเร็จการศึกษาตั้งแต่ภาค 2 ปีการศึกษา 2557 จะต้องได้รับการตรวจสอบการคัดลอกวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ และการค้นคว้าอิสระ โดยใช้โปรแกรมระบบบริหารจัดการวิทยานิพนธ์ที่ชื่อว่า “TU-e-thesis” ซึ่งหอสมุดแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ร่วมกับ NECTEC ได้พัฒนาโปรแกรมนี้ขึ้นมา ซึ่งจะเป็นการกำกับและป้องกันไม่ให้นักศึกษาคัดลอกวิทยานิพนธ์ฯ ซึ่งถือเป็นการละเมิดจริยธรรมที่ร้ายแรงในการทำวิจัย

นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยได้ออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2556 เรื่อง การประเมินความก้าวหน้าวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ เพื่อติดตามความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาอย่างใกล้ชิดและมีระบบในการประเมินอย่างชัดเจน โดยให้มีผลบังคับใช้สำหรับนักศึกษาที่ขึ้นทะเบียนตั้งแต่ปีการศึกษา 2557 เป็นต้นไป

การประเมินผู้เรียน

- การประเมินผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ

คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาฯ ร่วมกับคณะกรรมการประจำหลักสูตรฯ มีการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาโดยอาศัยเกณฑ์มาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ คือ 1) คุณธรรมและจริยธรรม 2) ความรู้ 3) ทักษะทางปัญญา 4) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ 5) ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข สื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยประเมินจากการที่นักศึกษา นำเสนอผลงานและการมีส่วนร่วมในการอภิปรายในชั้นเรียน ในการเสวนาและสัมมนาในระดับหลักสูตรฯ และระดับคณะฯ การมีจริยธรรมและความรู้ ระเบียบวิธีวิจัยในการเก็บข้อมูลภาคสนามทั้งในรายวิชาและวิทยานิพนธ์ รวมถึงการให้นักศึกษาได้สืบค้นข้อมูลเอกสารอ้างอิงและสิ่งพิมพ์ต่างๆ ทั้งนี้ในการประเมินผล จะประเมินโดยอาจารย์ผู้สอนในรายวิชานั้นๆ จะให้ข้อมูลป้อนกลับนักศึกษาเพื่อให้นักศึกษาทราบถึงจุดแข็งจุดอ่อนของตนเอง

- การตรวจสอบการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา

ผู้สอนถูกกำหนดให้ชี้แจงการตัดเกรด ในรายวิชาที่ให้เกรดไม่ปกติ

- การกำกับกำกับการประเมินการจัดการเรียนการสอน และประเมินหลักสูตร (มคอ.5 มคอ.6 และมคอ.7)

1. ผู้สอนต้องกำกับให้ผู้เรียนมีการประเมินผลการสอนของตนเอง

2. ผู้สอนมีการประเมินผลการจัดการเรียนการสอนของตนเอง

3. คณะฯ มีการติดตามให้อาจารย์ผู้สอนจัดทำ มคอ.5 (รายงานและผลการดำเนินรายวิชา)

และอาจารย์ประจำหลักสูตรจัดทำ มคอ.7 (รายงานผลการดำเนินงานของหลักสูตร)

6. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

6.1 การบริหารงบประมาณ

คณะได้รับจัดสรรงบประมาณแผ่นดินประจำปี ซึ่งแบ่งออกเป็นงบบุคลากรและงบดำเนินการ งบประมาณที่ได้รับในงบบุคลากร จะเป็นค่าใช้จ่ายในหมวดเงินเดือนและหมวดค่าจ้างประจำของ บุคลากรสายวิชาการ บุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ และลูกจ้างประจำ

สำหรับงบดำเนินการ คณะได้มีการบริหารงบประมาณในหมวดของค่าตอบแทน ค่าใช้สอย และค่าวัสดุ เพื่อการจัดการเรียนการสอนเป็นสำคัญ เช่น การจ่ายค่าตอบแทนวิทยากรภายนอกที่คณะ เชิญสอนในหลักสูตรหรือในหัวข้อสำคัญๆ การบำรุงรักษาสำนักงาน ห้องจัดการเรียนการสอน ห้องคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

สำหรับงบประมาณรายได้หน่วยงาน (งบพิเศษ) โครงการบัณฑิตศึกษาได้รับงบประมาณ สนับสนุนในงบเงินอุดหนุนเพื่อการบริหารจัดการเรียนการสอนในด้านการนำนักศึกษาออกศึกษาชุมชน การสัมมนาหัวข้อวิทยานิพนธ์ การจัดสัมมนาวิชาการ การจัดซื้อหนังสือสำหรับห้องอ่านหนังสือของ โครงการฯ และด้านการบำรุงซ่อมแซมวัสดุอุปกรณ์และครุภัณฑ์สำหรับการเรียนการสอน เป็นต้น

6.2 ทรัพยากรการเรียนการสอนที่มีอยู่

6.2.1 ห้องอ่านหนังสือของโครงการบัณฑิตศึกษาที่มีหนังสือ ตำรา วารสาร และวิทยานิพนธ์ สาขาสังคมวิทยาและสาขามานุษยวิทยา ประมาณ 5,000 เล่ม

6.2.2 ห้องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการเรียนการสอนและให้บริการนักศึกษา โดยมีเครื่องคอมพิวเตอร์ จำนวน 16 เครื่อง

6.2.3 ห้องพักนักศึกษาที่นักศึกษาสามารถใช้ทำกิจกรรมวิชาการทั้งในลักษณะกลุ่มและรายบุคคล

6.2.4 โสตทัศนูปกรณ์ต่างๆ ประจำห้องบรรยายและห้องประชุม ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องขยายเสียงและไมโครโฟน เครื่องฉายแผ่นทึบ และเครื่อง LCD

6.2.5 หอสมุดของมหาวิทยาลัยที่มีหนังสือ ตำรา วารสาร วิทยานิพนธ์ และสิ่งพิมพ์อื่นๆ มากกว่า 500,000 เล่ม

อนึ่ง หอสมุดมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีหนังสือสังคมศาสตร์ภาษาต่างๆ ที่จัดว่าดีที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทยและหนังสือทุกเล่มสามารถใช้เป็นตำราลักษณะต่างๆ ในทางสาขามานุษยวิทยาได้ทั้งสิ้น

7. ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators)

ดัชนีบ่งชี้ผลการดำเนินงาน		ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
1)	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ 80 มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร	✓	✓	✓	✓	✓
2)	มีรายละเอียดของหลักสูตรตามแบบ มคอ.2 ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ	✓	✓	✓	✓	✓
3)	มีรายละเอียดของรายวิชาตามแบบ มคอ.3 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา	✓	✓	✓	✓	✓
4)	จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา ตามแบบ มคอ.5 ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา	✓	✓	✓	✓	✓
5)	จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.7 ภายใน 60 วันหลังสิ้นสุดปีการศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓
6)	มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดใน มคอ.3 อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนแต่ละปีการศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓

ดัชนีบ่งชี้ผลการดำเนินงาน		ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
7)	มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ การประเมินผลการเรียนรู้ จากผลการประเมินการดำเนินงานที่ รายงานใน มคอ.7 ปีที่แล้ว		✓	✓	✓	✓
8)	อาจารย์ใหม่ ทุกคนได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการ จัดการเรียนการสอน	✓	✓	✓	✓	✓
9)	อาจารย์ประจำหลักสูตรทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/ หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	✓	✓	✓	✓	✓
10)	จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ต่อปี	✓	✓	✓	✓	✓
11)	ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อ คุณภาพหลักสูตรเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0			✓	✓	✓
12)	ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่เฉลี่ยไม่น้อย กว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0			✓	✓	✓
	รวมตัวบ่งชี้ (ข้อ) ในแต่ละปี	9	10	12	12	12
	ตัวบ่งชี้บังคับ (ข้อที่)	1-5	1-5	1-5	1-5	1-5
	ตัวบ่งชี้ต้องผ่านรวม (ข้อ)	8	8	10	10	10

เกณฑ์ประเมิน : หลักสูตรได้มาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิฯ ต้องผ่านเกณฑ์ประเมินตัวบ่งชี้บังคับ (ตัวบ่งชี้ ที่ 1-5) ต้องมีผลดำเนินการบรรลุตามเป้าหมาย และมีจำนวนตัวบ่งชี้ที่มีผลดำเนินการบรรลุเป้าหมาย ไม่น้อยกว่า 80% ของตัวบ่งชี้รวม โดยพิจารณาจากจำนวนตัวบ่งชี้บังคับและตัวบ่งชี้รวมในแต่ละปี

หมวดที่ 8 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตร

1. การประเมินประสิทธิผลของการสอน

1.1 การประเมินกลยุทธ์การสอน

คณะจัดให้มีการประเมินรายวิชา ประเมินการสอนและประเมินผลสัมฤทธิ์ของแต่ละรายวิชา โดยคณะกรรมการบริหารหลักสูตรจะพิจารณาโดยเปรียบเทียบกับ รายละเอียดหลักสูตร และรายวิชา

1.2 การประเมินทักษะของอาจารย์ในการใช้แผนกลยุทธ์การสอน

1.2.1 ผู้เรียนประเมินการสอนของอาจารย์ทุกคน เมื่อสิ้นสุดรายวิชา และส่งตรงต่อคณะโดยใช้แบบประเมินการสอนตามที่กำหนด ทั้งนี้ แบบประเมินการสอนมีการประเมินอาจารย์ผู้สอนในด้านต่างๆ ดังนี้

ก) การเตรียมสอน ได้แก่ การอธิบายและแจกประมวลการสอนรายวิชาตั้งแต่เริ่มสอน การแนะนำเอกสาร หนังสือ ตำราที่ต้องใช้อ่าน เป็นต้น

ข) เนื้อหาการสอน ได้แก่ ขอบเขตเนื้อหาวิชา ความมีสาระเพิ่มพูนความรู้ในสาขาวิชา การสอนตามประมวลการสอนรายวิชา เป็นต้น

ค) ด้านตัวอาจารย์ผู้สอน ได้แก่ ความสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหาวิชา การชี้นำความรู้ การกระตุ้นให้นักศึกษาคิดด้วยตนเอง การเปิดโอกาสและส่งเสริมนักศึกษาให้ซักถาม และตั้งประเด็นอภิปรายในชั้นเรียน การมอบหมายงานที่ส่งเสริมการค้นคว้าด้วยตัวนักศึกษาเอง ผู้สอนมาสอนตรงเวลาและมาสม่ำเสมอ เป็นต้น

1.2.2 ผลการประเมิน (feedback) ส่งตรงต่ออาจารย์และผู้อำนวยการบัณฑิตศึกษาของคณะฯ เพื่อปรับปรุงต่อไป

1.2.3 คณะรวบรวมผลการประเมินที่เป็นความต้องการในการปรับปรุงทักษะการสอนและวางแผนการพัฒนาให้สอดคล้องและ/หรือปรับปรุงกลยุทธ์การสอนให้เหมาะสมกับรายวิชา และสถานการณ์ของคณะ

2. การประเมินหลักสูตรในภาพรวม

2.1 โดยนักศึกษาและบัณฑิต

2.1.1 แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินหลักสูตรที่ประกอบด้วยตัวแทนสาขาวิชา ตัวแทนผู้เรียนปัจจุบัน

2.1.2 คณะกรรมการฯ วางแผนการประเมินหลักสูตรอย่างเป็นระบบ

2.1.3 ดำเนินการสำรวจข้อมูลเพื่อประกอบการประเมินหลักสูตรจากผู้เรียนปัจจุบันทุกชั้นปี และจากผู้สำเร็จการศึกษาที่ผ่านการศึกษาในหลักสูตร

2.2 โดยผู้ทรงคุณวุฒิ และ/หรือจากผู้ประเมินภายนอก

คณะกรรมการประเมินหลักสูตร ทำการวิเคราะห์และประเมินหลักสูตรในภาพรวมและใช้ข้อมูลย้อนกลับของผู้เรียน ผู้สำเร็จการศึกษา ผู้ใช้บัณฑิต เพื่อประกอบการประเมิน

2.3 โดยผู้ใช้บัณฑิต และ/หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ

ติดตามบัณฑิตใหม่โดยสำรวจข้อมูลจากนายจ้าง และ/หรือผู้บังคับบัญชา โดยแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์

3. การประเมินผลการดำเนินงานตามรายละเอียดหลักสูตร

เป็นไปตามการประเมินคุณภาพหลักสูตรตามหลักเกณฑ์ของ สกอ.

4. การทบทวนผลการประเมินและวางแผนปรับปรุง

4.1 ประชุมอาจารย์ประจำหลักสูตรเพื่อพิจารณาทบทวนผลการดำเนินการหลักสูตร

4.2 คณะกรรมการประเมินหลักสูตรของคณะจัดทำรายงานการประเมินผล และเสนอประเด็นที่

จำเป็นในการปรับปรุงหลักสูตร

4.3 จัดประชุม สัมมนาเพื่อการปรับปรุงหลักสูตร

4.4 เชิญผู้ทรงคุณวุฒิอ่านหลักสูตรและให้ข้อเสนอแนะ